ISSN 2241-6021

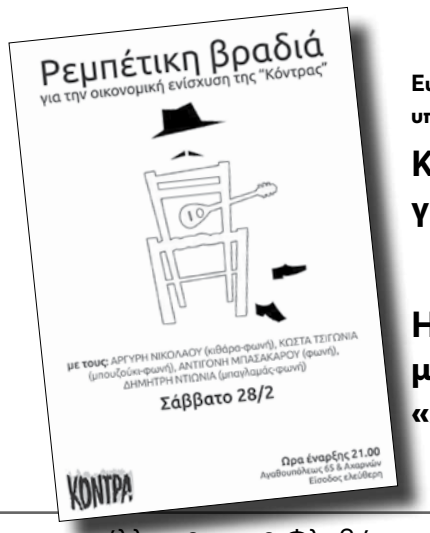

Eurogroup: Ο εξευτελισμός τους υπήρξε τέλειος

Και ο ζυγός βαρύτερος για τον ελληνικό λαό

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Η «λίστα Χαρδούβελη» μετονομάστηκε σε «λίστα Βαρουφάκη»

ΣΕΛΙΔΕΣ 10-11

Η ΕΚΤ και το μαρτύριο της σταγόνας

ΣΕΛΙΔΑ 11

Πευκοδάσος Σχίνου-Πισσίων-Περαχώρας

Απαγόρευση υλοτόμησης και ανάκληση παραχωρητηρίων

Μετά τις αποκαλύψεις της «Κόντρας»

ΣΕΛΙΔΑ 7

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ | αρ. φύλλου 813 - 28 Φλεβάρη 2015 | www.eksegersi.gr

Μνημονιακή βαρβαρότητα επ' αόριστον και από τη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου

Μόνη διέξοδος για την εργατική τάξη να πάρει

ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΗΣ

Scripta...Verba...

Μου δίνεται η δυνατότητα με τις δυνάμεις μου να συμβάλλω κι εγώ στον αγώνα να βγούμε από την κρίση. Να αγωνιστούμε όχι μόνο για την πατρίδα και τον λαό μας αλλά και για την Ευρώπη που οραματίστηκαν οι ιδρυτές της.

Προκόπης Παυλόπουλος

Οπως συνέβαλα και όταν ψήφιζα τα Μνημόνια και όλους τους εφαρμοστικούς τους νόμους.

Διαβεβαιώνουμε το λαό ότι κάνουμε τα πάντα για να πετύχουμε μια αμοιβαία επωφελή συμφωνία. Θέλουμε να συνεχιστεί ο διάλογος και να βρεθούν τα κοινά σημεία για να μη μας κατηγορήσει κανείς ότι είμαστε και εμμονικοί σε κάποια σημεία.

Γαβριήλ Σακελλαρίδης

Ποιος θα μπορούσε να σας κατηγορήσει ως «εμμονικούς σε κάποια σημεία»; Οχι πάντως ο ελληνικός λαός. Μήπως εννοείς τον «θείο Βόλφγκανγκ»; Πολύ «λίγος» ο νέος κυβερνητικός εκπρόσωπος...

Ευχαριστώ την κυβέρνηση για την ευχάριστη έκπληξη που μου επιφύλαξε προσωπικά. Μέχρι τώρα με κατακεραυνώνατε για τη συνεργασία με τον ΟΟΣΑ και τώρα καλείτε τον ΟΟΣΑ περίπου ως σωτήρα.

Κωστής Χατζηδάκης

Δίκιο έχεις κι εσύ, αλλά άντε να το βρεις με οχτώμισι μονάδες διαφορά.

Στο σύγχρονο εγχώριο και διεθνές χρηματοπιστωτικό περιβάλλον, δεν μπορεί να υπάρξει επιτυχής τραπεζική παρουσία με την κοινωνία απέναντι.

Νικόλαος Καραμούζης

Γατόνια οι τραπεζίτες, προσαρμόζουν το λεξιλόγιό τους στη νέα μόδα. Υπερκέρδη να βγαίνουν και είναι έτοιμοι να δηλώσουν ακόμη και... σοσιαλιστές.

Επειδή παρατηρώ πολύ κουβέντα, περιττή και άστοχη, σε τόσο δύσκολες ώρες, δε χρειάζεται να επιδεικνύουμε ούτε την αριστεροσύνη ούτε την «κομματικότητά» μας. Να σωπαίνουμε και να πράττουμε. Ο σκοπός μας ξεπερνάει.

Γιάννης Μηλιός

Γενικό σιωπητήριο στις τάξεις των συριζαίων (μερικοί εκ των οποίων κάτι άρχισαν να ψυλλιάζονται) σήμανε ο... μαρξιστής κ. Μηλιός. (Εκείνο το «πολύ κουβέντα» το προσπερνάμε. Η δολοφονία της γραμματικής είναι το λιγότερο).

Οταν πηγαίνεις διεθνώς και ζητάς να σου δώσουν μια άλλη λέξη ως πρόσχημα, αντί να ζητήσεις ουσιαστικά πράγματα, γιατί δεν θέλεις να αναγνωρίσεις την αλήθεια και την τεράστια προσπάθεια που προηγήθηκε, κινδυνεύεις να σε εκβιάζουν στη συνέχεια οι άλλοι ζητώντας σου να πεις όλες τις λέξεις χωρίς προσχήματα.

Ευάγγελος Βενιζέλος

Τα κουρέλια τραγουδούν ακόμα (αλλά ποιος τ' ακούει;)...

ΡΙΠΕΣ

◆ Και τώρα, τα κεφάλια μέσα ◆ Αρκετή αξιοπρέπεια απόλαυσες, τώρα σκάσε και σκάβε ◆ Θα προσέξατε, ασφαλώς, πως μόλις υποβλήθηκε το αίτημα παράτασης του Μνημόνιου, σταμάτησε τη «λευκή απεργία» και ο αντιπρόεδρος Δραγασάκης ◆ Βγήκε και έκανε δήλωση ◆ Μπορεί να διάβασε και το άρθρο της «Κόντρας» ◆ Είχε δημοσιευτεί από το πρωί της Πέμπτης και κυκλοφορούσε ευρέως στο Διαδίκτυο ◆ Τι άλλο θα μας πείτε, ωρέ συριζαίοι απατεώνες; ◆ Ακους εκεί, ο Πάκης αντιμνημονιακός! ◆ Ουστ, κωθώνια ◆ Ο Αβραμό ήπιε το πικρό ποτήρι, έκανε μούτρα στον Τσίπρα (δε σήκωσε το τηλέφωνο, όταν τον πήρε για να του δώσει εξηγήσεις), αλλά αντέδρασε... αβραμοπουλικά ◆ Μούγκα και πάμε γι' άλλα ◆ Τι να πει, άλλωστε, να τα βάλει με τον Γιούνκερ που του έκοψε το δρόμο για το πόστο του εθνικού παρελασιάρχη; ◆ Προϊστάμενός του παραμένει, στην Κομισιόν θα πορευτεί πλέον, τον έχει ανάγκη ◆ Ερποντας, γλείφοντας και με τα κέρατά του αναρριχάται ο γυμνοσάλιαγκας ◆ Πού είναι ο ΟΟΣΑ; ◆ Ο-ε-ο; ◆ Τον έφαγε η γερμανική μαρμάγκα ◆ Κανένας στο Eurogroup δεν τσίμπησε στην τσιπρομπαρουφάκεια φόλα ◆ Το συμπέρασμα ήταν μια ακόμη ήττα των μαθητευόμενων μάγων της Αθήνας ◆ Καλός είναι ο ΟΟΣΑ για βοηθητικό ρόλο, αλλά στην τρόικα δεν προστίθεται ◆ Οπότε δεν μας προέκυψε κουαρτέτο ◆ Ποιος Παΐσιος και τρίχες, ένας είναι ο προφήτης, ο Μπένι ◆ Τι είχε πει στον Τσίπρα, όταν τον υποδέχτηκε στο ΥΠΕΞ πριν τις εκλογές; ◆ «Αλέξη, δεν έχεις καταλάβει, αυτοί με το που θα αναλάβεις θα σε γαμήσουν» ◆ Πόσο ξεφτίλας πρέπει να είναι κάποιος «αριστερός πρωθυπουργός» για ν' ανεβάζει στο twitter φωτογραφία του να μιλάει στο τηλέφωνο και να γράφει από κάτω ότι συνομιλούσε με τον Ολάντ; ◆ Και πόσο γίδια όσοι τρώνε τέτοιες μπαρούφες; ◆ Ευρωβλαχαδερά (και όχι Βαλκάνιοι) ◆ Γιατί οι Βαλκάνιοι διακρίνονται για την περηφάνεια τους ◆ Ακόμη και όταν αυτή εκφράζεται άξεστα (σε σχέση με τα αστικά ήθη) ◆ Σαν σκήτη του Αγίου Ορους είναι το γραφείο του Πάκη, όπως είδαμε στην TV ◆ Τι εικόνα και κακό ήταν αυτό; ◆ Και βέβαια, δεξιά και αριστερά των αγίων της Εκκλησίας, υπήρχαν οι δύο άγιοι της δεξιάς πολιτικής ◆ Οι Καραμανλήδες, πρεσβύτερος και νεότερος ◆ «Να βάλει τα πουκάμισα μέσα και ν' αρχίσει επιτέλους τη δουλειά» σύστησε στην ελληνική κυβέρνηση ο γραμματέας του γερμανικού Χριστιανοκοινωνικού Κόμματος ◆ Το παράξενο δεν είναι τι είπε ο βαυαροφασισταράς (για το κόμμα του Στράους πρόκειται), αλλά ότι δεν του απάντησε από το twitter ο Μπαρουφάκης ◆ Ολόκληρο το αμφιθέατρο της Βουλής διέσχισε ο Σαμαράς για να πάει να χαιρετίσει τον Καραμανλή που καθόταν στα ορεινά και έκανε χαβαλέ με τους δικούς του ◆ Ολα τα κάνει ο άνθρωπος άμα βρεθεί στην ανάγκη ◆ Οσο για τον Βούδα της Ραφήνας, είναι φανερό ότι το απολαμβάνει ◆ Ξέρετε τι γιόρταζαν οι Κινέζοι και υποδέχτηκαν τον Τσίπρα στη φρεγάτα τους; ◆ Τη χρονιά του προβάτου! ◆ Είναι λαός με χιούμορ, τελικά ◆ Είμαστε σίγουροι πως όταν θα γιορτάζουν τη χρονιά του λύκου θα καλέσουν την Μέρκελ ◆ «Δεν υπογράφουμε μνημόνιο» διακήρυξε στεντορεία τη φωνή ο Γαβρήλος ◆ Σωστά, το έχουν υπογράψει οι προηγούμενοι και αυτοί απλώς το επεκτείνουν ◆ Το δικό τους Μνημόνιο θα το υπογράψουν τον Αύγουστο ◆ Εμείς θα μιλάμε για θεσμοτρόικα ◆ Για να ξέρουμε τι ακριβώς είναι οι «θεσμοί» ◆

επί του πιεστηρίου

Κ Τώρα που υπογράφτηκε η συμφωνία, καιρός είναι ο Τσίπρας να τηρήσει την υπόσχεσή του στον Ρέντσι και να φορέσει τη γραβάτα που του έκανε δώρο. Παλιά στα χωριά αποκαλούσαν σκωπτικά τη γραβάτα «λαιμαριά». Είναι το κολάρο που φορούσαν στα άλογα όταν τα έζευαν στο ζυγό, οπότε θα είναι «τρε σικ» και σε σχέση με τους συμβολισμούς ο Τσίπρας.

Κ Εκτός από τον εθνικό παρελασιάρχη Πάκη, το αστικό πολιτικό σύστημα απέκτησε και εθνική νηπιαγωγό. Θα προσέξατε, ασφαλώς, το ύφος της Κωνσταντοπούλου. Σα να κάνει μάθημα σε παιδάκια. Από τη μανία της να φαίνεται στην κάμερα όσο γίνεται περισσότερο, διαβάζει κάτι μακρυνάρια με απίθανες λεπτομέρειες (τις οποίες γνωρίζουν ακόμη και οι πρωτάρηδες, αφού έχουν στα χέρια τους τον Κανονισμό της Βουλής), με αποτέλεσμα να κάνει τσατάλια τα νεύρα των βουλευτών. Αναμένουμε την πρώτη «μετωπική».

Κ Εκεί, βέβαια, που έδωσε ρέστα ήταν όταν πήγε στου Πάκη για να του ανακοινώσει ότι εκλέχτηκε πρόεδρος. Σα να μην έφταναν όσα περί... αντιμνημονιακού Πάκη διέδιδαν οι άλλοι συριζαίοι, η Κωνσταντοπούλου «ανακάλυψε» ότι τη βραδιά που δολοφονήθηκε ο Αλέξης Γρηγορόπουλος, «ενεργοποιήθηκαν μιντιακοί, κρατικοί και παρακρατικοί μηχανισμοί για τη συγκάλυψη της δολοφονίας» και ο Πάκης ήταν «εκείνος που με αποφασιστικότητα, με αίσθημα δημοκρατικού καθήκοντος σταμάτησε τα σκοτεινά γρανάζια». Πότε ακριβώς συνέβησαν όλ' αυτά; Εχει και η γραφικότητα τα όριά της. Οταν, δε, μετατρέπεται σε ωμή παραβίαση της ιστορικής αλήθειας, λειτουργεί ως πρόκληση που χρειάζεται καταγγελία.

Κ Στον Τύρναβο το λένε «μπουρανί» (βλέπε φωτογραφία). Στις Βρυξέλλες το λένε «παράταση και ολοκλήρωση της Κύριας Συμφωνίας Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης της Ελλάδας».

Κ «Δεν κάνει το παιδί». Το είχε πει ο Μητσοτάκης (πατήρ) για τον Γιωργάκη, αλλά τώρα πρέπει να το πει για τον Κυριάκο, ο οποίος ξέχασε το βασικό δόγμα του μητσοτακαίικου: καμουφλάρομαι, περιμένω και χτυπώ με αξιώσεις νίκης. Εβγαλε τα εσώψυχά του κατά του Πάκη, αρνήθηκε να τον ψηφίσει και άνοιξε μέτωπο με τον Καραμανλισμό, ξεχνώντας πρώτο ότι χωρίς τον Καραμανλή δεν εκλέγεται αρχηγός στη ΝΔ και δεύτερο ότι οι Καραμανλήδες δεν ξεχνούν.

Κ Στον αγαπημένο της ρόλο της μητερούλας (mutter, όπως την αποκαλεί ο γερμανικός Τύπος) η Μέρκελ ανέλαβε να κάνει «μασάζ» στους βουλευτές της δεξιάς συμμαχίας CDU/CSU για να ψηφίσουν την παράταση του ελληνικού προγράμματος. Μεταξύ των άλλων τους είπε ότι «η ελληνική κυβέρνηση **σταδιακά αποδέχεται την πραγματικότητα**, αλλά οι διαπραγματεύσεις με την Αθήνα θα συνεχιστούν». Αυτό είναι σταθερό μότο σε όλες τις ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες. Οι συριζαίοι αντιμετωπίζονται σαν άτακτα παιδιά που όμως άρχισαν να βάζουν μυαλό.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Η ελληνική κυβέρνηση και η Ευρώπη παίρνει τον απαραίτητο χρόνο ώστε να ξεκινήσει η διαπραγμάτευση για την οριστική μετάβαση από την πολιτική της ύφεσης, της ανεργίας και της κοινωνικής ανασφάλειας στην πολιτική της ανάπτυξης, της απασχόλησης και της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Non paper μεγάρου Μαξίμου
μετά τη συμφωνία στο Eurogroup

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

28/2: Ημέρα σπάνιων παθήσεων, Φινλανδία: Ημέρα πολιτισμού, Ταϊβάν: Ημέρα μνήμης της ειρήνης 28/2/1976: Καταστρέφονται εννιά λεωφορεία σε γκαράζ του ΚΤΕΛ (ΕΛΑ) 28/2/1986: Δολοφονία σουηδού πρωθυπουργού Ούλοφ Πάλμε 28/2/2000: Εκρηξη στην εταιρία ΜΕΤΚΑ στο Νέο Ηράκλειο (Επαναστατικοί Πυρήνες) 28/2/2009: Γάμος Σάββα Ξηρού – Αλίθια Ρομέρο (φυλακές Κορυδαλλού) 1/3: Ημέρα κατά του αυτοβασανισμού, ημέρα πολιτικής προστασίας, Βοσνία-Ερζεγοβίνη: Ημέρα ανεξαρτησίας (1992), Νότια Κορέα: Ημέρα κινήματος ανεξαρτησίας (1919), Παραγουάη: Ημέρα ηρώων, μνήμης, εθνικής άμυνας, Βραζιλία: Εργατική αργία, Βουλγαρία, Ρουμανία: Γιορτή άνοιξης, Ισλανδία: Ημέρα μπύρας **1/3/1933: Ο Χίτλερ δίνει εντολή να καταδιώκονται οι αριστεροί, εκατοντάδες συλλήψεις 1/3/1952: Νίκος Μπελογιάννης και σύντροφοί του καταδικάζονται σε θάνατο** 1/3/1974: Συλλαμβάνονται δεκαπέντε μέλη των τροτσκιστικών οργανώσεων Σοσιαλιστική Φοιτητική Πρωτοπορία και Εργατική Διεθνιστική Ενωση 1/3/1988: Εκτέλεση Αλέξανδρου Αθανασιάδη-Μποδοσάκη (17Ν) 1/3/1989: Αρχή δίκης 254 μελών των Ερυθρών Ταξιαρχιών 2/3: Μαρόκο: Ημέρα ανεξαρτησίας (1956) 3/3: Ημέρα ακοής, ημέρα ψηφιακού βιβλίου, Αυστραλία: Εργατική αργία, Βουλγαρία: Ημέρα απελευθέρωσης (1878), Μαλάουι: Ημέρα μαρτύρων, Σουδάν: Ημέρα ενότητας 3/3/2003: Αρχή δίκης της 17 Νοέμβρη **3/3/2010: Σκοτώνεται ο Λάμπρος Φούντας σε συμπλοκή με την αστυνομία 4/3/1919: Ιδρυση Κομμουνιστικής (τρίτης) Διεθνούς** 5/3/1871: Γέννηση Ρόζα Λουξεμπουργκ 5/3/1913: Δολοφονία βασιλιά Γεώργιου Α΄ (Θεσσαλονίκη) **5/3/1929: Τρεις νεκροί, δέκα τραυματίες σε συγκρούσεις αστυνομίας-απεργών εργατών (Ελευσίνα) 5/3/1951: Εκτέλεση Νίκου Νικηφορίδη 5/3/1953: Θάνατος Ιωσήφ Στάλιν** 5/3/1978: Βόμβα ακροδεξιών στα γραφεία του περιοδικού «Αντί» 5/3/2000: Εκρηξη στα γραφεία της κατασκευαστικής εταιρίας ΑΚΤΩΡ στο Χαλάνδρι (Επαναστατικοί Πυρήνες) 6/3: Ημέρα λογοθεραπείας, ημέρα μνήμης δικαίων, Γκάνα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1957), Γκουάμ: Ημέρα ανακάλυψης (1521) 6/3/1944: Μπλόκο Κοκκινιάς 6/3/1978: Βόμβα ακροδεξιών στα γραφεία του ΚΚΕ εσωτερικού (Νέα Φιλαδέλφεια) 6/3/1994: Θάνατος Μελίνας Μερκούρη.

Πρόθυμοι και προθυμότεροι

Μπορεί ο Καμμένος και η επί του Τύπου εκπρόσωπός του να μουγκάθηκαν τις πρώτες τέσσερις μέρες μετά την υπογραφή της συμφωνίας στο Eurogroup, όμως ο υφυπουργός των ΑΝΕΛ Τέρενς Κουΐκ εμφανίστηκε από την πρώτη στιγμή ως ένθερμος υπερασπιστής της συμφωνίας, ξεπερνώντας σε φανατισμό, σοφιστείες, στρεψοδικίες και ψέματα ακόμη και το επιτελείο του Μαξίμου.

Από το Σάββατο το πρωί κιόλας, από την Καβάλα όπου πραγματοποιούσε περιοδεία ο Κουΐκ δήλωσε ότι η συμφωνία στο Eurogroup δίνει πλέον τη δυνατότητα στην ελληνική κυβέρνηση να νομοθετεί κατά τρόπο που θα φέρει ξανά το χαμόγελο στους πολίτες. Επειδή το ακροατήριο των «ψεκασμένων» είναι διαφορετικό από το ακροατήριο του ΣΥΡΙΖΑ, ο Κουΐκ είπε αυτά που το συγκεκριμένο ακροατήριο θέλει ν' ακούει: Αποδείχτηκε ότι η Ελλάδα ξέρει να διαπραγματεύεται με την ΕΕ με το κεφάλι ψηλά, στέλνοντας το μήνυμα στον γερμανικό άξονα «Σόιμπλε – Νταϊσελμπλούμ» ότι η Ελλάδα δεν μπορεί άλλο να ζει με μνημόνια λιτότητας.

Ο Κουΐκ έκανε περιοδεία στην Ανατολική Μακεδονία και Θράκη και συναντιόταν με τις διοικήσεις των νοσοκομείων και των σωματείων εργαζομένων των νοσοκομείων, για να καταγράψει τα κενά και τις ελλείψεις που υπάρχουν σε ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό ώστε όπως είπε να ξεκινήσει άμεσα η προσπάθεια για την αναβάθμιση του συστήματος της δημόσιας υγείας και περίθαλψης. Τι δουλειά έχει ο Κουΐκ με τα νοσοκομεία; Καμία. Είχε όμως τη σύμφωνη γνώμη του αρμόδιου υπουργού Υγείας, είπε! Δηλαδή, ο υπουργός Υγείας δεν ξέρει τα κενά και τις ελλείψεις, δεν μπορεί να τα πληροφορηθεί από τις υπηρεσίες του υπουργείου, αλλά έστειλε τον «μακεδονάρχη» του Καμμένου να κάνει συσκέψεις για να καταγράψει τα προβλήματα και να υποσχεθεί λύσεις. Ακόμη και ο Μαυρογιαλούρος είχε... διακριτικότερο στιλ.

Σημειώνουμε τα παραπάνω, αν και φαίνονται άσχετα με το θέμα, για να δείξουμε πως οι «ψεκασμένοι» δεν έχουν καμιά διάθεση να την κάνουν από την κυβέρνηση επικαλούμενοι τα «αντιμνημονιακά» με τα οποία πορεύονταν μέχρι τώρα. Στόχος τους ήταν να γίνουν κυβερνητικό κόμμα και να πάρει ο αρχηγός τους το υπουργείο Αμυνας (είχε δοκιμάσει και το Μάη του 2012, αλλά δεν του βγήκε). Υπέστησαν πόλεμο από τα κυρίαρχα ΜΜΕ, κατάφεραν να μπουν στη Βουλή, ξεπερνώντας το ΠΑΣΟΚ, και την επομένη βρέθηκαν στην κυβέρνηση. Η συμμετοχή στην κυβέρνηση τους δίνει τη δυνατότητα να στήσουν το μηχανισμό τους (η κουτάλα της εξουσίας δίνει τέτοιες δυνατότητες), αλλά και να εξομαλύνουν τις σχέσεις τους με τους βαρόνους των ΜΜΕ (ο Καμμένος ήταν ο πρώτος σόλο καλεσμένος του Πρετεντέρη μετά τις εκλογές).

Αφού ολοκληρώθηκε η σχετική διαδικασία με την αποστολή και την έγκριση από την τρόικα και της «λίστας Βαρουφάκη», ο Καμμένος συγκάλεσε και την κοινοβουλευτική ομάδα των ΑΝΕΛ και έστειλαν το μήνυμα όλοι μαζί ότι ευθυγραμμίζονται με τον ΣΥΡΙΖΑ και τις κυβερνητικές αποφάσεις, αποφασισμένοι να δώσουν τη μάχη της εξαπάτησης του ελληνικού λαού. Χαρακτηριστικό είναι και το εξώφυλλο που είχε την περασμένη Κυριακή η φυλλάδα που αποτελεί το ανεπίσημο όργανο των «ψεκασμένων».

Σε προθυμία στήριξης της κυβερνητικής πολιτικής υπερθεμάτισε το κόμμα των μεγαλοεκδοτών. Πριν καλά-καλά προλάβουν να μιλήσουν τα κυβερνητικά στελέχη για τη συμφωνία του Eurogroup, ο Θεοδωράκης είχε ανέβει στα κεραμίδια και κραύγαζε σαν τελάλης της συγκυβέρνησης: «Το Ποτάμι θεωρεί θετικό γεγονός την επίτευξη κατ' αρχήν συμφωνίας στο έκτακτο Eurogroup. Ο Αλέξης Τσίπρας επέλεξε από ό,τι φαίνεται τελικά τον δρόμο της λογικής, δρόμο που από την αρχή το Ποτάμι στήριξε (...) Το Ποτάμι, το κίνημα των μεγάλων μεταρρυθμίσεων, έλεγε πάντα ότι οι μεγάλες αλλαγές είναι το δικό μας χρέος προς τις επόμενες γενιές και δεν είναι παραχώρηση προς τους εταίρους μας. Ας τις κάνουμε πράξη».

Ο εκπρόσωπος Τύπου Τσιόδρας το έκανε πιο οξύ: «Ο Πρωθυπουργός έχει δίκιο: τα δύσκολα είναι μπροστά μας. Για να μη δούμε λοιπόν ξανά αξιολογήσεις θρίλερ και νέα αδιέξοδα, πρέπει να προχωρήσουμε άμεσα στις μεγάλες μεταρρυθμίσεις που έχει ανάγκη η χώρα (...) Το Ποτάμι και οι βουλευτές του θα είναι αρωγοί στη μεταρρυθμιστική προσπάθεια». Την επομένη, το Ποτάμι έστειλε και μεταρρυθμίσεις στον Μπαρουφάκη, για να τις περιλάβει στη «λίστα» που θα έστελνε στην τρόικα! Κάτι χιλιοειπωμένες μπούρδες ήταν, όμως εκείνο που μέτραγε ήταν η χειρονομία συμπαράταξης με την κυβέρνηση και όχι το περιεχόμενο των προτάσεων.

Οι εκδότες έσπευσαν να βάλουν μπροστά το δημιούργημά τους, με τρόπο που διέγραφε κάθε αμφισβήτηση της κυβέρνησης, χωρίς καν τα «ερωτηματικά» που κάθε αστικό αντιπολιτευτικό κόμμα είθισται να εγείρει σε τέτοιες περιπτώσεις, γιατί ήθελαν από τη μια να γειώσουν τον Καμμένο (μη τυχόν και κάνει καμιά «αντιμνημονιακή» κίνηση) και από την άλλη να στείλουν το μήνυμα στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ, ότι ο Τσίπρας έχει στήριξη (τους 17 βουλευτές του Ποταμιού) και επομένως κανένας δεν μπορεί να τον εκβιάσει με καταψήφιση της συμφωνίας, όταν αυτή θα πάει στη Βουλή, ή με καταψήφιση των μνημονιακών νομοθετημάτων που θ' αρχίσουν να έρχονται όσο θα προχωρούν οι διαπραγματεύσεις με την τρόικα για τη συγκεκριμενοποίηση της συμφωνίας.

Οι μεγαλοεκδότες απέδειξαν ότι θεωρούν το Ποτάμι αναλώσιμο, μιας χρήσης. Το έβαλαν να εκφράσει εκ των προτέρων ενθουσιώδη συναίνεση σε μια συμφωνία παράτασης του Μνημόνιου, η οποία στη λήξη της θα φέρει ένα καινούργιο Μνημόνιο. Ετσι, το «έκαψαν» ως κόμμα που μπορεί να παίξει κάποιον αντιπολιτευτικό ρόλο. Καλούν τον Τσίπρα, με την πρώτη ευκαιρία (π.χ. ενόψει του νέου Μνημόνιου τον Ιούνη) να βάλει και το Ποτάμι στην κυβέρνηση, για να παρατείνει όσο γίνεται τη θητεία της συγκυβέρνησής του. Αν γίνει και αυτό, τότε το Ποτάμι δε θα έχει καμιά ελπίδα ν' αποτελέσει εναλλακτική λύση εξουσίας στο μέλλον. Θα (κατ)αναλωθεί μαζί με τον ΣΥΡΙΖΑ. Εδειξαν, επίσης, ότι δε θέλουν να ποντάρουν σε μια σύμπραξη Ποταμιού-ΠΑΣΟΚ, αφήνοντας τον Βενιζέλο μόνο του με τον Σαμαρά, και ενώνοντας το Ποτάμι με τον ΣΥΡΙΖΑ.

Αδίστακτοι ψεύτες

Απορούσαν οι σύντροφοι στη σύσκεψη της «Κ» το βράδυ της περασμένης Δευτέρας: μα είναι δυνατόν να λένε τόσο χοντρά ψέματα; Μήπως τους επιτρέψουν οι δανειστές να κάνουν κάποια πραγματάκια; Μόλις είχαν ακούσει τον Δ. Στρατούλη να επαναλαμβάνει ότι μέσα στη βδομάδα θα καταθέσει νομοσχέδιο που θα ακυρώνει το νόμο για τις τελευταίες μειώσεις στις επικουρικές συντάξεις. Οποιος έχει αντιληφθεί το «στιλ ΣΥΡΙΖΑ» δεν απορεί. Στην ελληνική πολιτική σκηνή, τουλάχιστον από το 1974 και μετά, που λειτουργεί κανονικά ο κοινοβουλευτισμός, δεν έχει ξαναεμφανιστεί αστική πολιτική δύναμη που να λέει με τον πιο αδίστακτο τρόπο τα πιο χοντρά ψέματα. Που να λέει ψέματα εν γνώσει της ότι θα διαψευστεί εντός ημερών (πλέον και εντός ωρών). Γιατί ν' απορούμε με τον Στρατούλη, όταν ο ίδιος ο πρωθυπουργός Τσίπρας ψεύδεται εξίσου ξεδιάντροπα;

«Ξεκινάμε, λοιπόν, αμέσως μετά την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας, ***από την Πέμπτη το πρωί.*** *Καταθέτουμε, με τη διαδικασία του κατεπείγοντος, το πρώτο από τα Σχέδια νόμου κοινωνικής σωτηρίας που θα περιλαμβάνει τα άμεσα μέτρα για την προστασία της κατοικίας των πολιτών και θα απαγορεύει την πώληση δανείων σε ληστρικά επενδυτικά σχήματα – στα διαβόητα "distress funds". Ξεκινάμε άμεσα από μεθαύριο την τήρηση των προεκλογικών μας δεσμεύσεων καταθέτοντας με τη διαδικασία του κατεπείγοντος νόμο που θα περιλαμβάνει, επίσης, τις ρυθμίσεις των εκατό (100) δόσεων για τις ληξιπρόθεσμες οφειλές προς το Δημόσιο και τα ασφαλιστικά ταμεία, χωρίς περιττές και βραδυκίνητες γραφειοκρατικές διαδικασίες (...) Και βεβαίως, φαντάζομαι ότι αυτές οι ρυθμίσεις, το γρηγορότερο δυνατό,* ***ει δυνατόν το βράδυ της Παρασκευής****, θα ψηφιστούν και με τη διαδικασία της ονομαστικής ψηφοφορίας ώστε να πάρει η καθεμιά και ο καθένας στο εθνικό Κοινοβούλιο τις ευθύνες που τους αναλογούν. Και για να γνωρίζει ο λαός ποιος στηρίζει ποιον».*

Αυτά έλεγε ο Τσίπρας το απόγευμα της Τρίτης 17 Φλεβάρη, όταν ανακοίνωνε στην ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ ότι τους προτείνει για πρόεδρο τον Πάκη. Επρεπε να τους γλυκάνει λίγο, γιατί ήξερε ότι δε θα γούσταραν καθόλου με το άκουσμα του ονόματος «Προκόπης Παυλόπουλος». Η ομιλία του είναι ανηρτημένη ολόκληρη στην ιστοσελίδα του πρωθυπουργού (www.primeminister.gov.gr). Πέρασε η Πέμπτη, πέρασε και η Παρασκευή και νομοσχέδιο δεν κατατέθηκε στη Βουλή. Την Πέμπτη το απόγευμα, από το ΑΠΕ-ΜΠΕ μεταδόθηκε ότι, σύμφωνα με πληροφορίες από το υπουργείο Οικονομικών, δε θα κατατεθεί το νομοσχέδιο για την προστασία της πρώτης κατοικίας, γιατί κρίθηκε απαραίτητο να παραταθεί για μερικές μέρες η... διαβούλευση! Φυσικά, ούτε το άλλο νομοσχέδιο, αυτό για τις 100 δόσεις, κατατέθηκε.

Το λόγο μπορεί να τον αντιληφθεί ο καθένας. Δεν ήταν η ανάγκη «διαβούλευσης» στο εσωτερικό, αλλά η εν εξελίξει διαβούλευση με την τρόικα (αυτή που πλέον μετονομάστηκε σε «θεσμούς»). Δεν μπορούσαν να κάνουν οτιδήποτε που θα μπορούσε να θεωρηθεί μονομερής ενέργεια, αφού συμφώνησαν πως οποιαδήποτε απόφαση που έχει δημοσιονομικό περιεχόμενο θα **συναποφασίζεται** από την κυβέρνηση και τους «θεσμούς». Κι αυτό το ήξερε πολύ καλά ο ΣΥΡΙΖΑ, όταν διαβεβαίωνε τους βουλευτές του ότι κατατίθενται άμεσα τα δυο νομοσχέδια και σε τρεις μέρες θα έχουν ψηφιστεί.

Ετσι, ο Τσίπρας κέρδισε επάξια το βραβείο του μεγάλου μασκαρά, του αδίστακτου ψεύτη. Φυσικά και ήξερε ότι δεν υπάρχει περίπτωση να καταθέσει νομοσχέδια Πέμπτη και να τα ψηφίσει Παρασκευή. Επρεπε, όμως, να γλυκάνει τους βουλευτές του, αλλά και τον ελληνικό λαό, όχι μόνο ενόψει προεδρικής εκλογής (τον Παυλόπουλο θα τον «κατάπιναν» και θα 'λεγαν κι ένα τραγούδι οι συριζαίοι βουλευτές), αλλά ενόψει της μεγάλης κωλοτούμπας στις Βρυξέλλες. Είπε ένα ψέμα εν γνώσει του ότι σε δυο μέρες θα διαψευστεί. Ετσι αντιμετωπίζουν τον ελληνικό λαό. Σαν Χαχόλους που καταπίνουν τα πάντα.

Ο κυρ-Φώτης και τα ορφανά του

Μάταια πασχίζει ο κυρ-Φώτης να στείλει το μήνυμα ότι «η ΔΗΜΑΡ είν' εδώ». Βγάζει ανακοινώσεις στήριξης της κυβέρνησης, αλλά δεν περνάνε ούτε στα ψιλά των εφημερίδων. Σαν να του λένε ότι πρέπει να το κλείσει το μαγαζί και ν' αράξει στα Τρίκαλα ν' αντικρίζει από μακριά τα Μετέωρα.

Αντίθετα, όσοι εγκατέλειψαν το σκάφος της ΔΗΜΑΡ πριν τις εκλογές και έπιασαν παρτίδες με τον ΣΥΡΙΖΑ βολεύονται ο ένας μετά τον άλλο. Ο Πανούσης έγινε υπουργός. Ο Αναγνωστάκης έγινε γενικός γραμματέας του Πανούση. Αναμένεται κάπου να βολευτούν και η Ξηροτύρη με τη Ρεπούση. Οι υπόλοιποι, οι παλιοί «εσωτερικάκηδες» που έμειναν πιστοί στον κυρ-Φώτη (Χατζησωκράτης, Μαργαρίτης, Τσούκαλης και σία) περιμένουν να πάρει τα κάτω του ο ΣΥΡΙΖΑ για να επανακάμψουν ως μεταγραφές.

Περασμένα, ξεχασμένα...

Η κυβέρνηση διεξήγαγε υποτίθεται μια δύσκολη διαπραγμάτευση με τους δανειστές του ελληνικού κράτους. Σε όλη τη διάρκεια αυτής της διαπραγμάτευσης η Βουλή δεν ενημερώθηκε. Δεν ενημερώθηκαν καν οι αρχηγοί των κομμάτων. Μόνο ο Θεοδωράκης με τον Βενιζέλο συναντήθηκαν με τον Τσίπρα, λίγο πριν κλείσει η συμφωνία, μετά από δικά τους αιτήματα. Ο Σαμαράς έπρεπε να υποβάλει αίτημα για να τον δεχτεί ο Τσίπρας, αλλά δεν υπέβαλε.

Κυβερνητικά στελέχη που ρωτήθηκαν αν η κυβέρνηση προτίθεται να οργανώσει κάποια προ ημερήσιας διάταξης συζήτηση στη Βουλή, το αρνήθηκαν κατηγορηματικά. Δεν ξέρουμε αν ο Τσίπρας σκοπεύει να κάνει εκ των υστέρων μια τέτοια συζήτηση στη Βουλή. Εδώ ψάχνουν να βρουν τρόπο να μην πάνε την επέκταση της δανειακής σύμβασης στη Βουλή, αλλά να την υπογράψει ο υπουργός Οικονομικών, κάνοντας χρήση της γενικής εξουσιοδότησης που υπάρχει από την εποχή του Παπακωνσταντίνου (δε θέλουν, βλέπετε, να πάνε από τώρα σε Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου).

Τα σημειώνουμε όλ' αυτά όχι γιατί μας έπιασε κάποιος πόνος για τη θεσμική λειτουργία του αστικού κοινοβουλευτισμού, αλλά για να θυμηθούμε όλοι μαζί τι έλεγε ο ΣΥΡΙΖΑ όταν βρισκόταν στην αντιπολίτευση. Πως στηλίτευε τους Σαμαροβενιζέλους ότι αρνούνται να ενημερώσουν τη Βουλή και τον αρχηγό της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Τώρα που έγιναν αυτοί κυβέρνηση κάνουν τα ίδια, γιατί έτσι βολεύεται κάθε κυβέρνηση.

Βολεψάκηδες παντός καιρού

«Χοντροπασόκος», όπως συνηθίζαμε να λέμε τους ανθρώπους του φυράματός του, χρόνια στο κουρμπέτι της εργατοπατερίας της ΟΤΟΕ, της οποίας διετέλεσε και πρόεδρος, πήδησε την κατάλληλη στιγμή από το σκάφος του ΠΑΣΟΚ, όταν κατάλαβε ότι πάει για φούντο. Νταλαβερίστηκε με τον ΣΥΡΙΖΑ και το 2012 κατάφερε να εξασφαλίσει μια εκλόγιμη θέση (τρίτος παρακαλώ) στο ψηφοδέλτιο Επικρατείας του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ. Στις εκλογές του 2015 έπρεπε, όπως επιβάλλει η πολιτική παράδοση, να διεκδικήσει την επανεκλογή του με σταυρό. Κατέβηκε στη Β' Αθήνας και βγήκε 22ος (αν θυμόμαστε καλά). Τον πέρασε ακόμη και ο Βουδούρης. Επειδή δεν έχει ελπίδες να επιστρέψει γρήγορα στη Βουλή (θα πρέπει για οποιονδήποτε λόγο να χηρέψουν τρεις θέσεις), φρόντισε να τον διορίσουν γενικό γραμματέα Διοικητικής Μεταρρύθμισης. Ανθρωποι σαν τον Δημήτρη Τσουκαλά δεν πάνε χαμένοι. Η αστική πολιτική τους έχει ανάγκη.

Οσο για τον ΣΥΡΙΖΑ που έλεγε προεκλογικά ότι θα ακολουθήσει αξιοκρατικές διαδικασίες και δε θα διορίζει σε κρατικά πόστα αποτυχόντες υποψήφιους, μήπως είναι το μόνο ψέμα που είπε;

Ουκρανία

Εκεχειρία μέχρι τον επόμενο γύρο

Με καθυστέρηση μερικών ημερών και εν μέσω αλληλοκατηγοριών για παραβιάσεις της συμφωνίας κατάπαυσης του πυρός στην οποία κατέληξαν στις 12 Φλεβάρη οι Πούτιν, Ολάντ, Μέρκελ και Ποροσένκο στο Μινσκ της Λευκορωσίας, άρχισαν να εφαρμόζονται από τις 21 Φλεβάρη τα πρώτα μέτρα υλοποίησης της συμφωνίας.

Ως ημερομηνία έναρξης της εκεχειρίας είχε οριστεί η 15η Φλεβάρη, όμως οι σφοδρές συγκρούσεις συνεχίστηκαν μέχρι την κατάληψη της πολιορκούμενης από τους αυτονομιστές αντάρτες πόλης Ντεμπάλτσεβε στις 18 Φλεβάρη και την εκκαθάριση της γύρω περιοχής τις επόμενες μέρες. Στην αποκαλούμενη συμφωνία Μινσκ ΙΙ, δεν υπήρχε συγκεκριμένη αναφορά στην πόλη αυτή, με αποτέλεσμα η μεν κυβέρνηση του Κιέβου να θεωρεί αυτονόητο ότι περιλαμβάνεται στη συμφωνία, ενώ οι αυτονομιστές αντάρτες να ισχυρίζονται ότι εξαιρείται.

Η κατάληψή της από τους αυτονομιστές αντάρτες θεωρείται ταπεινωτική ήττα για την κυβέρνηση του Κιέβου και τον ουκρανικό στρατό όχι μόνο γιατί η Ντεμπάλτσεβε είναι στρατηγικής σημασίας ως συγκοινωνιακός κόμβος μεταξύ Ντονέτσκ και Λουχάνσκ και όποιος την ελέγχει ουσιαστικά ελέγχει το Ντόνμπας. Αλλά και γιατί ο ουκρανικός στρατός αναγκάστηκε τελικά να υποχωρήσει υπό εξευτελιστικές συνθήκες, καθώς από τους χιλιάδες στρατιώτες που είχαν εγκλωβιστεί στην πολιορκημένη πόλη, εκατοντάδες έπεσαν αιχμάλωτοι στα χέρια των ανταρτών καθώς και μεγάλος αριθμός όπλων και οχημάτων του ουκρανικού στρατού, ενώ τα φορτηγά του ουκρανικού στρατού που απομάκρυναν τους εξαντλημένους και καταρρακωμένους στρατιώτες δέχονταν συνεχώς πυρά στη διαδρομή τους.

Ετσι λοιπόν, στις 21 Φλεβάρη άρχισε η ανταλλαγή αιχμαλώτων και στις 24 Φλεβάρη ανακοινώθηκε από τους αυτονομιστές αντάρτες ότι ξεκινά η απόσυρση των βαριών όπλων από τη διαχωριστική γραμμή,

χωρίς μέχρι στιγμής αντίστοιχη κίνηση από την πλευρά του ουκρανικού στρατού, ενώ ταυτόχρονα παρατηρείται δραστική μείωση στην ανταλλαγή πυρών στα περίχωρα του Ντεμπάλτσεβε, στο Ντονέτσκ και έξω από τη Μαριούπολη.

Παρόλα αυτά, η εκεχειρία παραμένει εξαιρετικά εύθραυστη και είναι πολύ αμφίβολο αν και κατά πόσο οι αντίπαλοι θα προχωρήσουν στα επόμενα βήματα στα πλαίσια της συμφωνίας Μινσκ ΙΙ. Για πολλούς λόγους.

Κατ' αρχήν, γιατί η κυβέρνηση του Κιέβου εκτιμά ότι ο επόμενος στόχος των αυτονομιστών ανταρτών είναι η Μαριούπολη, με 500.000 πληθυσμό, στα περίχωρα της οποίας έχουν ήδη σημειωθεί πολλές συγκρούσεις, και καταγγέλλει ότι γύρω από την πόλη Νοβοαζόφσκ, στην ακτή της Αζοφικής Θάλασσας και σε απόσταση μόλις 40 χιλιομέτρων από τη Μαριούπολη, που βρίσκεται υπό τον έλεγχο των ανταρτών, συγκεντρώνονται ισχυρές δυνάμεις μαχητών και όπλων.

Δεύτερο, γιατί όλα τα κρίσιμα ζητήματα, όπως η αποχώρηση των ξένων στρατευμάτων και των μισθοφόρων, ο αφοπλισμός των παράνομων ένοπλων ομάδων, ο έλεγχος των συνόρων με τη Ρωσία και πρωτίστως το καθεστώς της αυτονομίας και η συνταγματική μεταρρύθμιση, παραμένουν ανοιχτά και αποτελούν σταθερή και σοβαρή αιτία αντιπαραθέσεων και συγκρούσεων και κατά συνέπεια πολεμικής ανάφλεξης.

Τρίτο, γιατί οι στρατιωτικές επιτυχίες των αυτονομιστών ανταρτών μπορεί να ανάγκασαν τον ουκρανό πρόεδρο να δώσει τη συγκατάθεσή του στη συμφωνία του Μινσκ ΙΙ, ωστόσο είναι βέβαιο ότι η κυβέρνηση του Κιέβου δεν αποδέχεται τα εδαφικά κεκτημένα των ανταρτών στην ανατολική Ουκρανία και θα επιχειρήσει, με την υποστήριξη του Λευκού Οίκου, να τα ακυρώσει και να αλλάξει το συσχετισμό δυνάμεων, που σήμερα είναι αναμφίβολα υπέρ των αυτονομιστών ανταρτών και της Ρωσίας, που τους υποστηρίζει πολιτικά, οικονομικά και στρατιωτικά. Εκτός από την απόφαση του Λευκού Οίκου για τη χορήγηση όπλων στην Ουκρανία, και ο βρετανός πρωθυπουργός Ντέιβιντ Κάμερον ανακοίνωσε στις 24 Φλεβάρη την αποστολή τις επόμενες μέρες 75 βρετανών «εκπαιδευτών» στην ανατολική Ουκρανία, επισημαίνοντας ότι η κίνηση αυτή δεν έχει στόχο μόνο την υποστήριξη στην Ουκρανία αλλά και να «στείλει μήνυμα στους Ρώσους» ότι η Βρετανία δεν θα ανεχτεί άλλο την προσάρτηση πόλεων της Ουκρανίας. Σημειωτέον ότι κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων που κατέληξαν στη συμφωνία Μινσκ ΙΙ, ο Κάμερον, ακολουθώντας τη γραμμή του Λευκού Οίκου, επέμενε ότι η Βρετανία δεν θα υποστηρίξει καμιά συμφωνία που δεν θα περιλαμβάνει τη χωρίς όρους παράδοση των ανταρτών.

Συνεπώς, είναι βέβαιο ότι τα δύο αντίπαλα στρατόπεδα θα εκμεταλλευτούν τη συμφωνία κατάπαυσης του πυρός για να ανασυγκροτήσουν και να ενισχύσουν τις δυνάμεις τους και να τις συγκεντρώσουν σε θέσεις που θα τους προσφέρουν τα περισσότερα πλεονεκτήματα για τον επόμενο γύρο.

Λιβύη

Η Αίγυπτος παίρνει ανοιχτά μέρος στον πόλεμο

Τριάμισι χρόνια μετά την πτώση του καθεστώτος Καντάφι, οι διάφορες ένοπλες ομάδες που λυμαίνονταν τη Λιβύη τον πρώτο καιρό έχουν πλέον σχηματίσει δύο αντίπαλα στρατόπεδα σε πολιτικό και στρατιωτικό επίπεδο όπως έχουμε αναφέρει σε προηγούμενα άρθρα της «Κ» σχετικά με την κατάσταση που επικρατεί στη χώρα. Από τη μια πλευρά, η εξόριστη επίσημη κυβέρνηση της Λιβύης, με προσωρινή έδρα την Μπάιντα στο ανατολικό τμήμα της χώρας, και από την άλλη, οι ισλαμιστές της Λιβυκής Αυγής, με έδρα την πρωτεύουσα Τρίπολη.

Κάθε πόλος εξουσίας κατέχει το δικό του ένοπλο σκέλος. Πιστές στην κυβέρνηση των ισλαμιστών της Τρίπολης, που έχει σχηματίσει το Γενικό Εθνικό Κογκρέσο, είναι περισσότερες από 200 πολιτοφυλακές από τη Μισράτα, που αριθμούν περισσότερους από 40.000 μαχητές κι έχουν στη διάθεσή τους χιλιάδες ελαφριά και βαριά όπλα, τα περισσότερα από τις λεηλατημένες αποθήκες του στρατού του Καντάφι. Αυτές οι πολιτοφυλακές ελέγχονται κυρίως από το Στρατιωτικό Συμβούλιο της Μισράτα και έχουν περισσότερο συμμαχήσει με τους ισλαμιστές στην Τρίπολη παρά ελέγχονται απ' αυτούς, μπροστά στον κοινό τους εχθρό, τον στρατηγό Χαλίφα Χαφτάρ.

Η ανυπαρξία εθνικού στρατού, ο οποίος θα βρίσκονταν υπό τον έλεγχο της επίσημης κυβέρνησης, οδήγησε την ηγεσία της με επικεφαλής τον Αμπντουλάχ Αλ Θίνι να συμμαχήσει με τον Χαφτάρ προκειμένου να επιβιώσει μετά την εκδίωξή της από την Τρίπολη. Οι δυνάμεις του Χαφτάρ συγκεντρώνουν πολιτοφυλακές των φεντεραλιστών της Κυρηναϊκής στο ανατολικό τμήμα της Λιβύης, που πέρυσι διακήρυξαν μονομερώς την ανεξαρτησία της περιοχής, διάφορους φύλαρχους που έχουν έδρα στην περιοχή, μονάδες και αξιωματικούς του στρατού του Καντάφι αλλά και πολιτοφυλακές από την πόλη Ζιντάν. Αυτή η συμμαχία βέβαια μοιάζει εύθραυστη και εντελώς ευκαιριακή λόγω των επιδιώξεων του Χαφτάρ, που δεν είναι άλλες από την κατάληψη της χώρας με πραξικόπημα στα πρότυπα της αιγυπτιακής χούντας. Αυτή την επιδίωξη δεν δίστασε να την κάνει προφανή για άλλη μια φορά πριν λίγο καιρό όταν σε μια επίδειξη δύναμης μαχητές του στρατού του Χαφτάρ εμπόδισαν τον Θίνι να μεταβεί στη Βεγγάζη, την οποία ελέγχουν κατά το ήμισυ πλέον οι δυνάμεις του Χαφτάρ.

Είναι βέβαιο ότι ο Χαφτάρ απολαμβάνει τη στήριξη της αιγυπτιακής χούντας. Οι επιθέσεις αιγυπτιακών μαχητικών αεροπλάνων εναντίον δυνάμεων των ισλαμιστών στην Τρίπολη με αποτέλεσμα τον θάνατο 70 μαχητών, λίγο μετά την εκτέλεση 21 αιγυπτίων κοπτών από ενόπλους του Ισλαμικού Κράτους, αλλά και οι δηλώσεις του Χαφτάρ ότι βασικός στόχος του είναι οι ισλαμιστές και ειδικά η Μουσουλμανική Αδελφότητα της Λιβύης δεν αφήνουν περιθώριο αμφιβολίας. Μπορεί μέχρι τώρα ο Χαφτάρ να έχει πετύχει ελάχιστους από τους διακηρυγμένους στόχους του, παρολαυτά ενισχύεται ως πόλος εξουσίας, έχοντας ήδη σχηματίσει έναν κύκλο υποστηρικτών εκτός από τις ένοπλες ομάδες που βρίσκονται υπό τον έλεγχό του. Βασικό επιχείρημα των υποστηρικτών του, οι οποίοι καλούν τον Θίνι σε παραίτηση, είναι ότι μόνο ένας ισχυρός στρατιωτικός ηγέτης μπορεί να επαναφέρει την ηρεμία στη Λιβύη και να εκδιώξει τους ισλαμιστές από τη χώρα. Αυτό βέβαια που παραβλέπουν είναι ότι οι ισλαμιστές έχουν σημαντικά ερείσματα στους πληθυσμούς των περιοχών όπου δρουν, σε αντίθεση με το Χαφτάρ, ο οποίος μπορεί να έχει σχηματίσει ένα περιορισμένο κύκλο υποστηρικτών, όμως αυτό που τον επιβάλλει ως πόλο εξουσίας στη χώρα είναι η στρατιωτική δύναμη που κατέχει και η υποστήριξη της χούντας της Αιγύπτου και των Αμερικάνων, οι οποίοι τον έβαλαν στο παιχνίδι το 2013, δυο χρόνια μετά την πτώση του Καντάφι και τη βύθιση της χώρας στο χάος και τη διάλυση.

Σιωνιστικά παραμύθια για ένα νέο πόλεμο

Πριν από τρία χρόνια (στα τέλη Φλεβάρη του 2012), οι Τάιμς της Νέας Υόρκης δημοσίευσαν ένα άρθρο με τίτλο: «Οι αμερικάνικες υπηρεσίες δεν βλέπουν πλέον το Ιράν να φτιάχνει βόμβα» (http://www.nytimes.com/2012/02/25/world/middleeast/us-agencies-see-no-move-by-iran-to-build-a-bomb.html?_r=0). Στο συμπέρασμα αυτό είχαν καταλήξει, βάσει δύο εκθέσεων των αμερικάνικων μυστικών υπηρεσιών (μίας το 2007 και μίας το 2010), που ανέφεραν ότι το Ιράν έχει εγκαταλείψει τις προσπάθειές του για την παραγωγή πυρηνικής βόμβας εδώ και χρόνια.

Τον Ιούλη του 2010, η Ομοσπονδία Αμερικάνων Επιστημόνων, σε έκθεση με τίτλο «Θα εγκαταλείψει το Ιράν τον εμπλουτισμό του 20%;», επεσήμανε ότι «η παρούσα κατάσταση θα απαιτούσε πάνω από 8 χρόνια για να παραχθούν 130 κιλά ουρανίου (σ.σ. εμπλουτισμένου κατά) 20%, το οποίο θα έπρεπε να εμπλουτιστεί κι άλλο για να φτάσει στο 90% που απαιτείται για ένα όπλο» http://fas.org/pubs/_docs/2010_07_IranGiveUp20Enrich.pdf). Αυτό σημαίνει ότι για να παραχθεί το απαραίτητο εμπλουτισμένο ουράνιο για ένα όπλο θα απαιτούνταν δεκαετίες.

Ολα αυτά δεν εμπόδισαν τον ισραηλινό πρωθυπουργό Μπενιαμίν Νετανιάχου να υποστηρίξει στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ το Σεπτέμβρη του 2012 ότι το Ιράν βρίσκεται «στο παραπέντε» για την κατασκευή ενός πυρηνικού όπλου, δίνοντας μάλιστα και το ποσοστό στο οποίο έχει εκπληρώσει αυτό το στόχο: 70%. Ο Νετανιάχου υποστήριξε τότε την εκτίμηση ότι μέχρι το επόμενο καλοκαίρι (του 2013) το Ιράν θα έχει ολοκληρώσει τον εμπλουτισμό σε ένα μέσο επίπεδο και θα ετοιμάζεται για την τελική φάση!

Ομως ένα από τα τηλεγραφήματα που έπεσαν πρόσφατα στα χέρια του Αλ Τζαζίρα και αφορούν επικοινωνία μεταξύ της Μοσάντ και της νοτιοαφρικάνικης μυστικής υπηρεσίας, δείχνει μία διαφορετική εικόνα που συμφωνεί περισσότερο με αυτά που αναφέραμε στην αρχή παρά με τα παραμύθια του Νετανιάχου. Το τηλεγράφημα έχει ημερομηνία 22 Οκτώβρη 2012 (δηλαδή ένα μήνα

Γαλλία

Αντεργατική καρμανιόλα στα χνάρια της Γερμανίας

Όταν η αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία δεν επαρκεί για να περάσουν αντιδραστικά νομοθετήματα, τόσο το χειρότερο γι' αυτήν. Γι' αυτό υπάρχουν τα διατάγματα. Για να περνούν χωρίς πολλά-πολλά τα νομοθετήματα που χρειάζεται η κεφαλαιοκρατία για να αντιμετωπίσει την κρίση!

Ο λόγος για το «νόμο Μακρόν» που πήρε το όνομά του από τον 38χρονο υπουργό Οικονομικών της Γαλλίας Εμανουέλ Μακρόν, πρώην στέλεχος της επενδυτικής τράπεζας Rothschild Bank του Παρισιού, από την οποία κέρδισε αρκετά λεφτά εμπλεκόμενος σε διάφορες αγοραπωλησίες, όπως αυτή μίας θυγατρικής της φαρμακοβιομηχανίας Pfizer από τη Νεστλέ το 2012. Ως μέλος της επιτροπής Αταλί, που επιφορτίστηκε με το δύσκολο έργο του «εκσυγχρονισμού» της γαλλικής οικονομίας για λογαριασμό της κυβέρνησης Σαρκοζί το 2007, αν και μέλος του Σοσιαλιστικού Κόμματος από το 2001, ο Μακρόν έμαθε καλά τη δουλειά του.

Ο νόμος που φέρει το όνομά του ήταν τόσο αντεργατικός που δεν μπορούσε να περάσει από τη γαλλική βουλή. Οι «αντάρτες» βουλευτές του κυβερνητικού Σοσιαλιστικού Κόμματος ήταν αρκετοί για να ρισκάρει η κυβέρνηση μία αποτυχία. Ετσι, προσέφυγε στο άρθρο 49.3 του γαλλικού Συντάγματος, σύμφωνα με το οποίο ένα νομοσχέδιο μπορεί να περάσει και να γίνει νόμος χωρίς ψήφιση από τη Βουλή, αρκεί να μην κατατεθεί και ψηφιστεί πρόταση μομφής κατά

της κυβέρνησης μέσα σε 24 ώρες! Με τον τρόπο αυτό εκβιάζονται οι «αντάρτες» κυβερνητικοί βουλευτές, οι οποίοι θα πρέπει να ρίξουν την κυβέρνησή τους για να εμποδίσουν την μετατροπή του νομοσχεδίου σε νόμο!

Σε αυτό το άρθρο είχε προσφύγει ο πρώην πρωθυπουργός της Γαλλίας Ντομινίκ Ντε Βιλπέν το 2006, προκειμένου να περάσει το αντεργατικό νομοσχέδιο με τίτλο «Συμβόλαιο Πρώτης Πρόσληψης» (CPE), που χαρακτηρίστηκε συμβόλαιο για σκλάβους, καθώς έδινε τη δυνατότητα πρόσληψης νέων (κάτω των 26) χωρίς καμία προστασία από απόλυση για τα πρώτα δύο χρόνια! Το νομοσχέδιο ξεσήκωσε θύελλα αντιδράσεων και εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενοι κατέβηκαν στους δρόμους με αποτέλεσμα η κυβέρνηση να αναγκαστεί να κάνει κάποιες τροποποιήσεις και να το περάσει καταφεύγοντας στο άρθρο 49.3. Τότε το Σοσιαλιστικό Κόμμα είχε αντιδράσει. Τώρα ως κυβέρνηση κάνει το ίδιο, για να περάσει ένα νόμο καρμανιόλα των εργατικών δικαιωμάτων.

Δεν είναι μόνο η αύξηση του αριθμού των Κυριακών κατά τις οποίες επιτρέπεται να λειτουργούν τα καταστήματα από 5 σε 12 το χρόνο, με απόφαση του Δημάρχου σε περιοχές που δεν είναι τουριστικές, και η δυνατότητα επταήμερης λειτουργίας μέχρι τα μεσάνυχτα στις τουριστικές περιοχές (μεταξύ των οποίων ορισμένες περιοχές και στο Παρίσι). Ούτε η μείωση των αμοιβών σε ορισμένα επαγγέλματα (όπως οι συμβολαιογράφοι). Είναι κυρίως η «εθελοντική» νυχτερινή εργασία των λιγότερο αμειβόμενων εργαζόμενων, η μείωση της προστασίας των εργαζόμενων απέναντι στις ομαδικές απολύσεις, που τώρα γίνονται πιο εύκολα, η δυνατότητα παράκαμψης της εργατικής νομοθεσίας σε περίπτωση «συμφωνίας» εργοδότη-εργαζόμενου (με το πιστόλι στον κρόταφο), η επέκταση των ιδιωτικοποιήσεων (τα αεροδρόμια της Νίκαιας και της Λιόν είναι πρώτα στο στόχαστρο), που θα φέρει απολύσεις και χειρότερες εργασιακές συνθήκες, αλλά και η περιβαλλοντική καταστροφή με την αποδοχή έναντι τριάντα δισ. ευρώ της ταφής πυρηνικών αποβλήτων στην Bure (βλ. http://www.liberation.fr/debats/2015/02/17/monsieur-macron-votre-societe-ideale-n-est-pas-la-notre_1204431).

Πριν από δέκα χρόνια, η Γερμανία απάντησε στην κρίση με την αντιλαϊκή «Ατζέντα 2000» και τους νόμους του Χερτζ. Τότε η «ευαίσθητη» Γαλλία την κατηγορούσε για «κοινωνικό ντάμπινγκ» με μείωση εργατικών δικαιωμάτων χάριν της «ανταγωνιστικότητας». Τώρα ακολουθεί το ίδιο μονοπάτι. Οδηγός στο μονοπάτι αυτό είναι μάλιστα μία «σοσιαλιστική» κυβέρνηση με «κοινωνικές ευαισθησίες»! Αυτό δείχνει πόση εμπιστοσύνη μπορεί να έχει κανένας σε τέτοιες κυβερνήσεις και τι γίνεται όταν υπάρχει έλλειψη ενός πραγματικά ταξικού εργατικού κινήματος. Τα χειρότερα είναι μπροστά τους.

μετά την ομιλία Νετανιάχου στον ΟΗΕ) και αναφέρει ότι οι ιρανοί επιστήμονες δουλεύουν εντατικά σε περιοχές έρευνας που φαίνονται νόμιμες, όπως οι πυρηνικοί αντιδραστήρες, και όχι για πυρηνικά όπλα, και ότι το Ιράν δε διαθέτει πάνω από 100 κιλά εμπλουτισμένου ουρανίου 20%.

Οπως επισήμανε το Αλ Τζαζίρα την περασμένη Δευτέρα (http://www.aljazeera.com/news/2015/02/leaks-netanyahu-misled-iran-nuclear-programme-guardian-iran-nuclear-speech-2012-150218165622065.html), ο πρώην επικεφαλής της Μοσάντ Meir Dagan είχε διαφωνήσει με τον Νετανιάχου εκείνη την περίοδο για τις δηλώσεις που έκανε ο τελευταίος στην Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ. Ο Dagan σε συνέντευξή του είχε πει ότι ο κίνδυνος από τις πυρηνικές δραστηριότητες του Ιράν μεγεθύνεται σκόπιμα για να βάλει το Ισραήλ στον δρόμο ενός πολέμου με το Ιράν και χαρακτήρισε «χαζομάρα» μια επίθεση κατά του Ιράν χωρίς περισσότερα στοιχεία.

Το 2003, ο πρώην υπουργός Πολέμου των ΗΠΑ Κόλιν Πάουελ παρουσίασε τα «όπλα μαζικής καταστροφής» του Σαντάμ. Ηταν το προπαγανδιστικό τέχνασμα που αποτέλεσε το ιδεολογικό περιτύλιγμα της αμερικάνικης εισβολής που ακολούθησε. Λίγα χρόνια αργότερα, ο Πάουελ παραδέχτηκε ότι τα στοιχεία ήταν ανεπαρκή, ενώ τέτοια όπλα δεν βρέθηκαν ποτέ στο Ιράκ. Τα ίδια παραμύθια πήγε να πλασάρει και ο Νετανιάχου για το Ιράν αλλά αποκαλύφθηκαν πριν προετοιμάσει το έδαφος για ένα νέο πόλεμο. Το ψέμα και η ιμπεριαλιστική υποκρισία πάνε πακέτο με τις βόμβες.

Αυτό πάντως δεν εμπόδισε τον Νετανιάχου, που αντιμετωπίζει εκλογές, να σπάσει το διακρατικό πρωτόκολλο και να συμφωνήσει να μιλήσει στην αμερικάνικη Γερουσία, με πρόσκληση των Ρεπουμπλικανών, παρά την αντίρρηση του Λευκού Οίκου.

Αίγυπτος

Βαριές ποινές και νέος «αντιτρομοκρατικός» νόμος

Σε ποινή φυλάκισης πέντε χρόνων καταδικάστηκε από δικαστήριο του Καΐρου ο γνωστός αγωνιστής Αλάα Αμπντέλ Φατάχ, από τους πρωταγωνιστές της λαϊκής εξέγερσης της 25ης Γενάρη του 2011. Ηταν η κατ' έφεση δίκη του με την κατηγορία της συμμετοχής σε παράνομη διαδήλωση και της επίθεσης σε αστυνομικό. Ο ίδιος χαρακτήρισε τη δίκη φάρσα, ενώ η οικογένεια και οι φίλοι του, που βρίσκονταν στη δικαστική αίθουσα, ξέσπασαν σε συνθήματα ενάντια στη στρατιωτική χούντα όταν ανακοινώθηκε η απόφαση του δικαστηρίου. Ο Αλάα Αμπντέλ Φατάχ είχε καταδικαστεί πρωτόδικα σε φυλάκιση 15 χρόνων. Δεκαεννιά ακόμη συγκατηγορούμενοί του, από τους οποίους οι πέντε ερήμην, καταδικάστηκαν σε ποινές φυλάκισης από τρία μέχρι πέντε χρόνια.

Μια μέρα αργότερα, στις 24 Φλεβάρη, αθωώθηκαν δύο ανώτατοι κυβερνητικοί αξιωματούχοι του καθεστώτος Μουμπάρακ, ο πρώην πρωθυπουργός Αχμέντ Ναζίφ και ο πρώην υπουργός Εσωτερικών Χαμπίμπ ελ-Αντλι, που κατηγορούνταν για παράνομη αποκόμιση κέρδους και διασπάθιση δημόσιου χρήματος. Στον Ναζίφ είχε επιβληθεί πρωτόδικα ποινή φυλάκισης ενός χρόνου με αναστολή και στον Αντλι ποινή φυλάκισης πέντε χρόνων. Κυβερνητικοί και πολιτικοί παράγοντες του καθεστώτος Μουμπάρακ που έχουν παραπεμφθεί σε δίκες κατά κανόνα απαλλάσσονται τελικά από τις κατηγορίες. Αντίθετα, επιβάλλονται εξοντωτικές ποινές όχι μόνο στους Αδελφούς Μουσουλμάνους αλλά σε όποιον αντιδρά και αντιστέκεται στην πολιτική της στρατιωτικής χούντας.

Αντί της ασφάλειας, της σταθερότητας και της τάξης, που υποσχόταν προεκλογικά ο στρατηγός Σίσι, η στρατιωτική χούντα βρίσκεται αντιμέτωπη με το ισλαμικό αντάρτικο στη Χερσόνησο του Σινά, που παρά τις εκκαθαριστικές επιχειρήσεις του αιγυπτιακού στρατού κλιμακώνει τις επιθέσεις του, με αποτέλεσμα εκατοντάδες νεκρούς στρατιώτες και αστυνομικούς, και πρόσφατα με την απειλή του Ισλαμικού Κράτους στα σύνορα με τη Λιβύη, όπου ενισχύει συνεχώς την παρουσία και τη δράση του, και κατά συνέπεια με την οικονομική και κοινωνική ανασφάλεια και αστάθεια που αναπόφευκτα προκαλείται.

Γι' αυτό, συνεχίζοντας το όργιο της καταστολής, ενισχύει το οπλοστάσιό της με ένα νέο «αντιτρομοκρατικό» νόμο, που υπογράφτηκε με τη μορφή διατάγματος από τον πρόεδρο Σίσι στις 23 Φλεβάρη και αποτελείται από 10 άρθρα. Το άρθρο 1 του νόμου, σύμφωνα με ρεπορτάζ της αγγλόφωνης αιγυπτιακής εφημερίδας «Daily News Egypt» (24/2/15), ορίζει ως «τρομοκρατική οντότητα» κάθε ομάδα που με οποιοδήποτε τρόπο απειλεί την εθνική ασφάλεια, βλάπτει την εθνική ενότητα, θέτει σε κίνδυνο την ασφάλεια της κοινότητας και τα συμφέροντά της ή διαταράσσει τη δημόσια τάξη. Ο νόμος αναθέτει στην εισαγγελία το καθήκον να συντάξει μια λίστα με τα ονόματα των «τρομοκρατικών οντοτήτων» και μια λίστα με τα ονόματα των ανθρώπων που συμμετέχουν ή έχουν σχέση με «τρομοκρατικές οντότητες».

Η δεύτερη λίστα θα περιλαμβάνει τα ονόματα των ηγετών, των ιδρυτών, των μελών, των οπαδών, ακόμη και ανθρώπων που «δίνουν κάποια πληροφορία ή υποστηρίζουν με κάποιο τρόπο» τις «τρομοκρατικές οντότητες». Οι λίστες θα εξετάζονται από δικαστήρια και θα ασκούνται ποινικές διώξεις. Είναι ηλίου φαεινότερο ότι η ασάφεια των κατηγοριών επιτρέπει την πλήρη ασυδοσία της αστυνομίας και των διωκτικών μηχανισμών. Κάθε ομάδα που χαρακτηρίζεται «τρομοκρατική» θα διαλύεται, τα περιουσιακά στοιχεία της ομάδας θα κατάσχονται και οι καταθέσεις της καθώς και οι καταθέσεις των μελών της θα παγώνουν. Επιπλέον, στους «τρομοκράτες» θα απαγορεύεται να ταξιδεύουν, θα αφαιρούνται ή θα ακυρώνονται τα διαβατήριά τους και δε θα επιτρέπεται να εκδώσουν νέα.

Μέχρι στιγμής, εκτός από τη Μουσουλμανική Αδελφότητα, έχει χαρακτηριστεί «τρομοκρατική οργάνωση» το Κίνημα 6 Απρίλη, που έπαιξε σημαντικό ρόλο στη λαϊκή εξέγερση της 25ης Γενάρη και συνεχίζει να αντιστέκεται στη στρατιωτική χούντα, και έπεται συνέχεια, όπως όλα δείχνουν, με πολιτικές συλλογικότητες και αγωνιστές που τολμούν να σηκώσουν κεφάλι.

στο ψαχνό

Τα κεφάλια μέσα ή τα κεφάλια πάνω;

Ολα τα προσχέδια ανακοινώσεων του Eurogroup που είδαν το φως της δημοσιότητας (στις 11, στις 16 και στις 20 Φλεβάρη) ξεκινούσαν από μια διαπίστωση. Οτι τα τελευταία πέντε χρόνια υπήρξαν σημαντικές επιτυχίες στην Ελλάδα. Ουδέποτε ο πρωθυπουργός και οι υπουργοί του ζήτησαν να φύγει αυτή η διαπίστωση, η οποία πέρασε και στο τελικό ανακοινωθέν-συμφωνία της 20ής Φλεβάρη.

Η μνημονιακή πολιτική θεωρείται επιτυχημένη πολιτική. Και η παράτασή της για (τουλάχιστον) ένα τετράμηνο θεωρείται... εθνική επιτυχία.

Στη «λίστα Βαρουφάκη» η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου δηλώνει «αποφασισμένη να συνεχίσει τον εκσυγχρονισμό του συνταξιοδοτικού συστήματος». Και πάλι συνέχεια. Συνέχεια σε μια πολιτική κατεδάφισης της κοινωνικής ασφάλισης με διαδοχικούς αντιασφαλιστικούς νόμους. Συνέχεια με μια δέσμη μέτρων στην ίδια αντιασφαλιστική κατεύθυνση.

Κάποιοι συριζαίοι ψιθυρίζουν στις κοινωνικές συναναστροφές πως η κυβέρνηση κατάφερε να σώσει την παρτίδα και πλέον θα εφαρμόζει το πρόγραμμά της, κοροϊδεύοντας τους «κουτόφραγκους» που δεν πήραν χαμπάρι τη «δημιουργική ασάφεια» που έχωσε στα κείμενα ο Βαρουφάκης. Οσοι τα πιστεύουν και τα αναπαράγουν αυτά είναι ή αθεράπευτα αφελείς ή απατεώνες που έχουν συμφέροντα από την «εξουσία ΣΥΡΙΖΑ». Οι υπόλοιποι δεν έχουμε παρά να δούμε τα ίδια τα κείμενα των συμφωνιών (γράφουμε αναλυτικότατα στις σελίδες 8-11) και να σημειώσουμε το γεγονός πως κάθε φορά που κάποιος υπουργός πάει να πει κάτι στην κατεύθυνση της «δημιουργικής ασάφειας», έρχεται αμέσως η απάντηση από τον Σόιμπλε και τον εκπρόσωπό του, από τον Ντράγκι, την Λαγκάρντ, τον Γιούνκερ, τον Ντεϊσελμπλούμ, τον Τουσκ: «αυτό που υπογράψαμε λέει πως δε θα πάρετε δεκάρα, αν προηγουμένως δεν ολοκληρώσει την αξιολόγησή σας η τρόικα».

Το σύνθημα που ακούγεται δεν το ακούμε πρώτη φορά: τα κεφάλια μέσα. Πετύχαμε να μη χρεοκοπήσουμε, πετύχαμε να μείνουμε στο ευρώ (αυτό δε θέλατε;), μην τα θέλετε όλα δικά σας. Το κυβερνητικό πρόγραμμα θα εφαρμοστεί με ορίζοντα τετραετίας.

Είναι η «μετάφραση» στη σημερινή συγκυρία της βασικής προεκλογικής συνθήκης: ψηφίστε ΣΥΡΙΖΑ για να δείτε άσπρη μέρα. Η ανάθεση διά της ψήφου ήταν το κερασάκι στην τούρτα της απογοήτευσης και της ηττοπάθειας.

Αποδείχτηκε ότι η ψήφος, η λαϊκή εντολή, δεν μετράει ούτε σεντ στο χρηματιστήριο της ιμπεριαλιστικής πολιτικής. Αποδείχτηκε ότι η εμπιστοσύνη σ' ένα κόμμα με λαμπρές προεκλογικές υποσχέσεις δεν ήταν παρά ένα ακόμη δόκανο της αστικής πολιτικής.

Και τώρα τι κάνουμε;

Τώρα, τα κεφάλια πάνω. Δεν υπάρχει άλλη επιλογή. Στη θέση της αναποτελεσματικής ψήφου και της τυφλής ανάθεσης πρέπει να μπει ο ταξικός αγώνας. Δεν υπάρχει άλλη επιλογή. Η κινεζοποίηση είναι παρούσα και δεν το 'χει σκοπό να εξαφανιστεί. 'Η την αποδέχεσαι ή την αντιπαλεύεις.

Οχι όπως πριν. Οχι άσφαιρα. Οχι με συλλαλητήριασουλάτσα ή με μούντζες προς τη Βουλή. Οχι στην ουρά της αστικοποιημένης εργατοπατερίας και των αστικών κομμάτων, αλλά με φροντίδα για την οικοδόμηση ταξικών μορφών οργάνωσης.

Από παράστημα σκίζει ακόμη και τον Αβραμόπουλο, δεν το συζητάμε. Από «νιχάου» σκίζει και τον Γιωργάκη. Κι από διαβεβαιώσεις προς τους κινέζους ιμπεριαλιστές ξεπέρασε και τον Μπαρουφάκη, που διαβεβαίωσε προσωπικά τους ομολόγους του στο Eurogroup πως οι αναφορές στα ΜΜΕ περί αναστροφής της διαδικασίας ιδιωτικοποίησης του ΟΛΠ «δεν θα μπορούσαν να είναι ανακριβέστερες». Και ο Δρίτσας; Αυτός ανήκει στην κατηγορία εκείνων που λένε καμιά μακακία για να περνάει η ώρα (και να παραμυθιάζεται το πόπολο).

ΚΟΝΤΡΕΣ

Σύμμαχοι μια φορά...

Δεν το λέμε εμείς, το Μαξίμου (Παππάς) το είπε: ο Τσίπρας τηλεφώνησε στον Ολάντ κι αυτός του είπε ότι θα μιλήσει στην Μέρκελ! Αυτή είναι η... συμμαχία του Νότου: εντάξει, αγορίνα μου, μην μου στενοχωριέσαι, θα πω αύριο στη φίλη μου την Ανγκελα να μαζέψει τον Σόιμπλε, να μην σας φέρεται τόσο σκληρά. Αλλά, μάζεψε και συ τους δικούς σου. Κρύβετε λόγια.

Εντάξει, δεν τα είπαν ακριβώς έτσι, αλλά αυτό είναι το νόημα του «θα μιλήσω στην Μέρκελ». Θυμηθείτε μόνο ότι στις 4 Φλεβάρη, όταν ο Τσίπρας επισκέφτηκε το Παρίσι, δήλωσε ότι «χρειαζόμαστε πάλι τη Γαλλία μπροστά, ως εγγυητή της ενωμένης Ευρώπης, δηλαδή ως πρωταγωνιστή στην κοινή προσπάθεια για αλλαγή πολιτικής».

Δεν είναι, βέβαια, καλύτερα τα πράγματα στο μέτωπο των άλλων «συμμάχων», ιδίως αυτών που ανακαλύφτηκαν την τελευταία στιγμή, χωρίς να είναι στο αρχικό πλάνο (αρχικά υπήρχαν μόνο Γαλλία και Ιταλία). «**Δεν θα μας εκβιάσει η Ελλάδα**. Εκτός από χρόνο, χρειάζονται και χρήματα», δήλωσε ο αυστριακός υπουργός Οικονομικών Χανς Σέλινγκ, μετά το Eurogroup της 16ης Φλεβάρη, ενώ υποτίθεται ότι ο Τσίπρας τα είχε βρει σε όλα με τον καγκελάριο Φάινμαν. Το ελληνικό αίτημα για παράταση «θέτει περισσότερα ερωτηματικά από τις απαντήσεις που δίνει», δήλωσε ο υπουργός Οικονομικών του Βελγίου Γιόχαν φαν Οβερτβελντ, ενώ υποτίθεται ότι ο Τσίπρας είχε τηλεφωνηθεί με τον πρωθυπουργό Σαρλ Μισέλ.

Τα ωραία παραμύθια κάποια στιγμή τελειώνουν και ο λαός βλέπει το απεχθές πρόσωπο της ιμπεριαλιστικής πολιτικής. Κι όταν το συνειδητοποιήσει καλά, τότε θα σιχαθεί αυτούς που προσπάθησαν να τον παραμυθιάσουν.

Ξενοδουλεία

Οπως ειπώθηκε από το Μαξίμου (ο Παππάς κάνει σε καθημερινή βάση αυτή τη δουλειά), ο Τσίπρας επικοινώνησε με τον Τζιάνι Πιτέλα (επικεφαλής της σοσιαλδημοκρατικής κλίκας στο Ευρωκοινοβούλιο), προκειμένου να τον ευχαριστήσει για τη στήριξή του και για το άρθρο του στα «Νέα». Τι έγραψε στη φυλλάδα του Ψυχάρη (10 Φλεβάρη) ο ιταλός σοσιαλδημοκράτης;

«Οχι στην τρόικα, ναι στους ευρωπαϊκούς θεσμούς» ήταν ο τίτλος του άρθρου. Πλέον ξέρουμε πως «ευρωπαϊκοί θεσμοί» (institutions, όπως λένε τα επίσημα κείμενα) είναι η τρόικα αυτοπροσώπως. Ξεκινώντας από τη μεγαλοφυή διαπίστωση ότι «οι δρόμοι της Αθήνας γέμισαν και πάλι, γέμισαν από σκληροπυρηνικούς διαδηλωτές» (sic!) και αφού εισηγήθηκε ότι «η Ευρώπη πρέπει να προσφέρει αρκετή ελαστικότητα στην Αθήνα» (πλέον γνωρίζουμε ότι η «ελαστικότητα» εμπεριέχεται στο «τρέχον πρόγραμμα» - το έχει υπογράψει και η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου), ο Πιτέλα κατέληξε στο ζουμί: ***«Pacta sunt servanda (οι συμφωνίες πρέπει να τηρούνται).*** *Αλλά ρεαλιστικά και στο όνομα της αλληλεγγύης - η οποία αποτελεί μία από τις ιδρυτικές αρχές της ΕΕ».*

Κι ο Τσίπρας του τηλεφώνησε για να τον ευχαριστήσει!

Τζάμπα μαγκιές τέλος

Ο Μπαρουφάκης, που δεν αφήνει τίποτα να πέσει κάτω, όταν πρόκειται για το πρεστίζ του, ο Μπαρουφάκης που προφανώς έχει υπαλλήλους να παρακολουθούν το twitter και που απάντησε σε χρόνο dt σε δημοσιογράφο των Financial Times, μετά το Eurogroup της 11ης του Φλεβάρη, χρειάστηκε τρεις ολόκληρες μέρες για να διαψεύσει ρεπορτάζ της Liberation που τον έφερε να έχει στις 16 του Φλεβάρη έντονο φραστικό επεισόδιο με τον Ντεϊσελμπλούμ και παραλίγο να έρθουν στα χέρια.

Γιατί άφησε το ρεπορτάζ να «παίζει» τρεις μέρες; Γιατί τον βόλευε στη lifestyle εικόνα που χτίζει για τον εαυτό του (αντισυμβατικός, ροκ σταρ, έτοιμος ακόμα και να χειροδικήσει στις «κότες» τύπου Ντεϊσελμπλούμ). Και γιατί το διέψευσε με τόση καθυστέρηση; Γιατί προφανώς του διαμηνύθηκε να το κάνει, αλλιώς θα τον πάρει ο διάολος. Είναι σαν το σκίτσο της «Αυγής» με τον Σόιμπλεναζί, που υποχρεώθηκε να αποδοκιμάσει δημόσια ο ίδιος ο Τσίπρας.

Τιτιβίσματα παπαγάλων

«Πολιτική σχιζοφρένεια είναι να αυτοαποκαλείσαι νεοφιλελεύθερος και να τρίβεις στη μούρη του Τσίπρα όσα είπε ο Γλέζος», έγραψε στο Twitter ο Βαξεβάνης. Αυτό δε λέγεται πολιτική σχιζοφρένεια, αλλά πολιτική σπέκουλα. Και γίνεται διαρκώς και αδιαλείπτως στην αστική πολιτική. Αν η σπέκουλα των νεοφιλελεύθερων είναι πολιτική σχιζοφρένεια, τότε τι είναι η συγκυβέρνηση ενός υποτιθέμενου αριστερού κόμματος με ένα εθνικιστικό, ρατσιστικό, ακροδεξιό και... ψεκασμένο πολιτικό μόρφωμα; Πο-

Ολη η ξεφτίλα δική του

Λίγο πριν αρχίσει το Eurogroup της Παρασκευής 20 Φλεβάρη, ο Τσίπρας πήρε πάνω του τη διαπραγμάτευση, κάνοντας δήλωση καλής θέλησης (έτσι παρουσιάστηκε) στο Reuters: «Η Ελλάδα έχει κάνει ό,τι ήταν δυνατό προκειμένου να βρεθεί μια αμοιβαία επωφελής λύση με βάση την αρχή του διπλού σεβασμού. Του σεβασμού στους κανόνες της ΕΕ και του σεβασμού στη λαϊκή ετυμηγορία στα κράτη-μέλη. Είμαι βέβαιος ότι η **ελληνική επιστολή** για εξάμηνη επέκταση της δανειακής σύμβασης **με τις δεσμεύσεις που τη συνοδεύουν** θα γίνει αποδεκτή. Η ώρα των ιστορικών πολιτικών αποφάσεων για το μέλλον της Ευρώπης έφθασε».

Τη συνέχεια τη γνωρίζουμε. Ελάχιστες ώρες μετά, η ελληνική επιστολή είχε πεταχτεί στα σκουπίδια, είχε συνταχθεί σχέδιο ανακοίνωσης καθ' υπαγόρευση Σόιμπλε και ο Ντεϊσελμπλούμ τηλεφώνησε στον Τσίπρα για να του πει: «αυτό είναι ή τελειώσαμε». Και ο Τσίπρας πήρε αυτό που του σέρβιραν, εισπράττοντας προσωπικά όλη την ξεφτίλα.

λιτική υγεία;

Οταν ένα παπαγαλάκι φιλοδοξεί να πάρει ένα καλό πόστο στην ΕΡΤ που θα φτιαχτεί «από μηδενική βάση», τότε θα τιτιβίζει καθημερινά με... μη σχιζοφρενή τρόπο, αναμασώντας συνεχώς τις κουτσουλιές του.

Στο δρόμο της Θοδώρας

Η ΔΕΑ είχε κάθε λόγο να διαμαρτυρηθεί προς την ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ και τον Τσίπρα προσωπικά, διότι ο τελευταίος πήρε την έδρα της Α' Αθήνας και όχι της Αρτας και έτσι άφησε τη ΔΕΑ με μία μόνο βουλευτίνα. Ετσι, η Ι. Γαϊτάνη απέσχε από την ψηφοφορία για την εκλογή του Πάκη. Αντίθετα, η ΚΟΕ, που ανήκει στην προεδρική πλειοψηφία, έβαλε τους τρεις βουλευτές της (Χατζηλάμπρου, Σωτηρίου, Κοδέλας) να ψηφίσουν Πάκη και μετά να κάνουν δηλώσεις για να πουν ότι ο Πάκης δεν ήταν σωστή επιλογή. Ακολούθησαν έτσι το δρόμο που πρώτη άνοιξε η -συνάδελφός τους πλέον- Θ. Τζάκρη, όταν ψήφιζε τα Μνημόνια και τους φρικτούς εφαρμοστικούς τους νόμους... με το πιστόλι στον κρόταφο (μέχρι που βρήκε δίαυλο προς τον ΣΥΡΙΖΑ και την έκανε από το ΠΑΣΟΚ).

Τροτσκιστές οι μεν, μαοϊκοί οι δε, απέδειξαν για μια ακόμη φορά ότι η πολιτική αγυρτεία έχει πολλά χρώματα (όλα σε αποχρώσεις του ροζ).

Ρόμπα

«Η διαπραγματευτική τακτική του υπουργού Οικονομικών Γιάνη Βαρουφάκη χαρακτηρίζεται από απρόβλεπτες ταλαντώσεις μεταξύ επιθετικότητας και αδυναμίας, κάτι που είναι αντίθετο στη θεωρία των παιγνίων στην οποία ειδικεύεται ως καθηγητής μαθηματικής οικονομικής. Η ιδέα της στρατηγικής του είναι να έχει βάλει ένα όπλο στον κρόταφό του και μετά να απαιτεί λύτρα για να μην πατήσει τη σκανδάλη. Οι αξιωματούχοι της Γερμανίας και της ΕΕ όμως δεν κάνουν πίσω (...) Το πιο πιθανό αποτέλεσμα είναι ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα δεχθεί σύντομα την ήττα του. Η άλλη πιθανότητα είναι να βγει η Ελλάδα από το ευρώ».

Αυτά έγραψε («Νέα», 10.2.2015) ο Ανατόλι Καλέτσκι, πρόεδρος του Institute for New Economic Thinking. Εκανε ρόμπα τον Μπαρουφάκη και περίμενε να δικαιωθεί σε λίγες μέρες. Και δικαιώθηκε, φυσικά.

Κόφ' το, αφού σε χαλάει

Το τραπέζι ήταν στρωμένο με εκλεκτούς μεζέδες και ρακή (ας είναι καλά τα φαντάρια), οι δημοσιοκάφροι έπεσαν με τα μούτρα κι άρχισαν να μασαμπουκιάζουν ο πρόεδρος Πάνος τους συνόδευσε και πάνω στο δίωρο, βοηθούσης και της ρακής, έριξε τη μεγάλη ατάκα: Θα το κάνουμε Κούγκι αν δεν μας δώσουν τη συμφωνία που ζητάμε!

Θεωρούσε πως θα τηρηθεί κάποιο off the record; Δεν το νομίζουμε. Και δεν το νομίζουμε γιατί την προηγούμενη φορά βγήκε φόρα παρτίδα στον Πρετεντεράκο και διακήρυξε πως δεν ανησυχεί για τίποτα, διότι υπάρχει plan B με δυνατότητα δανεισμού από ΗΠΑ, Ρωσία και Κίνα! Κι εκεί ήταν απόλυτα νηφάλιος (με τη σχετικότητα που έχει αυτή η λέξη για προσωπικότητες όπως ο πρόεδρος Πάνος), ενώ στην αίθουσα δεξιώσεων του Πενταγώνου είχαμε και τον παράγοντα ρακή.

Το δυστύχημα (για τον Τσίπρα, όχι για τον πρόεδρο Πάνο) είναι πως οι ειδήσεις διαδίδονται πλέον ταχύτατα σε όλο τον κόσμο, πως η πρόθεση του προέδρου Πάνου να μετεμψυχωθεί σε καλόγερο Σαμουήλ διατυπώθηκε σε μια ιδιαίτερα κρίσιμη στιγμή και πως στο Βερολίνο έχουν βάλει κάτι ανθυπογραμματείς του Γραφείου Τύπου της καγκελαρίας να καταγράφουν ό,τι λέγεται στην Ελλάδα από κυβερνητικά στελέχη. Ιδέα να μην έχουν από ελληνική Ιστορία οι ανθυπογραμματείς-αποδελτιωτές της καγκελαρίας, μ' ένα απλό γκουκλάρισμα θα βρήκαν σίγουρα τι σημαίνει «Κούγκι» και θα σημείωσαν με κόκκινο μαρκαδόρο τη δήλωση του προέδρου Πάνου.

Τι να 'κανε ο Τσίπρας; Να ζητούσε άλλη μια δημόσια συγνώμη, όπως ζήτησε για το σκίτσο της «Αυγής»; Θα ήταν ανώφελο, γιατί μετά θα έπρεπε να ζητάει μια συγνώμη την ημέρα για λογαριασμό του κυβερνητικού του εταίρου, ο οποίος φυσικά δε θα σταματήσει να αραδιάζει Κούγκια και plan B. Τον φώναξε στο Μαξίμου, του είπε κάτι σε στιλ «κόφ' το, αφού σε χαλάει» και τον έβαλε να κάνει μια διορθωτική δήλωση εξερχόμενος του Μαξίμου. Δεν ξέρουμε αν πήρε και κάνα τηλέφωνο τον Γιούνκερ για να του... εξηγήσει σχετικά, πως ο συγκυβερνών πρόεδρος Πάνος βρίσκεται ακόμη σε προεκλογικό mood (τότε που μάθαινε τον πιτσιρικά πώς να οδηγεί το τρενάκι).

Τον δούλεψε κι αυτόν

«Αγαπητέ Αλέξη, μου έγραψες πριν λίγες μέρες ότι είστε έτοιμοι να ματώσετε». Η φράση περιλαμβάνεται στη μακροσκελή δήλωση του Μίκη Θεοδωράκη. Η δήλωση δεν επιδέχεται πολιτικής κριτικής, αλλά το δούλεμα του Τσίπρα στον Θεοδωράκη πρέπει να σημειωθεί. Θα μας πείτε, εδώ αυτοί δούλεψαν έναν ολόκληρο λαό, στον Θεοδωράκη θα κώλωναν;

Πευκοδάσος Σχίνου-Πισσίων-Περαχώρας

Απαγόρευση υλοτόμησης και ανάκληση παραχωρητηρίων

Εισήγηση του διευθυντή Δασών Κορίνθου, μετά τις αποκαλύψεις της «Κόντρας»

Το αποκαλυπτικό ρεπορτάζ της «Κόντρας» για το μεθοδικό ξεπάτωμα του πανέμορφου πευκοδάσους Σχίνου-Πισσίων-Περαχώρας άρχισε να αποδίδει τους πρώτους καρπούς του, καθώς ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης Δασών Κορινθίας **Παναγιώτης Καλλίρης**, με έγγραφό του εισηγείται να κηρυχθούν αναδασωτέα τα τμήματα που υλοτομήθηκαν παράνομα, να απαγορευτεί παντελώς η υλοτομία στα συγκεκριμένα πευκοτεμάχια για τα επόμενα χρόνια και **να εξεταστεί σοβαρά το ενδεχόμενο ανάκλησης των παραχωρητηρίων** προς ιδιώτες, ανεξαρτήτως του αν οι υλοτομίες έγιναν με την προτροπή ή με την ανοχή των δασοϊδιοκτητών. Είχε προηγηθεί **κοινή αυτοψία** συντακτών της εφημερίδας μας και κλιμακίου της Διεύθυνσης Δασών Κορινθίας, με επικεφαλής τον ίδιο τον προϊστάμενο.

Πρόκειται για την πλήρη και απόλυτη δικαίωση των αποκαλύψεων της «Κ». Παραθέτουμε στη συνέχεια το σημαντικό αυτό έγγραφο του διευθυντή Δασών Κορινθίας, επιφυλασσόμενοι για το σχολιασμό του σε επόμενο φύλλο. Το έγγραφο απευθύνεται στο Δασαρχείο Κορίνθου και κοινοποιείται στη Γενική Διεύθυνση Δασών και Αγροτικών Υποθέσεων και στη Διεύθυνση Συντονισμού και Επιθεώρησης Δασών της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου, καθώς και στον συντάκτη μας, και έχει ως εξής:

*«**ΘΕΜΑ:** Εξέταση καταγγελιών κ. Γεράσιμου Λιόντου για παράνομες υλοτομίες στα πευκοδάση της περιοχής Πισσίων και Περαχώρας Δήμου Λουτρακίου – Περαχώρας – Αγίων Θεοδώρων (Γεράνεια Ορη).*

Σε συνέχεια των ανωτέρω (1) και (3) σχετικών εγγράφων μας, αναφορικά με καταγγελίες για παράνομες υλοτομίες στο πευκόδασος Σχίνου – Πισσίων – Περαχώρας, πραγματοποιήσαμε στις 6-2-2015, κοινή αυτοψία με τον καταγγέλλοντα κ. Λιόντο Γεράσιμο, παρουσία και του μηχανικού Περάκη Πέτρου στην ευρύτερη περιοχή Σχίνου Πισσίων, κατά την οποία μας υποδείχθηκαν διάφορες αλλά συγκεκριμένες θέσεις με πρόσφατες και παλαιότερες υλοτομίες δένδρων Χαλεπίου Πεύκης.

Συγκεκριμένα:

*Στην περιοχή μεταξύ Σχίνου και Μαυρολίμνης, υποδείχτηκε η **θέση 1α** όπου εντοπίσθηκαν δύο υλοτομημένα δένδρα Χαλεπίου Πεύκης μεγάλης ηλικίας και η **θέση 1β** στην οποία υπήρχαν υλοτομίες πεύκων κυρίως παλαιότερων ετών. Στην ίδια περιοχή και λίγο δυτικότερα, στη **θέση 1γ**, υποδείχθηκε έκταση, στην οποία φύονται λίγα αραιά ελαιόδενδρα και όπως ισχυρίζονται οι καταγγέλλοντες προέρχεται από παράνομη εκχέρσωση του δάσους με σκοπό την αλλαγή μορφής του.*

*Στην περιοχή νότια του Σχίνου και στις **θέσεις 2α, 2β, 2γ και 2δ** υπήρχαν υλοτομημένα δένδρα πρόσφατα και παλαιότερα, μερικά εκ των οποίων ήταν ακόμη πεσμένα στο δάσος. Στις **θέσεις 3α και 3β** οι παλαιότερες υλοτομίες ήταν περισσότερες με αποτέλεσμα μαζί με τις πρόσφατες υλοτομίες, να έχει απομακρυνθεί μεγάλο μέρος της υψηλής δενδρώδους βλάστησης με αποτέλεσμα να έχει τοπικά αλλάξει η μορφή του δάσους δημιουργώντας διάκενο.*

*Τέλος στην περιοχή Σέλκι και στη **θέση 4** πλησίον του δασικού δρόμου, υποδείχτηκε υλοτομημένο δένδρο μεγάλης ηλικίας, το οποίο όμως όπως φαινόταν από το πρέμνο είχε εκριζωθεί και είχε πέσει πάνω στον δρόμο.*

Επειδή οι καιρικές συνθήκες (δυνατή βροχή), δεν επέτρεψαν την συνέχιση της αυτοψίας, σε συνεννόηση με τους ενδιαφερόμενους, μας εστάλη με e-mail ηλεκτρονικό αρχείο με όλες τις υποδεικνυόμενες θέσεις παράνομων υλοτομιών στην περιοχή Σχίνου και στην περιοχή Σέλκι.

***Κατόπιν αυτών πραγματοποιήσαμε και δεύτερη αυτοψία** στις 19-2-2015 κατά την οποία ελέγξαμε τις υπόλοιπες θέσεις στην περιοχή Σέλκι, όπου διαπιστώσαμε τα εξής:*

*Στη **θέση 5** βρέθηκαν αρκετά υλοτομημένα δένδρα διάσπαρτα, όλα όμως παλαιά (κανένα φετινό), ενώ στη **θέση 6**, πλησίον του δασικού δρόμου, βρέθηκαν 7 νέα υλοτομημένα δένδρα και 5 παλαιότερα, όλα σε μικρή απόσταση μεταξύ τους.*

*Ομοίως και στην **θέση 7**, σε όλο τον χώρο μεταξύ του δασικού δρόμου και της μη δασικής έκτασης, βρέθηκαν 9 πρόσφατα υλοτομημένα δένδρα και αρκετά παλαιά, όλα σε κοντινή απόσταση μεταξύ τους, δημιουργώντας συνθήκες αλλαγής της μορφής του υπάρχοντος εκεί δάσους.*

*Λίγο δυτικότερα και κατά μήκος του δασικού δρόμου στις θέσεις **8α, 8β και 8γ**, βρέθηκαν 19 νέα υλοτομημένα δένδρα μικρής και μεγάλης ηλικίας (3 στην θέση 8α, 12 στη θέση 8β και 4 στη θέση 8γ), όχι διάσπαρτα αλλά γειτονικά μεταξύ τους, δημιουργώντας στις τρεις θέσεις αυτές μεγάλη διάνοιξη της κομοστέγης και αλλοίωσης της μορφής του δάσους. Επίσης στο τέλος του παραπάνω δασικού δρόμου, στη **θέση 8δ** και πλησίον της αγροτικής καλλιέργειας, εντοπίσθηκαν ακόμη 4 νέα δένδρα, πρόσφατα υλοτομημένα, ένα μεγάλης ηλικίας και 3 νεαρά.*

*Τέλος στις υποδεικνυόμενες **θέσεις 9α και 9β** βρέθηκαν δύο μεγάλα πρόσφατα υλοτομημένα πεύκα και πολλά υλοτομημένα παλαιότερων ετών, τα οποία δημιούργησαν μεγάλη διάνοιξη του δάσους με κίνδυνο αλλαγής της μορφής του.*

Σημειώνεται ότι σε κανένα πρέμνο των υλοτομημένων δένδρων δεν εντοπίσθηκαν σημάδια προσήμανσης κατά τις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας.

Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, σας διαβιβάζουμε σε ηλεκτρονική μορφή (CD), σε αρχείο Autodesk map, τα παραπάνω στοιχεία και παρακαλούμε να μας γνωρίσετε τις ενέργειές σας επ' αυτών κατά τις διατάξεις της Δασικής Νομοθεσίας.

Παρακαλούμε επίσης στις περιπτώσεις που οι τοπικές υλοτομίες είναι αποψιλωτικές και σε μεγάλη κλίμακα και υπάρχει κίνδυνος αλλοίωσης της μορφής του δάσους, πέραν από τον εντοπισμό και την ποινική δίωξη των υπευθύνων να προχωρήσετε κατά τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας

• Στην κήρυξη ως αναδασωτέων των τμημάτων αυτών.

• Στην έκδοση ΔΑΔ απαγόρευσης παντελώς των υλοτομιών στα συγκεκριμένα πευκοτεμάχια για τα επόμενα χρόνια και

• Να εξετάσετε σοβαρά το ενδεχόμενο ανάκλησης των παραχωρητηρίων σε εφαρμογή των διατάξεων της παρ 3 του άρθρου 14 του Ν998/79, ανεξαρτήτως αν οι υλοτομίες έγιναν με την προτροπή ή με την ανοχή των δασοϊδιοκτητών.

Τέλος για να αποτραπούν στο μέλλον παράνομες υλοτομίες παρακαλούμε να αυξήσετε στις περιοχές αυτές – στα μέτρα των δυνατοτήτων σας – την επιτήρηση των δασών αυτών.

Παρακαλούμε την απάντηση και τις ενέργειές σας να κοινοποιήσετε εκτός από τις προϊστάμενές μας Αρχές και στον καταγγέλλοντα.

Με εντολή ΓΓΑΔΠΔΕ&Ι

Ο Δ/ντης Δασών

Καλλίρης Παναγιώτης».

Απορρίφθηκε και πάλι η αίτηση αποφυλάκισης του Αμπνταλά

Με το πρόσχημα ότι δεν υπάρχει εντολή απέλασής του στο Λίβανο, το οποίο χρησιμοποιήθηκε και σε προηγούμενες δικαστικές αποφάσεις, γαλλικό δικαστήριο απέρριψε το αίτημα αποφυλάκισης του λιβανέζου επαναστάτη κομμουνιστή Ζορζ Ιμπραχίμ Αμπνταλά, που παραμένει για 31ο χρόνο έγκλειστος στις γαλλικές φυλακές.

Στην αιτιολογία της απόφασης οι δικαστές αναφέρουν επίσης ότι ο Αμπνταλά «δεν έχει μετανιώσει για τις πράξεις για τις οποίες καταδικάστηκε» και «δεν έχει αποζημιώσει τους συγγενείς των θυμάτων».

Ο δικηγόρος του Αμπνταλά Ζαν-Λουί Σαλανσέ χαρακτήρισε την απόφαση «πολύ οπισθοδρομική σε σχέση με προηγούμενες» και ανακοίνωσε ότι θα προσφύγει στον γαλλικό Αρειο Πάγο.

Ο ραγιαδισμός ως εθνική ιδεολογία

Οπως όλοι γνωρίζουμε, η επιστολή-αίτηση Μπαρουφάκη προς το Eurogroup ήταν συμφωνημένη. Την είχε συντάξει υπό την εποπτεία του Ντεϊσελμπλούμ και του Γιούνκερ, οι οποίοι είχαν συνεχείς τηλεφωνικές συνεργασίες και με τον Τσίπρα, για να ρυθμίσουν και την τελευταία λεπτομέρεια, την κάθε λέξη. Και όμως, το τελικό ανακοινωθέν-απόφαση του Eurogroup ήταν πολύ χειρότερο από την επιστολή-αίτηση Μπαρουφάκη. Η Γερμανία κατέστησε σαφές σε όλους ποιος είναι το αφεντικό στην Ευρωζώνη, ποιος είναι πάνω και από τα θεσμικά όργανα, όπως οι πρόεδροι της Κομισιόν και του Eurogroup Γιούνκερ και Ντεϊσελμπλούμ.

Την ώρα που ο Γιούνκερ έβαζε τους ανθρώπους του να αποδοκιμάσουν την άμεση απορριπτική τοποθέτηση Σόιμπλε, την παραμονή του Eurogroup, ενώ το Μαξίμου διέδιδε non paper με τις διαβεβαιώσεις για βοήθεια που υποτίθεται ότι είχε αποσπάσει ο Τσίπρας από τον Ολάντ, τον Ρέντσι, ακόμη και από την Μέρκελ, το γερμανικό υπουργείο Οικονομικών παρέμενε σταθερό στη θέση του. Το μόνο που δέχτηκε να πει η γερμανική πλευρά είναι ότι δέχεται την επιστολή Μπαρουφάκη «ως βάση συζήτησης».

Οταν ήρθε η ώρα του Eurogroup, ο Σόιμπλε αρνήθηκε να μπει σ' αυτό, αν προηγουμένως δεν υπήρχε συμφωνία σε κείμενο που υπαγόρευσε ο ίδιος. Αδιαφόρησε ακόμη και για τη δήλωση Τσίπρα στο Reuters, σύμφωνα με την οποία η ελληνική κυβέρνηση ζητά «εξάμηνη επέκταση της δανειακής σύμβασης με τις δεσμεύσεις που τη συνοδεύουν». Συναντήθηκε με τους Ντεϊσελμπλούμ και Λαγκάρντ και τους κατέστησε σαφές ότι το Eurogroup δεν πρόκειται να ξεκινήσει, αν προηγουμένως η ελληνική κυβέρνηση δεν συμφωνήσει στο γερμανικό σχέδιο ανακοίνωσης. Στη συνέχεια, αυτοί οι δύο συναντήθηκαν με τον Μπαρουφάκη και του επέδωσαν το τελεσίγραφο Σόιμπλε, ενώ συνεχής ήταν η επικοινωνία του Ντεϊσελμπλούμ και με τον Τσίπρα. Αυτές τις δυο ώρες που καθυστέρησε να ξεκινήσει το Eurogroup δεν υπήρχαν παρά μόνο δύο πλευρές: από τη μια η Γερμανία και από την άλλη η Ελλάδα. Ολοι οι υπόλοιποι, είτε πρόκειται για τα ιμπεριαλιστικά και λοιπά κράτη της ΕΕ, που εκπροσωπούνταν από τους υπουργούς τους, είτε για τους επικεφαλής των θεσμικών οργάνων της ΕΕ και του ΔΝΤ, παρέμεναν είτε αμέτοχοι είτε ταχυδρόμοι που μετέφεραν το γερμανικό τελεσίγραφο στην ελληνική κυβέρνηση, μιας και ο Σόιμπλε αρνιόταν να παρακαθήσει σε σύσκεψη με τη συμμετοχή και του Μπαρουφάκη. Και βέβαια, ουδείς απ' αυτούς τους «φίλους και εταίρους» διανοήθηκε να ασκήσει την παραμικρή πίεση στη Γερμανία. Ουδείς θέλησε να βρεθεί όχι σε σύγκρουση αλλά έστω σε διάσταση με τη γερμανική πολιτική, χάριν της Ελλάδας.

Δεν γνωρίζουμε αν ο Ντεϊσελμπλούμ τηλεφώνησε στον Τσίπρα και του είπε «ή το δέχεστε ή τελειώσαμε», όπως γράφτηκε στον ευρωπαϊκό Τύπο, όμως η εικόνα ήταν ακριβώς αυτή. Ο Ρέντσι είχε πει τον καλό του λόγο («δεν μπορούν να φέρονται κάποιοι, σαν να μην κέρδισε ο Αλέξης Τσίπρας, τις ελληνικές βουλευτικές εκλογές»), ο Ολάντ με την Μέρκελ είχαν πει το δικό τους («θα κάνουμε τα πάντα για να παραμείνει η Ελλάδα στον δρόμο της ανάπτυξης που επετεύχθη»), ακόμη και ο πανούργος Σουλτς πήρε «συναινετική» θέση («είναι ζήτημα σεβασμού το να δοθεί σε μια νέα κυβέρνηση μια ευκαιρία»), ο Τσίπρας είχε δώσει μέσω Reuters τις διαβεβαιώσεις του, αλλά ο Παππάς είχε κάνει ένα ακόμη λάθος ως... ελλανοδίκης σ' αυτόν τον αγώνα δρόμου: «Η Ελλάδα έχει διανύσει τα 4/5 της απόστασης με τους Ευρωπαίους. Πλέον, αυτοί πρέπει να διανύσουν το 1/5 για να κλείσει η συμφωνία».

Πράγματι, είχαν διανυθεί τα 4/5 της απόστασης, αλλά το υπόλοιπο 1/5 δεν το διήνυσαν οι «Ευρωπαίοι». Το διήνυσε και αυτό η ελληνική συγκυβέρνηση, υπογράφοντας ό,τι πιο ταπεινωτικό μπορούσε να υπογράψει. Δικαιώνοντας έτσι τον Πρετεντεράκο που όλη τη βδομάδα που προηγήθηκε υπενθύμιζε δουλοπρεπώς μια κυνική φράση του Βίσμαρκ: «Στη διαπραγμάτευση ενός ανίσχυρου με έναν ισχυρό, ο ανίσχυρος πρέπει να δεχτεί αμέσως την πρώτη προσφορά, διότι η δεύτερη θα είναι χειρότερη!».

Στη γραμμή αυτή, τη γραμμή της υποτέλειας και του ραγιαδισμού, βάδισαν όλες οι κυβερνήσεις που διαχειρίστηκαν τον ελληνικό καπιταλισμό από τη γέννησή του. Από τον Βενιζέλο της «μεγάλης ιδέας» μέχρι τους δωσίλογους της Κατοχής, από τους δεξιο-κεντρώους του μοναρχοφασισμού και του «στρατηγέ, ιδού ο στρατός σας» μέχρι τη χούντα, από τον Κ. Καραμανλή του «ανήκομεν εις την Δύσιν» μέχρι τον Α. Παπανδρέου του «φεύγουν οι βάσεις που μένουν», από τον Γιωργάκη μέχρι τον Σαμαρά. Στην ίδια γραμμή ευθυγραμμίστηκε και ο ΣΥΡΙΖΑ. Ο Τσίπρας δεν άκουσε τον Δραγασάκη που είχε βάλει την υπογραφή του σε ένα πιο ήπιο (φραστικά) σχέδιο ανακοίνωσης στις 11 Φλεβάρη, δεν πήρε αυτή την «πρώτη προσφορά», αλλά θέλησε -για λόγους εσωτερικής κατανάλωσης- να κάνει μερικά τσαλιμάκια. Ισως και να πίστεψε πως αν πάρει ο ίδιος πάνω του αυτή τη διαπραγμάτευση, θα πετύχει κάτι καλύτερο. Το αποτέλεσμα ήταν να αναγκαστεί να υπογράψει ένα ακόμη πιο εξευτελιστικό κείμενο.

«Νέοι είναι, σιγά-σιγά θα μάθουν» ήταν το νόημα της δήλωσης που έκανε, μια μέρα μετά τη συμφωνία, ο πολύπειρος Γιούνκερ στη γερμανική οικονομική επιθεώρηση «WirtschaftsWoche». Η ακριβής δήλωσή του ήταν η εξής: «Δεν είδα πολύ μεγάλη πείρα. Πρέπει να υποδεχτούμε την ελληνική κυβέρνηση φιλικά, αν και οι υψηλόβαθμοι έλληνες πολιτικοί πλειοδοτούν στην επιλογή των λέξεων. Οταν ένας πρωθυπουργός βρίζει δύο φορές μέσα σε μια εβδομάδα τους Γερμανούς, δεν νομίζω ότι ασκεί υψηλή πολιτική τέχνη. Υπάρχουν πάρα πολλές λάθος δηλώσεις στην Αθήνα, αλλά αυτό με τον καιρό θα αλλάξει»!

Ακούμε πολλά αυτές τις μέρες, για το γεροντικό πείσμα του Σόιμπλε, για την προτεσταντική ηθική των Γερμανών και άλλα τέτοια. Είναι οι γνωστές μπούρδες που ερμηνεύουν την Ιστορία με βάση τα προσωπικά χαρακτηριστικά διάφορων ηγετικών παραγόντων και τις θρησκευτικές και άλλες δοξασίες που χαρακτηρίζουν την ιδεολογία συγκεκριμένων λαών. Ολα αυτά, είτε υπάρχουν είτε δεν υπάρχουν, παίζουν έναν εντελώς ασήμαντο ρόλο στις διεθνείς σχέσεις. Για την ακρίβεια, «χρωματίζουν» κάποιες πολιτικές συμπεριφορές και επηρεάζουν μόνο τα εξωτερικά τους στοιχεία. Εκείνο που σφραγίζει τις εξελίξεις είναι ο συσχετισμός δύναμης. Στην περίπτωση της συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου ο Σόιμπλε έβαλε πράγματι στόχο να τους λιώσει, να τους εξευτελίσει. Και το έκανε, παραβιάζοντας συχνά-πυκνά το πρωτόκολλο. Μολονότι είχε και προσωπικούς λόγους να τους συμπεριφερθεί έτσι, εκείνο που κυριάρχησε στη στάση του ήταν το συμφέρον του γερμανικού ιμπεριαλισμού. Ηθελε να στείλει μήνυμα προς όλους (όχι μόνο στην Ελλάδα), ότι η Γερμανία είναι το πραγματικό αφεντικό στην Ευρωζώνη. Επειδή αυτό δεν αμφισβητείται από κανέναν, οι γάλλοι και ιταλοί ιμπεριαλιστές δεν προσπάθησαν καν να κοντράρουν τους γερμανούς. Το ζήτημα δεν τους αφορούσε. Οταν ήταν για τα ιδιαίτερα συμφέροντα της Γαλλίας και της Ιταλίας, όχι μόνο κοντραρίστηκαν με τη Γερμανία, αλλά και απέσπασαν στο τέλος συμφωνία εξαίρεσης της Γαλλίας και της Ιταλίας από το Σύμφωνο Σταθερότητας. Προεκλογικά, οι συριζαίοι το έφερναν αυτό ως παράδειγμα και έλεγαν ότι το ίδιο θα καταφέρει και η δική τους κυβέρνηση. Το αποτέλεσμα δείχνει τι κατάφεραν. Δεν κατάφεραν τίποτα, γιατί άλλο βάρος έχουν η δεύτερη και η τρίτη ιμπεριαλιστική δύναμη της Ευρωζώνης και άλλο η εξαρτημένη Ελλάδα του μεσαίου καπιταλιστικού επιπέδου ανάπτυξης και της βαθιάς κρίσης.

Ο Γιούνκερ συμβούλεψε δημόσια τους συριζαίους να παρατήσουν τις ψευτομαγκιές που γίνονται για εσωτερική κατανάλωση. Στις συνομιλίες του με τον Τσίπρα θα του τα είπε ακόμη πιο χοντρά. Οι συριζαίοι κατάλαβαν ότι πρέπει να είναι «μαζεμένοι» ακόμη και στο ύφος. Και θα «μαζευτούν» ακόμη πιο πολύ στο άμεσο μέλλον, καθώς πρέπει να περάσουν τον κάβο της αξιολόγησης από την τρόικα (μέχρι τον Απρίλη) και μετά τον κάβο της νέας συμφωνίας (Ιούνη-Ιούλη). Ετσι, βοηθούν και αυτοί στην παγίωση του ραγιαδισμού και του δωσιλογισμού ως εθνικής ιδεολογίας. Το μήνυμα που στέλνουν στον ελληνικό λαό είναι πως δεν υπάρχει κανένα περιθώριο διαπραγμάτευσης με τους ιμπεριαλιστές, ενώ στην πραγματικότητα περιθώριο διαπραγμάτευσης δεν υπάρχει για τις αστικές πολιτικές δυνάμεις, οι οποίες είναι υποχρεωμένες να κινούνται μέσα στο στρατηγικό πλαίσιο στο οποίο έχει (αυτο)τοποθετηθεί ο ελληνικός καπιταλισμός.

ΥΓ1. Για «αμοιβαίες υποχωρήσεις» έκανε λόγο ο Γαβρίλος στο Mega. Μήπως μπορείτε, κύριε κυβερνητικέ εκπρόσωπε, να μας πείτε μία (αριθμός 1) υποχώρηση που έκανε η πλευρά των ιμπεριαλιστών δανειστών, όπως εκπροσωπήθηκε από τον Σόιμπλε;

ΥΓ2. «Η παρούσα συμφωνία μας διευκολύνει να πούμε και να δηλώσουμε ευθαρσώς ότι έχουμε φύγει από το μνημόνιο» δήλωσε ο Παππάς στον ΑΝΤ1. Εχει και ο πολιτικός κωλοπαιδισμός τα όριά του, αλλά κάποιοι δεν είναι σε θέση να τα αντιληφθούν. Καλό είναι αυτό (για όσους αγωνιζόμαστε για να λάμψει η αλήθεια και ν' αλλάξουν οι συνειδήσεις).

Eurogroup: Ο εξευτελισμός τους υπήρξε τέλειος

Και ο ζυγός βαρύτερος για τον ελληνικό λαό

Παραφράζοντας Μανώλη Αναγνωστάκη και αφήνοντας κατά μέρος αυτό που αφορά τον ελληνικό λαό, θα λέγαμε ότι στις Βρυξέλλες, το βράδυ της Παρασκευής 20 Φλεβάρη, συντελέσθη ο τέλειος εξευτελισμός της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και προσωπικά του πρωθυπουργού της Αλέξη Τσίπρα, ο οποίος πήρε πάνω του μια ακόμη συμφωνία υποταγής του ελληνικού λαού στο Μνημόνιο της κινεζοποίησης, πετώντας στα σκουπίδια όσα έλεγε και προεκλογικά και μετεκλογικά και θεωρώντας ότι απευθύνεται σε Χαχόλους, σε λαό χωρίς μνήμη και χωρίς κρίση.

Βράδυ Παρασκευής, προπαραμονή της τελευταίας Αποκριάς, συντελέστηκε το ξεμασκάρεμα εκείνων που τόσο καιρό τώρα εξαπατούσαν τον ελληνικό λαό με εθνικοπατριωτικές κορόνες και σαλπίσματα αντίστασης. Ο Βόλφγκανγκ Σόιμπλε, εγκαταλείποντας για λίγο τη στεγνή προτεσταντική ηθική και υιοθετώντας τη βαλκανική ελευθεριότητα, έδωσε το σύνθημα των πανηγυρισμών στο στρατόπεδο των ιμπεριαλιστών δανειστών: *«Θεωρώ πολύ δύσκολο να εξηγήσει η ελληνική κυβέρνηση το πρόγραμμα που υπέγραψε στους ψηφοφόρους που την επέλεξαν»*, δήλωσε χαιρέκακα το ιμπεριαλιστικό κάθαρμα, αναχωρώντας από το φαραωνικό μέγαρο Μπερλεμόντ των Βρυξελλών. Πριν από λίγη ώρα, είχε υποχρεώσει την ελληνική συγκυβέρνηση (αυτή με τους ροζ και μαύρους «αντιμνημονιακούς» κόκκους - ή «στόκους») να υπογράψει μια εξευτελιστική ανακοίνωση πλήρους αποδοχής των όρων που ο ίδιος είχε υπαγορεύσει, και ακριβώς με τον τρόπο και τις διατυπώσεις που είχε υπαγορεύσει.

Προδιαγεγραμμένο

Η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου υπέστη το μοιραίο. Το προδιαγεγραμμένο για κάθε αστική δύναμη που εκπροσωπεί τον ψωραλέο ελληνικό καπιταλισμό και προσπαθεί να διαπραγματευτεί με τις κεντροευρωπαϊκές ιμπεριαλιστικές δυνάμεις. Αυτές τις δυνάμεις, για τις οποίες η ΕΕ δεν είναι «η Ευρώπη της ισότητας και της αλληλεγγύης», όπως ανερυθρίαστα λένε οι πολιτικοί απατεώνες τύπου Τσίπρα, αλλά μια συμφωνία για το μοίρασμα των αγορών και των σφαιρών επιρροής στο ευρωπαϊκό έδαφος, σύμφωνα με τη δύναμη του κεφαλαίου που κάθε ιμπεριαλιστική δύναμη διαθέτει. Τα σοφά λόγια του Λένιν, πριν από ακριβώς έναν αιώνα, επιβεβαιώθηκαν για μια ακόμη φορά. Ο εξευτελισμός του Τσίπρα, του Μπαρουφάκη και των υπόλοιπων αστέρων της σημερινής συγκυβέρνησης θα ήταν για αποκριάτικα γέλια, αν αυτός ο εξευτελισμός δεν σήμαινε ταυτόχρονα συνέχιση της βαρβαρότητας για τον ελληνικό λαό, μεγάλο κομμάτι του οποίου πίστεψε στα παραμύθια τους και επένδυσε πολλά σ' αυτούς τους αγύρτες, που τώρα τους «γλεντάνε» ο Σόιμπλε, ο Ντεϊσελμπλούμ, η Λαγκάρντ και το υπόλοιπο ιμπεριαλιστικό σκυλολόι.

Οποιος/α αρέσκεται στο παραμύθιασμα και στη μασκαράτα μπορεί να περιοριστεί στα non paper του Παππά, στις παπάρες του Γαβρίλου και στις μπαρούφες του Μπαρουφάκη. Οταν συνέλθει από το «χανγκόβερ» του καρναβαλιού, ίσως να θελήσει να μάθει και κάτι περισσότερο. Οποιος/α, όμως, θέλει να μάθει την αλήθεια δεν έχει παρά να διαβάσει το ανακοινωθέν που εξέδωσε το Eurogroup στις 9 το βράδυ της 20ής Φλεβάρη του 2015. Το αγγλικό κείμενο μπορείτε να το βρείτε στην επίσημη ιστοσελίδα του Eurogroup (http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2015/02/150220-eurogroup-statement-greece/). Εμείς παραθέτουμε δίπλα την ελληνική μετάφραση (οι εμφάσεις είναι δικές μας), υπενθυμίζοντας πως όπου γίνεται λόγος για «θεσμούς» πρόκειται για την τρόικα, η οποία εξακολουθεί να έχει την ίδια σύνθεση που είχε την τελευταία φορά που ήρθε στην Αθήνα (Ρίσι Γκογιάλ, Ντέκλαν Κοστέλο, Κλάους Μαζούχ).

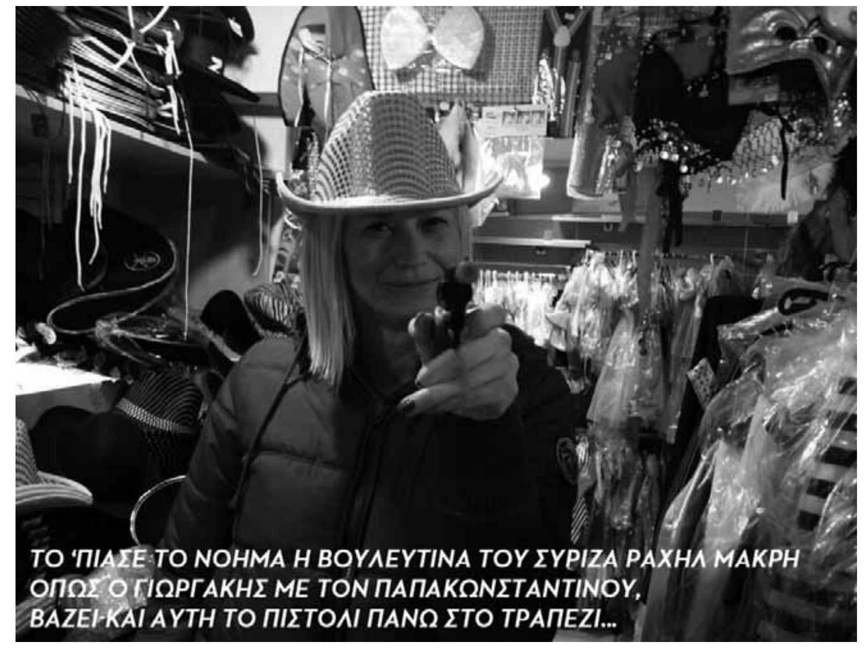

ΤΟ 'ΠΙΑΣΕ' ΤΟ ΝΟΗΜΑ Η ΒΟΥΛΕΥΤΙΝΑ ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ
ΟΠΩΣ Ο ΓΙΩΡΓΑΚΗΣ ΜΕ ΤΟΝ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ,
ΒΑΖΕΙ ΚΑΙ ΑΥΤΗ ΤΟ ΠΙΣΤΟΛΙ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ...

Τους εξευτέλισαν

Από άποψη ουσίας, η αίτηση της ελληνικής πλευράς (επιστολή Μπαρουφάκη) για παράταση της δανειακής σύμβασης είχε λύσει το ζήτημα. Η δανειακή σύμβαση εμπεριέχει το Μνημόνιο, ενώ επιπρόσθετα το Μνημόνιο έχει περάσει και σε αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, στο πλαίσιο της λεγόμενης διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος. Γι' αυτό το θέμα, το οποίο η προπαγάνδα της συγκυβέρνησης προσπαθεί επιμελώς να κρύψει, γράψαμε αναλυτικά στο προηγούμενο φύλλο («Ολοταχώς προς το Μνημόνιο-3 με "γέφυρα" το Μνημόνιο-2»).

Θα μπορούσε το Eurogroup να πάρει μια απλή, τυπική απόφαση, που να λέει: «εγκρίνουμε την αίτηση που υπέβαλε η ελληνική κυβέρνηση για παράταση της Κύριας Σύμβασης Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης». Νομικά αυτό θα ήταν υπεραρκετό, αφού με την παράταση της δανειακής σύμβασης θα παρατεινόταν αυτόματα και το Μνημόνιο και οι όροι που αυτό περιλαμβάνει (αξιολόγηση από την τρόικα κτλ.).

Ομως, η Γερμανία είχε ήδη αποφασίσει να εξευτελίσει τη συγκυβέρνηση. Οχι μόνο γιατί είχε σηκώσει μύτη, αλλά και γιατί έπρεπε να στείλει σε όλους τους λαούς της Ευρώπης ένα μήνυμα αυστηρής πειθαρχίας προς ότι προστάζει το γερμανικό ιμπέριουμ και οι σύμμαχοί του. Οσο ο Τσίπρας, ο Μπαρουφάκης και οι άλλοι επέμεναν να κάνουν σόου σκληρής διαπραγμάτευσης και να απορρίπτουν τα πιο ήπια σχέδια ανακοινώσεων, που για λογαριασμό της Γερμανίας κατέθετε ο Ντεϊσελμπλούμ, τόσο ο Σόιμπλε σκλήραινε τη στάση του, αποφασισμένος στο τέλος να τους εξευτελίσει πλήρως. Να τους εξαναγκάσει να υπογράψουν ένα κείμενο πολύ χειρότερο απ' αυτά που τους είχε προτείνει στα Eurogroup της 11ης και της 16ης του Φλεβάρη.

Το ποιος κάνει κουμάντο στην Ευρώπη φάνηκε καθαρά και από τη διαδικασία που ακολουθήθηκε. Πρώτα συναντήθηκαν Ντεϊσελμπλούμ, Λαγκάρντ και Σόιμπλε. Σ' αυτή τη συνάντηση, ο γερμανός υπουργός Οικονομικών παρέδωσε το τελεσίγραφό του προς την Ελλάδα. Στη συνέχεια, συναντήθηκαν Ντεϊσελμπλούμ, Λαγκάρντ και Μπαρουφάκης, για να παραδώσουν οι δύο πρώτοι το τελεσίγραφο της Γερμανίας. Δύο τα τρίγωνα, ένα το αφεντικό. Ο Σόιμπλε απαξίωσε να παρακαθήσει σε παρασκηνιακή σύσκεψη με τον Μπαρουφάκη, για να μη φανεί ούτε σημειολογικά ότι η Γερμανία κάνει οποιαδήποτε διαπραγμάτευση με την Ελλάδα.

Η συμφωνία είναι απόλυτα εξευτελιστική για τη νέα ελληνική συγκυβέρνηση, όχι μόνο σε επίπεδο ουσίας, αλλά και σε επίπεδο διατυπώσεων. Αρκεί να κάνει κανείς μια απλή σύγκριση με το προσχέδιο ανακοίνωσης του Ντεϊσελμπλούμ στο Eurogroup της 11ης Φλεβάρη, το οποίο είχε υπογράψει ο Δραγασάκης, αλλά με παρέμβασή του ο Τσίπρας τον υποχρέωσε να πάρει νυχτιάτικα πίσω την υπογραφή του (το προσχέδιο της 11ης του Φλεβάρη, όπως το δημοσίευσαν οι Financial Times, καθώς και ανάλυση για τα γεγονότα σε εκείνο το Eurogroup δημοσιεύσαμε επίσης στο προηγούμενο φύλλο: «Για μια διατύπωση, ρε γαμώτο...»).

Αφού έδωσε το σόου της «σκληρής διαπραγμάτευσης», η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου αποφάσισε να υποβάλει αίτημα εξάμηνης παράτασης της δανειακής σύμβασης (και του Μνημονίου, φυσικά). Μόνο που η επιστολή Μπαρουφάκη, με την οποία διατύπωνε το αίτημα παράτασης, ήταν γραμμένη στο γνωστό προπαγανδιστικό στιλ της συγκυβέρνησης. Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι έκανε αναφορά και στην αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης.

Το Μαξίμου, με τα non paper του Παππά, έδινε τη γραμμή: «το Eurogroup έχει δύο επιλογές: ή να δεχτεί το ελληνικό αίτημα ή να το απορρίψει». Οι Γερμανοί και το Eurogroup δεν έχαψαν το ψευτοδίλημμα. Πέταξαν την επιστολή Μπαρουφάκη στα σκουπίδια, δεν τη θεώρησαν ως βάση συζήτησης και στη θέση της έβαλαν το κείμενο του ανακοινωθέντος που εκδόθηκε τελικά, με τον Μπαρουφάκη να το υπογράφει (κατ' εντολή Τσίπρα όπως ειπώθηκε από το Μαξίμου), κάνοντας γαργάρα και την επιστολή-αίτηση και το ψευτοδίλημμα («ή το δέχεστε ή δεν το δέχεστε και παίρνετε την ευθύνη»), που τελικά ήταν μόνο για εσωτερική κατανάλωση. Περιττεύει να επισημάνουμε ότι αναφορά για αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης δεν υπάρχει στο ανακοινωθέν.

Πέραν των άλλων, δεν έδωσαν εξάμηνη παράταση, όπως ζητούσε η συγκυβέρνηση, αλλά τετράμηνη. Αυτό δεν είναι τυχαίο. Μόλις λήξει το τετράμηνο, θα τρέχει ασφυκτικά λίγος χρόνος για τη λήξη των υψηλόποσων ομολόγων που έχει στην κατοχή της η ΕΚΤ και λήγουν Ιούλη και Αύγουστο. Ετσι, η συγκυβέρνηση θα βρεθεί και πάλι στην ανάγκη δανεισμού και επειδή οι «αγορές» δεν υπάρχει περίπτωση να γίνουν «φιλικές» μέσα στο μεταβατικό διάστημα του τετραμήνου, θα προκύψει η ανάγκη νέου δανεισμού από τους «εταίρους» και, φυσικά, νέου Μνημονίου. Το αν θα πρόκειται για «προληπτική γραμμή πίστωσης» ή για νέα δανειακή σύμβαση δεν έχει καμιά σημασία. Και στη μια και στην άλλη περίπτωση προβλέπεται Μνημόνιο και οι δανειστές θα επιβάλουν τους όρους τους, εξακολουθώντας να ελέγχουν ασφυκτικά το ελληνικό κράτος και να διατηρούν την κινεζοποίηση του ελληνικού λαού.

Μνημόνιο και ξερό ψωμί

Ποια είναι τα βασικά σημεία στα οποία συμφώνησε η συγκυβέρνηση;

◆ Στην εισαγωγή της ανακοίνωσης **χαιρετίζει τη μνημονιακή πολιτική**: *«Το Eurogroup επαναλαμβάνει την εκτίμησή του για τις αξιοσημείωτες προσπάθειες προσαρμογής οι οποίες ανελήφθησαν από την Ελλάδα και τον ελληνικό λαό τα τελευταία χρόνια»*. Η διατύπωση δεν μιλά καν για θυσίες του ελληνικού λαού, όπως μιλούσαν παλαιότερες ανακοινώσεις! Εκφράζει την ικανοποίησή του για ό,τι έγινε την τελευταία (μνημονιακή) πενταετία.

◆ Αμέσως μετά γίνεται λόγος για παράταση της δανειακής σύμβασης **«στο πλαίσιο της υπάρχουσας διευθέτησης»** και τονίζεται ότι η δανειακή σύμβαση **«θεμελιώνεται σε ένα σύνολο δεσμεύσεων»** (το Μνημόνιο δηλαδή).

◆ Ακολουθεί το κάρφωμα του ίδιου του Τσίπρα στο σταυρό της ατίμωσης: *«Ο σκοπός της παράτασης αυτής είναι η* ***επιτυχής ολοκλήρωση της αξιολόγησης στη βάση των όρων της τρέχουσας διευθέτησης****, με την καλύτερη δυνατή χρήση της δεδομένης ευελιξίας η οποία θα εξετασθεί από κοινού με τις ελληνικές αρχές και τους θεσμούς»*. Πρόκειται για το σημείο που ο Τσίπρας απαιτούσε να βγει από το σχέδιο ανακοίνωσης της 11ης του Φλεβάρη, η οποία τελικά δεν εκδόθηκε (ο Τσίπρας διέταξε τον Δραγασάκη να πάρει πίσω την υπογραφή του και έκτοτε ο τελευταίος εξαφανίστηκε από το πολιτικό προσκήνιο).

◆ Η κυβέρνηση θα καταθέσει τη Δευτέρα τον πρώτο κατάλογο μέτρων, **«επί τη βάση της τρέχουσας συμφωνίας»** (όχι ό,τι να 'ναι δηλαδή, αλλά στη φιλοσοφία του Μνημονίου), και η τρόικα (θεσμοί) θα εκφέρει μια καταρχήν άποψη για το αν αυτή η λίστα μέτρων μπορεί ν' αποτελέσει αφετηρία **«για την επιτυχή ολοκλήρωση της αξιολόγησης»**. Δηλαδή, η τρόικα θα πει τη Δευτέρα αν έχουν κάποια ουσία αυτά τα μέτρα, ώστε να συνεχιστεί η αξιολόγηση, αλλιώς η συγκυβέρνηση θα μείνει μετεξεταστέα και θα πρέπει σε λίγες μέρες να επανέλθει με νέα μέτρα. Αν περάσει τις εξετάσεις της Δευτέρας ή των αμέσως επόμενων ημερών, θα πρέπει να συνεργαστεί με την τρόικα ώστε μέχρι τα τέλη του Απρίλη να κλείσει η αξιολόγηση.

◆ Αμέσως μετά έρχεται άλλος εξευτελισμός. Τα κεφάλαια που περίσσεψαν από την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών (περίπου 11 δισ.) και τα οποία με την προηγούμενη (δίμηνη) παράταση παρέμεναν στη διάθεση του ελληνικού ΤΧΣ, τώρα μεταφέρονται στον EFSF, ο οποίος θα τα διακρατήσει (δε θα επιστραφούν ως αχρησιμοποίητο δάνειο, δηλαδή) και θα μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο για ανακεφαλαιοποίηση ή εκκαθάριση τραπεζών, με απόφαση της ΕΚΤ. Μ' άλλα λόγια, το Eurogroup φτύνει κατάμουτρα τη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου και της λέει πως δεν της έχει εμπιστοσύνη, όπως είχε στη συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου. Κι αυτοί σκούπισαν τα πρόσωπά τους και είπαν ότι... ψιχαλίζει.

◆ Ακολουθούν οι γνωστές από τις προηγούμενες μέρες δεσμεύσεις. Πρώτο, ότι το ΔΝΤ θα εξακολουθήσει να παίζει το ρόλο του (κατά τα άλλα, έβριζαν τον Γιωργάκη που κουβάλησε το ΔΝΤ στην Ελλάδα). Δεύτερο, ότι θα αποπληρωθούν **στο ακέραιο και στην ώρα τους** όλα τα δάνεια, χωρίς ούτε υπαινιγμό, όχι για κούρεμα, αλλά έστω για «αναδιάρθρωση» (η οποία κάποια στιγμή θα γίνει, αλλά με τους όρους των ιμπεριαλιστών δανειστών).

◆ Σε ό,τι αφορά τα περιβόητα «πρωτογενή πλεονάσματα», επιβεβαιώνονται οι αποφάσεις του Eurogroup το Νοέμβρη του 2012. Αυτές που τότε και στη συνέχεια ο ΣΥΡΙΖΑ κατήγγελλε σε όλους τους τόνους, μιλώντας για ανύπαρκτα πλεονάσματα που το μόνο που κάνουν είναι να μεταφέρουν πόρους στους δανειστές. Μόνο για τον καθορισμό του «πρωτογενούς πλεονάσματος» του 2015, «οι θεσμοί θα λάβουν υπόψη τους τις οικονομικές συνθήκες». Τι σημαίνει αυτό πρακτικά; Η τρόικα, όσο καιρό διαπραγματευόταν με τον Χαρδούβελη, μιλούσε για δημοσιονομικό κενό 2 δισ. ευρώ. Σ' αυτό έχει προστεθεί τουλάχιστον 1 δισ. ακόμη από την κατάρρευση των εσόδων το πρώτο δίμηνο του έτους. Αν το «πρωτογενές πλεόνασμα» του 2015 μειωθεί από 3% σε 1,5% του ΑΕΠ, η μείωση ίσα-ίσα που θα φτάνει για να καλύψει τη δημοσιονομική «μαύρη τρύπα». Αυτό σημαίνει **τουλάχιστον** δύο πράγματα: πρώτο, ότι δεν καταργείται κανένα από τα μνημονιακά μέτρα και δεύτερο ότι δεν μπορούν να ληφθούν μέτρα στοιχειώδους έστω ανακούφισης κάποιων στρωμάτων του ελληνικού λαού. Μ' άλλα λόγια, ακόμη και το περιβόητο «πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης» παραπέμπεται στις ελληνικές καλένδες.

◆ Για να μην υπάρξει καμιά παρανόηση, το Eurogroup, απολαμβάνοντας σαδιστικά τον εξευτελισμό της συγκυβέρνησης, κάνει τα πράγματα ακόμη πιο συγκεκριμένα: *«Οι ελληνικές αρχές δεσμεύονται να απόσχουν από την ακύρωση μέτρων και από μονομερείς αλλαγές των πολιτικών και των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων που θα επηρέαζαν αρνητικά τους δημοσιονομικούς στόχους, την* ***ανάκαμψη της οικονομίας*** *ή τη* ***χρηματοπιστωτική σταθερότητα****, όπως αυτά αξιολογούνται από τους θεσμούς»*.

Η συγκυβέρνηση δεσμεύεται να μην καταργήσει τίποτα και να μην θεσπίσει τίποτα, αν δεν πάρει προηγουμένως έγκριση από την τρόικα (θεσμούς). Τα non paper του Μαξίμου λένε πως η δέσμευση αφορά μόνο μέτρα δημοσιονομικού χαρακτήρα. Αυτό είναι αισχρό ψέμα. Η δέσμευση μιλά και για μέτρα που μπορούν να θίξουν την «ανάκαμψη της οικονομίας» (σ' αυτή την κατηγορία εντάσσονται όλα τα εργασιακά, που πάρθηκαν στο όνομα της βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας, που θα φέρει την ανάκαμψη της οικονομίας). Υπάρχει δέσμευση και για αποχή από μέτρα που μπορούν να θίξουν τη «χρηματοπιστωτική σταθερότητα». Τέτοια μέτρα είναι οι ρυθμίσεις για τα «κόκκινα δάνεια», που επίσης θα περάσουν από την κρησάρα της τρόικας, η αλλαγή του νομικού πλαισίου για να ασκεί το δημόσιο τα μετοχικά του δικαιώματα στις τράπεζες που ανακεφαλαιοποίησε κ.ά.

◆ Οι δυο τελευταίες παράγραφοι του ανακοινωθέντος ολοκληρώνουν τον εξευτελισμό. Η ελληνική κυβέρνηση καλείται να ξαναρχίσει τη δουλειά με την τρόικα για την **«επιτυχή ολοκλήρωση της αξιολόγησης»**, ενώ στο τέλος υπενθυμίζεται -καθαρά ειρωνικά- ότι η ΕΕ θα συνεχίσει να προσφέρει «επαρκή στήριξη» στην Ελλάδα, μέχρι να μπορέσει να βγει στις αγορές, **«εφόσον τηρήσει τις δεσμεύσεις της εντός του συμφωνημένου πλαισίου»** (Μνημονίου).

Μόνο έξω από τον καπιταλισμό

Μπορεί οι οπαδοί του Μνημονίου να πανηγυρίζουν για τη δικαίωση της πολιτικής

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΠΙΣΩ

Το ανακοινωθέν-συμφωνία του Eurogroup

Το Eurogroup επαναλαμβάνει την εκτίμησή του για τις **αξιοσημείωτες προσπάθειες προσαρμογής οι οποίες ανελήφθησαν από την Ελλάδα και τον ελληνικό λαό τα τελευταία χρόνια**. Κατά τη διάρκεια των λίγων τελευταίων εβδομάδων διεξαγάγαμε, από κοινού με τους θεσμούς, έναν εντατικό και εποικοδομητικό διάλογο με τις νέες ελληνικές αρχές και καταλήξαμε σε μια κοινή θέση σήμερα.

Το Eurogroup σημειώνει, **στο πλαίσιο της υπάρχουσας διευθέτησης**, το αίτημα των ελληνικών αρχών για την **παράταση της Κύριας Σύμβασης Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης** (Master Financial Assistance Facility Agreement, MFFA), η οποία **θεμελιώνεται σε ένα σύνολο δεσμεύσεων**. Ο **σκοπός της παράτασης αυτής είναι η επιτυχής ολοκλήρωση της αξιολόγησης στη βάση των όρων της τρέχουσας διευθέτησης**, με την **καλύτερη δυνατή χρήση της δεδομένης ευελιξίας** η οποία **θα εξετασθεί από κοινού με τις ελληνικές αρχές και τους θεσμούς**. Αυτή η παράταση θα γεφυρώσει επίσης το χρόνο που θα απαιτηθεί για τις συζητήσεις για μια **ενδεχόμενη διάδοχη διευθέτηση** ανάμεσα στο Γιούρογκρουπ, τους θεσμούς και την Ελλάδα.

Οι ελληνικές αρχές θα παρουσιάσουν έναν **πρώτο κατάλογο μεταρρυθμιστικών μέτρων, στη βάση της τρέχουσας συμφωνίας**, μέχρι τη Δευτέρα 23 Φλεβάρη. **Οι θεσμοί θα εκφέρουν μια πρώτη άποψη για το εάν αυτή είναι επαρκώς συνεκτική ώστε να αποτελέσει ένα έγκυρο σημείο εκκίνησης για την επιτυχή ολοκλήρωση της αξιολόγησης**. Ο κατάλογος αυτός θα εξειδικευτεί περαιτέρω και κατόπιν **θα συμφωνηθεί με τους θεσμούς** ως τα τέλη του Απριλίου.

Μόνον η έγκριση της ολοκλήρωσης της αξιολόγησης του παραταθέντος προγράμματος από τους θεσμούς θα επιτρέψει με τη σειρά του την οποιαδήποτε εκταμίευση της εναπομείνασας δόσης από το τρέχον πρόγραμμα του ΕΤΧΣ και τη μεταφορά των κερδών του 2014 από το πρόγραμμα SMP. Αμφότερες υπόκεινται στην έγκριση του Γιούρογκρουπ.

Ενόψει της αξιολόγησης από τους θεσμούς η Ευρωομάδα συμφωνεί ότι τα κεφάλαια, τα οποία είναι ως τώρα διαθέσιμα στο ΤΧΣ, **θα πρέπει να διακρατηθούν από το ΕΤΧΣ (EFSF)**, άνευ δικαιώματος τρίτων, για τη διάρκεια της παράτασης της MFFA. Τα κεφάλαια θα συνεχίσουν να είναι διαθέσιμα κατά τη διάρκεια της παράτασης της MFFA και να μπορούν να χρησιμοποιηθούν **μόνο για τα κόστη ανακεφαλαιοποίησης και εκκαθάρισης τραπεζών**. Θα μπορούν να εκταμιευθούν κατόπιν αιτήματος **με απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας / του Ενιαίου Εποπτικού Μηχανισμού.**

Υπό αυτό το φως καλωσορίζουμε τη δέσμευση των ελληνικών αρχών να συνεργαστούν στενά με τους ευρωπαϊκούς και τους διεθνείς θεσμούς και εταίρους. Σε αυτό το πλαίσιο, υπενθυμίζουμε την ανεξαρτησία της ΕΚΤ. Συμφωνήσαμε επίσης ότι **το ΔΝΤ θα συνεχίσει να διαδραματίζει το ρόλο του**.

Οι ελληνικές αρχές εξέφρασαν τη σθεναρή δέσμευσή τους σε μια ευρύτερη και βαθύτερη διαδικασία εφαρμογής διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων που θα αποσκοπεί στην διαρκή βελτίωση των προοπτικών ανάπτυξης και απασχόλησης, τη διασφάλιση της σταθερότητας και της ανθεκτικότητας του χρηματοπιστωτικού τομέα και της προαγωγής της κοινωνικής δικαιοσύνης. Οι αρχές δεσμεύονται στην εφαρμογή μεταρρυθμίσεων που έπρεπε να είχαν εφαρμοστεί εδώ και πολύ καιρό για την καταπολέμηση της διαφθοράς και της φοροδιαφυγής και τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας του δημοσίου τομέα. **Σε αυτό το πλαίσιο οι ελληνικές αρχές ανέλαβαν την ευθύνη να χρησιμοποιήσουν με τον καλύτερο τρόπο τη συνεχιζόμενη παροχή τεχνικής βοήθειας.**

Οι ελληνικές αρχές επαναλαμβάνουν την αδιαμφισβήτητη δέσμευσή τους να τιμήσουν τις οικονομικές υποχρεώσεις τους προς όλους τους πιστωτές τους πλήρως και εγκαίρως.

Οι ελληνικές αρχές δεσμεύθηκαν επίσης να εγγυηθούν τα απαραίτητα πρωτογενή δημοσιονομικά πλεονάσματα ή τα έσοδα που απαιτούνται για να εγγυηθούν τη βιωσιμότητα του χρέους, όπως όριζε το ανακοινωθέν του Γιούρογκρουπ του Νοεμβρίου του 2012. Οι θεσμοί, σε ό,τι αφορά τον στόχο για το πρωτογενές πλεόνασμα το 2015, θα λάβουν υπόψη τους τις οικονομικές συνθήκες του 2015.

Υπό το φως αυτών των δεσμεύσεων, καλωσορίζουμε το ότι σε έναν αριθμό πεδίων οι ελληνικές πολιτικές προτεραιότητες μπορούν να συμβάλουν στην ενίσχυση και την καλύτερη εφαρμογή της τρέχουσας διευθέτησης. **Οι ελληνικές αρχές δεσμεύονται να απόσχουν από την ακύρωση μέτρων και από μονομερείς αλλαγές των πολιτικών και των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων που θα επηρέαζαν αρνητικά τους δημοσιονομικούς στόχους, την ανάκαμψη της οικονομίας ή τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, όπως αυτά αξιολογούνται από τους θεσμούς.**

Βάσει του αιτήματος, των δεσμεύσεων των ελληνικών αρχών, των γνωμοδοτήσεων των θεσμών και τη σημερινή συμφωνία, θα ξεκινήσουμε τις εθνικές διαδικασίες με σκοπό να καταλήξουμε σε μια οριστική απόφαση για την παράταση της τρέχουσας Κύριας Σύμβασης Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης του ΕΤΧΣ για έως και τέσσερις μήνες από το διοικητικό συμβούλιο του ΕΤΧΣ (EFSF). Επίσης καλούμε τους θεσμούς και τις ελληνικές αρχές να ξαναρχίσουν αμέσως το έργο τους που θα επιτρέψει την **επιτυχή ολοκλήρωση της αξιολόγησης**.

Παραμένουμε δεσμευμένοι στη χορήγηση επαρκούς στήριξης στην Ελλάδα ωσότου ανακτήσει πλήρη πρόσβαση στις αγορές **εφόσον τηρήσει τις δεσμεύσεις εντός του συμφωνημένου πλαισίου**.

τους, όμως ο ελληνικός λαός ζει μια ακόμη μαύρη μέρα. Μετά τις κυβερνήσεις Παπανδρέου, Παπαδήμου (με Σαμαρά-Παπανδρέου-Καρατζαφέρη), Σαμαρά (με Βενιζέλο και Κουβέλη), μια ακόμη κυβέρνηση, φτιαγμένη από τις «συνεπείς αντιμνημονιακές δυνάμεις», τον ΣΥΡΙΖΑ και τους ΑΝΕΛ, περνάει στη χορεία των μνημονιακών-δωσιλογικών κυβερνήσεων.

Για μας αυτό ήταν δεδομένο ότι θα γίνει, όμως οι πλατιές μάζες του ελληνικού λαού θα το βιώσουν ως διάψευση των ελπίδων που τόσο αδίστακτα τους πούλησε προεκλογικά ο ΣΥΡΙΖΑ. Το σύνολο των αστικών ΜΜΕ, αυτών που τόσα χρόνια στηρίζουν τις βάρβαρες πολιτικές των Μνημονίων, πανηγυρίζει για τη «στροφή στο ρεαλισμό» και τον «έντιμο συμβιβασμό με αξιοπρέπεια». Δεν κάνουν σπέκουλα, δεν προσπαθούν να αποδομήσουν τον ΣΥΡΙΖΑ, βάζουν πάγο στους Σαμαροβενιζέλους, ειρωνεύονται τους Μπουμπούκους, έβαλαν τον Θεοδωράκη να χαιρετίσει τη συμφωνία και να δηλώσει στήριξη στην κυβέρνηση. Το αστικό σύστημα δεν έχει αυτή τη στιγμή αξιόπιστη εναλλακτική λύση εξουσίας και τα ΜΜΕ του στηρίζουν τον ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος συνεχίζει την εκστρατεία εξαπάτησης του ελληνικού λαού.

Το μήνυμα που θέλουν να περάσουν είναι πως δεν υπάρχει άλλος δρόμος. Πως η σημερινή συγκυβέρνηση εξάντλησε τα διαπραγματευτικά περιθώρια και «έπεσε» μαχόμενη μέχρι την τελευταία στιγμή με αξιοπρέπεια. Αυτή τη θεωρία, που δηλητηριάζει τις λαϊκές συνειδήσεις, πρέπει να τη διαλύσουμε. Ο ελληνικός λαός πρέπει να συνειδητοποιήσει πως δεν υπάρχει μέλλον γι' αυτόν στην Ελλάδα του καπιταλισμού και της ιμπεριαλιστικής εξάρτησης. **Μέλλον μπορεί να υπάρξει μόνον έξω από το σύστημα της μισθωτής σκλαβιάς**.

Αυτή δεν είναι κάποια «εσχατολογική προσέγγιση», όπως θέλουν να την παρουσιάζουν κάποιοι αριστεροί μαϊντανοί που καλούσαν σε συμμετοχή στα συλλαλητήρια στήριξης της σημερινής συγκυβέρνησης. Αυτή είναι η μεγάλη αλήθεια που βγαίνει απ' όλη τη διαδρομή της Ιστορίας μας, αλλά και από τη διάψευση των ελπίδων που σημαντικά στρώματα των εργαζόμενων επένδυσαν σε μια κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ.

Δε θα σταυρώσουμε τα χέρια περιμένοντας να έρθει κάποτε η κοινωνική απελευθέρωση. Καθήκον των εργαζόμενων είναι να αμυνθούν σε όλους τους σφετερισμούς του κεφαλαίου. Από τους ταξικούς αγώνες που θα οργανώσουν, για τη δουλειά, για το ψωμί, για τα μεροκάματα, για την ασφάλιση, για την παιδεία, για την περίθαλψη, ενάντια στη φορομπηξία, θα εξαρτηθούν τα πάντα. Και το παρόν, και η δυνατότητα να διαμορφώσουν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι το μέλλον τους, παίρνοντας την υπόθεση στα δικά τους χέρια.

Η πολιτική οργάνωση της εργατικής τάξης γίνεται σήμερα πιο επιτακτική από κάθε άλλη φορά. Απέναντι στη συγκυβέρνηση ενός κόμματος της κοινωνικής δημαγωγίας με ένα εθνοκάπηλο ακροδεξιό μόρφωμα, απέναντι στην αντιπολίτευση των Μνημονίων, απέναντι σε μια ψευτοκομμουνιστική αντιπολίτευση της υποταγής στον καπιταλισμό και την αστική νομιμότητα, πρέπει να ορθωθεί η επαναστατική πολιτική δύναμη της μαχόμενης εργατικής τάξης, που θα έρθει σε πλήρη ρήξη με το αστικό καθεστώς και τους θεσμούς του, καθοδηγώντας την εργατική τάξη και όλους τους εργαζόμενους στους αμυντικούς αγώνες του σήμερα και προετοιμάζοντας τη μελλοντική έφοδο στους ουρανούς.

Η ανάλυση αυτή δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της «Κ» το Σάββατο 21 Φλεβάρη, αμέσως μετά τη δημοσιοποίηση του ανακοινωθέντος του Eurogroup.

Η πρώιμη «λίστα Χαρδούβελη» μετονομάστηκε σε «λίστα Βαρουφάκη»

«Ο υπουργός Οικονομικών μπορεί να είναι βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά δεν είναι μέλος του κόμματος του ΣΥΡΙΖΑ». Αυτή την απάντηση έδωσε ο Μπαρουφάκης στον Χατζηνικολάου, που του επεσήμανε την περασμένη Τετάρτη πως ο ΣΥΡΙΖΑ είχε δεσμευτεί ότι τα εισοδήματα του 2015 θα φορολογηθούν με το αφορολόγητο των 12.000 ευρώ.

Για να σχολιάσουμε αυτή τη δήλωση δε χρειάζεται να παραπέμψουμε στο περιβόητο «πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης», που εκφώνησε ο Τσίπρας ως πρόεδρος του «κόμματος του ΣΥΡΙΖΑ». Αρκεί να ανατρέξουμε στις νωπές προγραμματικές δηλώσεις που εκφώνησε ο Τσίπρας ως πρωθυπουργός της κυβέρνησης στην οποία συμμετέχει ο Μπαρουφάκης: *«Καθιερώνουμε ενιαία και προοδευτική φορολογική κλίμακα χωρίς εξαιρέσεις και αστερίσκους μεταθέτοντας το βάρος στα υψηλά και πολύ υψηλά εισοδήματα.* ***Θεσπίζουμε αφορολόγητο όριο στα 12.000 ευρώ****»*. Λίγες μέρες αργότερα, στη συνεδρίαση της ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ (17.2.15), τρεις μέρες πριν τη συμφωνία του Eurogroup, ο Τσίπρας είπε: *«Θα τιμήσουμε στο ακέραιο τις δεσμεύσεις μας προς τον λαό»*.

Πόση αξία, λοιπόν, μπορεί να έχουν τα υπόλοιπα που λέει ένας υπουργός, όταν ο ίδιος, με θράσος χιλίων χιμπατζήδων, δηλώνει ότι δε δεσμεύεται από μια βασική προεκλογική υπόσχεση, διότι δεν την έδωσε ο ίδιος, αλλά το κυβερνών κόμμα του οποίου δεν είναι μέλος; Με τον ίδιο τρόπο αύριο θα πει ότι δε δεσμεύεται από όλες τις προεκλογικές εξαγγελίες. Πόσο αφελής πρέπει να είναι κάποιος για να πιστέψει οτιδήποτε απ' αυτά που λένε ο Τσίπρας και όλοι οι υπουργοί (και βουλευτές και στελέχη) του ΣΥΡΙΖΑ, προκειμένου να διασκεδάσουν την ανησυχία (τουλάχιστον) που προκάλεσε στον κόσμο που πίστεψε στις υποσχέσεις του ΣΥΡΙΖΑ, η δημοσιοποίηση της «λίστας Βαρουφάκη», η οποία αποτελεί τη βάση για τη συνέχιση της διαπραγμάτευσης με την τρόικα προκειμένου να ολοκληρωθεί η αξιολόγηση και να εκταμιευθεί η δόση των 7,2 δισ. ευρώ (για να πληρωθούν τόκοι και χρεολύσια των δανείων που τρέχουν);

Η χαρά δεν κρύβεται

Υπάρχουν κάποιοι που δεν κρύβουν τη χαρά τους μετά τη συμφωνία για την παράταση του Μνημόνιου και τη δημοσιοποίηση της «λίστας Βαρουφάκη». Ας τους δώσουμε το λόγο, χωρίς δικά μας σχόλια:

«Η μεταρρυθμιστική ατζέντα της Κυβέρνησης, όπως αυτή καταγράφεται στη λίστα του Υπουργείου Οικονομικών, δημιουργεί προσδοκίες για την πολυπόθητη κοινωνική και οικονομική ανάκαμψη. Αλλωστε εμπεριέχει αρκετά από όσα δεν έγιναν και πολλά από αυτά που πρέπει να γίνουν. Αρκεί ***να υποστηριχθεί*** *με σθεναρότητα και πίστη από το πολιτικό σύστημα, τους κοινωνικούς εταίρους* ***και τους πολίτες****.*

Η αβεβαιότητα των τελευταίων μηνών στοίχισε ακριβά στους εργαζομένους, στις επιχειρήσεις, στα δημόσια έσοδα. Προέχει να κερδίσουμε το χαμένο έδαφος με αποφασιστικότητα και ευθύνη. Η συμφωνία με τους Ευρωπαίους εταίρους μας δημιουργεί τις προϋποθέσεις να κοιτάξουμε μπροστά με ελπίδα και ρεαλισμό.

Ο ΣΕΒ υποστηρίζει ενεργά όλες τις μεταρρυθμίσεις *που εμπεδώνουν ελκυστικό επενδυτικό περιβάλλον, απελευθερώνουν δημιουργικές δυνάμεις, στηρίζουν την υγιή επιχειρηματικότητα και δημιουργούν θέσεις εργασίας, βάζοντας τα θεμέλια για τον αναπτυξιακό μετασχηματισμό με άξονες την παραγωγικότητα, τη γνώση, την εξωστρέφεια, την ποιότητα και την καινοτομία»*!

Επιστροφή στο Δεκέμβρη του 2014

Τι συμφωνήθηκε στο Eurogroup την Παρασκευή 20 του Φλεβάρη; Συμφωνήθηκε να παραταθεί η δανειακή σύμβαση και το Μνημόνιο για τέσσερις μήνες. Στο δίμηνο, θα πρέπει να έχει ολοκληρωθεί η τελευταία αξιολόγηση από την τρόικα, που δεν ολοκληρώθηκε το Δεκέμβρη από τη συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου. Αν δεν ολοκληρωθεί η αξιολόγηση, δεν πρόκειται να εκταμιευθεί δεκάρα τσακιστή από τη δόση των 7,2 δισ. Η διαπραγμάτευση της νέας ελληνικής κυβέρνησης με την τρόικα πρέπει να έχει μια βάση. Αυτή η βάση έπρεπε να συμφωνηθεί ανάμεσα στην κυβέρνηση **και την τρόικα** μέχρι τα μεσάνυχτα της Δευτέρας 23 του Φλεβάρη, ώστε την επομένη το Eurogroup να δώσει την έγκρισή του για την παράταση του «προγράμματος».

Η προεργασία είχε γίνει. Τόσες μέρες συνεργάζονταν ο Χουλιαράκης, η Παναρίτη και οι υπόλοιποι τεχνοκράτες του ΥΠΟΙΚ με την τρόικα στις Βρυξέλλες. Εφτιαξαν μια «βάση εκκίνησης», μπήκαν οι τελευταίες πινελιές και το κείμενο εγκρίθηκε μέσα σε λίγες ώρες, τόσο από την τρόικα (πλέον την ονομάζουν «θεσμούς») όσο και από το Eurogroup, και μάλιστα με τηλεδιάσκεψη. Η διαδικασία ήταν περίπου τυπική, πρώτο επειδή το κείμενο ήταν συμφωνημένο και δεύτερο επειδή το κείμενο **δεν είναι παρά η «λίστα Χαρδούβελη» σε πρώιμη μορφή**. Δηλαδή, λίγο πριν σταλεί το τελικό «mail Χαρδούβελη» με τα συγκεκριμένα μέτρα.

Μ' άλλα λόγια, **η διαπραγμάτευση ξεκινά από εκεί που είχε σταματήσει το Δεκέμβρη. Και έχει ως βάση εκκίνησης τη φιλοσοφία του Μνημόνιου και τις προτάσεις-απαιτήσεις της τρόικας**.

Συντηρητική ανασυγκρότηση και κινεζοποίηση

Ποια είναι η βασική φιλοσοφία του Μνημόνιου; **Η συντηρητική ανασυγκρότηση του ελληνικού καπιταλισμού, η οποία περιλαμβάνει ως βασικά συστατικά στοιχεία της από τη μια τη δημοσιονομική λιτότητα και από την άλλη την κινεζοποίηση του ελληνικού λαού**. Επί πέντε χρόνια αυτή η διαδικασία εξελισσόταν μέσα από δεκάδες νομοθετήματα που αφορούσαν τη φορολογική πολιτική, το λεγόμενο κράτος πρόνοιας (υγεία, παιδεία, πρόνοια), την κοινωνική ασφάλιση, τις εργασιακές σχέσεις και τους μισθούς. Πριν ακόμη ο Σαμαράς με τον Βενιζέλο διακηρύξουν το «τέλος των Μνημονίων», την «αποδέσμευση από το ΔΝΤ» και την «έξοδο στις αγορές» (με τα τραγικά για τους ίδιους αποτελέσματα), είχαμε σημειώσει πως λίγα απομένουν να γίνουν ακόμη και στο μέτωπο της δημοσιονομικής πολιτικής και στο μέτωπο της κινεζοποίησης. Αυτά είναι που ζητούσε η τρόικα, στο πλαίσιο της τελευταίας επιθεώρησης-αξιολόγησης, αλλά δεν τόλμησε να τα κάνει η συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου, γιατί αντιμετώπιζε εκλογές.

Αυτές οι εκκρεμότητες θα ρυθμιστούν τώρα, στο πλαίσιο της αξιολόγησης που πρέπει να έχει ολοκληρωθεί μέχρι τα τέλη Απρίλη. Πριν δούμε αναλυτικά τους τομείς, όπως περιγράφονται στη «λίστα Βαρουφάκη», πρέπει να σταθούμε στην οικονομική βάση επί της οποίας γίνεται η διαπραγμάτευση, η οποία δεν είναι άλλη από την **κάλυψη του χρηματοδοτικού κενού και του δημοσιονομικού κενού**.

Το χρηματοδοτικό κενό είναι τα χρήματα που χρειάζονται για να αποπληρώνονται τα χρεολύσια των δανείων (οι τόκοι περιλαμβάνονται στον κρατικό προϋπολογισμό). Γι' αυτό έχει κατασκευαστεί και το εφεύρημα των «πρωτογενών πλεονασμάτων», ώστε ένα μέρος των αξιών που συγκεντρώνονται στον κρατικό προϋπολογισμό να αποσπούνται και να πηγαίνουν κατευθείαν για την αποπληρωμή των δανείων (και το 30% από το παραπανίσιο «πρωτογενές πλεόνασμα», αν υπάρξει). Το υπόλοιπο χρηματοδοτικό κενό καλύπτεται με νέα δάνεια. Η Ελλάδα αποκλείστηκε από τις «αγορές» και το χρηματοδοτικό κενό καλύπτεται από δάνεια από τις χώρες-μέλη της Ευρωζώνης, το ΔΝΤ και τον EFSF. Επειδή η «έξοδος στις αγορές», που θα κάλυπτε το χρηματοδοτικό κενό τα επόμενα χρόνια, δεν είναι εφικτή, **όλη η συζήτηση γίνεται για νέο δανεισμό** (είτε θα είναι οι λεγόμενες «προληπτικές γραμμές πίστωσης» από τον EFSF και το ΔΝΤ, είτε νέος «καθαρός» δανεισμός). Αυτό είναι κάτι που θα ρυθμιστεί με τη νέα συμφωνία, η οποία αναμένεται να τεθεί σε εφαρμογή από τον Ιούλη του 2015 (31 Ιούνη λήγει η τετράμηνη παράταση της υπάρχουσας δανειακής σύμβασης). Μέχρι τότε, το χρηματοδοτικό κενό πρέπει να καλυφθεί από τις υπάρχουσες δανειακές συμβάσεις (ΔΝΤ και EFSF).

Το σημειώνουμε για να φανεί πόσο παραμύθι είναι τα περί μείωσης στο μισό των «πρωτογενών πλεονασμάτων», που διαφημίζει η σημερινή συγκυβέρνηση. Η συμφωνία του Eurogroup κάνει λόγο για επανεξέταση μόνο του «πρωτογενούς πλεονάσματος» για το 2015. Τα υπόλοιπα θα παραμείνουν στα επίπεδα που ορίστηκαν με την απόφαση του Eurogroup το Νοέμβρη του 2012. Μπορεί, βέβαια, να αλλάξουν στο πλαίσιο της νέας συμφωνίας, σε κάθε περίπτωση όμως, επειδή θα υπάρξουν νέες δανειακές ανάγκες που δε θα μπορούν να καλυφθούν από τις «αγορές», οι εταίροι-δανειστές θα επιβάλουν υψηλά «πρωτογενή πλεονάσματα», με στόχο (και αποτέλεσμα) να μην υπάρξει οποιαδήποτε χαλάρωση της δημοσιονομικής πολιτικής.

Αυτή τη στιγμή, η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου αντιμετωπίζει και ένα δημοσιονομικό κενό, το οποίο υπολογιζόταν από την τρόικα το Δεκέμβρη στα 2-2,5 δισ. και τώρα υπολογίζεται σε 5-7 δισ. ευρώ, όπως αποκάλυψε στο ΑΠΕ-ΜΠΕ «κορυφαία πηγή του υπουργείου Οικονομίας» (ο Μπαρουφάκης δηλαδή). Με τη μείωση του στόχου για το «πρωτογενές πλεόνασμα» στο 1,5%, το δημοσιονομικό κενό θα μειωθεί κατά τι λιγότερο από 3 δισ. Αρα, **τη συγκεκριμενοποίηση της «λίστας Βαρουφάκη» πρέπει να τη δούμε υπό το πρίσμα του ότι πρέπει να καλυφθεί ένα δημοσιονομικό κενό ύψους 2-4 δισ. ευρώ**. Μ' άλλα λόγια, **η νέα διαπραγμάτευση με την τρόικα ξεκινά υπό δυσμενέστερους όρους σε σχέση μ' αυτούς που διαπραγματευόταν ο Χαρδούβελης από το Σεπτέμβρη μέχρι τα τέλη του 2014.**

Βάρβαρη σαφήνεια

Το αγαπημένο σλόγκαν του Μπαρουφάκη την τελευταία βδομάδα είναι η «δημιουργική ασάφεια» που δήθεν χαρακτηρίζει και τη συμφωνία στο Eurogroup και τη «λίστα». Το γράφει στο twitter, το λέει στις συνεντεύξεις του, έχει αναγάγει τη «δημιουργική ασάφεια» σε φάρμακο διά πάσαν νόσον και πάσαν μαλακίαν. Οταν τον ρωτούν κάτι συγκεκριμένο, που βγαίνει καθαρά μέσα από τη «λίστα», αυτός απαντά ότι υπάρχει «δημιουργική ασάφεια», την οποία θα εκμεταλλευτεί η κυβέρνηση και θα εφαρμόσει το πρόγραμμά της.

Μόνο που η περιβόητη «λίστα» κάθε άλλο παρά από «δημιουργική ασάφεια» χαρακτηρίζεται. Αντίθετα, χαρακτηρίζεται από τη σαφήνεια που είχε πάντοτε η μνημονιακή βαρβαρότητα. Δεν βρισκόμαστε πια στο 2010 ή στο 2011, που έλεγε τα παραμύθια του ο Παπακωνσταντίνου, καθησυχάζοντας τον ελληνικό λαό πως όπου να 'ναι τελειώνουν τα βάσανά του. Υπάρχει άφθονη εμπειρία πλέον και εύκολα αποκρυπτογραφείται ακόμη και αυτό που ο Μπαρουφάκης αποκαλεί «δημιουργική ασάφεια». Εξάλλου, υπάρχουν οι επιστολές Λαγκάρντ και Ντράγκι, καθώς και οι δηλώσεις Σόιμπλε (γράφουμε αναλυτικά στη διπλανή σελίδα), που δεν αφήνουν καμιά αμφιβολία για το τι πρόκειται ν' ακολουθήσει.

Υπάρχει και ένας ακόμη μνημονιακός κανόνας, ο οποίος επαναλαμβάνεται στην απόφαση του Eurogroup. Η ελληνική κυβέρνηση μπορεί να απορρίψει κάποια από τα μέτρα που εισηγείται η τρόικα ή προβλέπονται στο Μνημόνιο (είναι η περιβόητη «ενυπάρχουσα στο τρέχον πρόγραμμα ευελιξία»). Θα πρέπει όμως να προτείνει **αξιόπιστα μέτρα ισοδύναμης δημοσιονομικής απόδοσης**. Σε ελεύθερη απόδοση αυτό σημαίνει: Θέλετε να κάνετε το ένα ή το άλλο; Πείτε μας πού θα βρείτε τα λεφτά. Κι αυτό δε θα είναι ερώτημα σε προεκλογικό τηλεοπτικό πάνελ, όπου οι συριζαίοι απαντούσαν με διάφορες παπάρες, αλλά ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί στην τρόικα με συγκεκριμένα μέτρα και αριθμούς.

Ας δούμε, λοιπόν, τα βασικότερα σημεία της «λίστας Βαρουφάκη».

Φορολογικά

Η κατάργηση του ΕΝΦΙΑ έφυγε. Η δέσμευση για αφορολόγητο 12.000 ευρώ έφυγε. Η κατάργηση της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης έφυγε. Η επαναφορά της πλήρους έκπτωσης του ΕΦΚ στο πετρέλαιο θέρμανσης έφυγε. Δεν έμειναν, όμως, μόνο στη μη υλοποίηση των εξαγγελιών του ΣΥΡΙΖΑ. Προσέθεσαν νέα φορομπηχτικά μέτρα.

- Συμφωνήθηκε ότι *«η πολιτική για τον ΦΠΑ θα πρέπει να εξορθολογιστεί και οι συντελεστές θα πρέπει να εκσυγχρονιστούν* ***με τρόπο που μεγιστοποιεί τα πραγματικά έσοδα****, χωρίς αρνητικές επιπτώσεις στην κοινωνική δικαιοσύνη, και με σκοπό τον περιορισμό των απαλλαγών και την εξάλειψη παράλογων εκπτώσεων»*. Επί Χαρδούβελη συμφωνήθηκε η αύξηση του ΦΠΑ στα ξενοδοχεία. Στην τωρινή διατύπωση φαίνεται πως θα «χτυπήσουν» καταρχήν σε μερικά νησιά. «Δε θα γίνει τίποτα αν η Μύκονος και η Σαντορίνη υπαχθούν στο καθεστώς που ισχύει για τις άλλες περιφέρειες» δήλωσε στο κυβερνητικό συμβούλιο ο Σταθάκης. Ο Βαρουφάκης λέει ότι δε θα πειραχτεί το καθεστώς στα νησιά. Αρα, θα πρέπει να γίνει μετάταξη προϊόντων και υπηρεσιών από χαμηλότερο σε ψηλότερο συντελεστή, ώστε να μαζευτούν τα ποσά που θα ζητήσει η τρόικα. Δεν ξέρουμε σε τι ακριβώς ρυθμίσεις θα καταλήξουν, όμως εκείνο που έχει σημασία είναι πως θα κάνουν αλλαγές που θα οδηγούν σε **στοχευμένη αύξηση του ΦΠΑ**.

- Συμφώνησαν *«εκσυγχρονισμό του κώδικα φορολογίας εισοδήματος και* **εξάλειψη από αυτόν των φορολογικών απαλλαγών** *με αντικατάστασή τους, όπου είναι απαραίτητο, με μέτρα ενίσχυσης της κοινωνική δικαιοσύνης»*. Δηλαδή, εξάλειψη και των τελευταίων φοροαπαλλαγών (ιατρική και φαρμακευτική δαπάνη), με τη γνωστή νεοφιλελεύθερη λογική, σύμφωνα με την οποία δεν πρέπει να υπάρχουν φοροαπαλλαγές για όλους, αλλά μόνο για τους πολύ φτωχούς.

- Δεσμεύονται ακόμη ότι η κυβέρνηση *«θα ενισχύσει την ανεξαρτησία της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων (GSPR), από όλα τα είδη των παρεμβολών (πολιτικές ή άλλες)* **εάν είναι απαραίτητο μέσω νέας νομοθεσίας**». Οι ιμπεριαλιστές δανειστές θέλουν να ελέγχουν οι ίδιοι το φοροεισπρακτικό μηχανισμό. Ολοι θυμόμαστε πόσο ενοχλήθηκαν όταν ο Σαμαράς υποχρέωσε τον Θεοχάρη να υποβάλει παραίτηση. Παίρνουν τώρα τη ρεβάνς από τον Τσίπρα, υπαγορεύοντας στη νέα κυβέρνηση και νομοθετικές ρυθμίσεις, όπως έκαναν παλιά οι αποικιοκράτες στις αποικίες.

Δημόσιες δαπάνες

- Γενικό ψαλίδι (ξανά) *«σε κάθε τομέα των κυβερνητικών δαπανών (π.χ.* ***εκπαίδευση****, άμυνα,* ***μεταφορές****,* ***τοπική αυτοδιοίκηση****,* ***κοινωνικές παροχές****)»*. Οι υποσχέσεις του ΣΥΡΙΖΑ για αύξηση των κοινωνικών δαπανών πήγαν περίπατο.

- Νέο ψαλίδι στις δαπάνες Υγείας, ο «έλεγχος» των οποίων περιλαμβάνεται σε χωριστή παράγραφο. Ξέρουμε πολύ καλά τι σημαίνει η φράση «θα βελτιώσουν την παροχή και την ποιότητα των ιατροφαρμακευτικών υπηρεσιών» (είναι το κλασικό άλλοθι για το πετσόκομμα). Και σ' αυτόν τον τομέα οι εξαγγελίες του ΣΥΡΙΖΑ πετάχτηκαν στα σκουπίδια.

- Πετσόκομμα υπερωριών, εκτός έδρας και άλλων «μη μισθολογικών επιδομάτων» από το δημόσιο τομέα.

Κοινωνική Ασφάλιση

- *«Η Ελλάδα είναι αποφασισμένη* ***να συνεχίσει*** *τ****ον εκσυγχρονισμό*** *του συνταξιοδοτικού συστήματος»*. Και μόνο αυτή η εισαγωγική φράση αρκεί για να δείξει την κατεύθυνση. Αναγνωρίζεται ότι **οι κατεδαφιστικοί αντιασφαλιστικοί νόμοι συνιστούσαν εκσυγχρονισμό, ο οποίος πρέπει να συνεχιστεί**! Ακολουθεί το πακέτο των αντιασφαλιστικών ρυθμίσεων που η τρόικα απαιτούσε και από την προηγούμενη κυβέρνηση:

- «Ενοποίηση και εκσυγχρονισμός των συνταξιοδοτικών πολιτικών».

- «Ενοποίηση συνταξιοδοτικών ταμείων».

- **«Κατάργηση σταδιακά των χρεώσεων υπέρ τρίτων»**.

- **«Εξάλειψη των "παραθύρων" και κινήτρων που αυξάνουν τον υπερβολικό ρυθμό των πρόωρων συνταξιοδοτήσεων σε όλη την οικονομία και πιο συγκεκριμένα, στον τραπεζικό και δημόσιο τομέα»**. Ο,τι ρυθμίσεις έχουν απομείνει για τη λεγόμενη πρόωρη συνταξιοδότηση θα καταργηθούν (εδώ τα πράγματα είναι τόσο συγκεκριμένα όσο και στο mail Χαρδούβελη).

- «Εγκαθίδρυση στενότερου δεσμού μεταξύ των συνταξιοδοτικών εισφορών και των εισοδημάτων». **Πλήρης ανάπτυξη του κεφαλαιοποιητικού συστήματος**, δηλαδή. Προφανώς, θα επεκτείνουν τις ρυθμίσεις των αντιασφαλιστικών νόμων Λοβέρδου και Παπακωνσταντίνου και για το τμήμα της ασφάλισης που διανύθηκε πριν το 2011.

Εννοείται πως δεν γίνεται καμιά αναφορά στην εξαγγελία του ΣΥΡΙΖΑ ότι θα παγώσει τις ψηφισμένες με νόμο τελευταίες μειώσεις στις επικουρικές συντάξεις και ότι θα καταργήσει τη ρήτρα μηδενικού ελλείμματος για τα επικουρικά ταμεία.

Επίσης, δεν υπάρχει καμιά αναφορά στην επαναφορά της 13ης σύνταξης για όσους παίρνουν σύνταξη κάτω από 700 ευρώ, την οποία ο ίδιος ο Τσίπρας επανέλαβε στις προγραμματικές δηλώσεις.

Εργασιακά - Μισθολογικά

- Η πολυθρύλητη επαναφορά του βασικού μισθού στα 751 ευρώ για όλους υποβιβάζεται σε απλή «φιλοδοξία» της κυβέρνησης *«για τον εξορθολογισμό και σε βάθος χρόνου την αύξηση του κατώτατου μισθού με ένα τρόπο που* ***θα διαφυλάξει την ανταγωνιστικότητα*** *και τις προοπτικές της απασχόλησης»*. Οταν ακούμε «ανταγωνιστικότητα» ξέρουμε καλά τι εννοούν. Αλλωστε, εμείς το είχαμε πει εδώ και τρεις βδομάδες, πριν διαφανεί η συμφωνία με τους δανειστές και την τρόικά τους. Μάλιστα, γίνεται λόγος και για ένα «νέο ανεξάρτητο σώμα (independent body)», του οποίου οι «συμβουλές» θα ληφθούν υπόψη *«για το αν οι αλλαγές στους μισθούς είναι σε συνάρτηση με τις εξελίξεις στην παραγωγή και την ανταγωνιστικότητα»*. Τι ακριβώς θα είναι αυτό το «νέο ανεξάρτητο σώμα»; Ποιος θα το διορίζει και θα το ελέγχει (γιατί ανεξάρτητο αποκλείεται να είναι); Οσο για το χρόνο εφαρμογής, αυτός ισοδυναμεί με **παραπομπή στις ελληνικές καλένδες**, αφού *«η έκταση και ο χρόνος των αλλαγών στον κατώτατο μισθό θα γίνουν με διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους* ***και τους ευρωπαϊκούς και διεθνείς θεσμούς****, συμπεριλαμβανομένου και του ILO»*.

- Σε ό,τι αφορά το καθεστώς των συλλογικών συμβάσεων, το οποίο ο ΣΥΡΙΖΑ υποτίθεται ότι θα επανέφερε **άμεσα**, γίνεται λόγος για μετάβαση *«σε μια έξυπνη (smart) νέα προσέγγιση στις συλλογικές συμβάσεις εργασίας με ισορροπία μεταξύ* ***ευελιξίας*** *και δικαιοσύνης»*! Σε τι θα συνίσταται η «εξυπνάδα» του νέου καθεστώτος; Οταν γίνεται λόγος για «ευελιξία», μπορούμε να καταλάβουμε ποια είναι η κατεύθυνση.

- Για το δημόσιο, προαναγγέλλεται νέα επίθεση στους μισθούς, αφού η κυβέρνηση δεσμεύεται να *«μεταρρυθμίσει το πλέγμα των μισθών του δημοσίου τομέα με σκοπό* ***να αποσυμπιέσει την κατανομή των μισθών μέσω αύξησης της παραγωγής*** *και κατάλληλων πολιτικών προσλήψεων χωρίς να μειώνονται τα τρέχοντα κατώτατα επίπεδα μισθών,* **διασφαλίζοντας όμως ότι δεν θα αυξηθεί το κονδύλι των μισθών του δημοσίου**». Κι ακόμη *«να εξορθολογήσει τα μη μισθολογικά επιδόματα,* **για να μειωθούν οι συνολικές δαπάνες**».

- Σε ό,τι αφορά τις 300.000

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΠΙΣΩ

Η ΕΚΤ και το μαρτύριο της σταγόνας

«Οσο η Ελλάδα δεν ολοκληρώνει το υπάρχον πρόγραμμα δεν θα πάρει καμία νέα χρηματοδότηση. Καμία». Η δήλωση του Βόλφγκανγ Σόιμπλε, αμέσως μετά το Eurogroup της 20ής του Φλεβάρη, δεν αφήνει περιθώρια ασάφειας. Και ο Σόιμπλε δεν αστειεύεται, ούτε ασχολείται με το συγκεκριμένο θέμα για εσωτερική κατανάλωση. Δεν το έχει ανάγκη άλλωστε, αφού ό,τι ήθελε να περάσει το πέρασε. Ας μην σπεύσουν, λοιπόν, κάποιοι να υποστηρίξουν πως ο Σόιμπλε πέταξε μια κουβέντα απλά για να βγάλει το άχτι του. Είπε την «πάσα αλήθεια», αυτή που είναι πεντακάθαρα αποτυπωμένη στην ανακοίνωση-απόφαση του Eurogroup.

Τι ζητούσε η ελληνική συγκυβέρνηση όταν μπήκε στη διαπραγμάτευση; Ζητούσε μια μεταβατική συμφωνία-«γέφυρα», η οποία δε θα περιλάμβανε το Μνημόνιο, θα περιλάμβανε όμως συγκεκριμένη χρηματοδότηση για να μπορεί σ' αυτό το διάστημα να αποπληρώνει τα ομόλογα που θα λήξουν. Ζητούσε να της δοθούν τα 1,9 δισ. ευρώ, που δεν είναι δάνειο αλλά επιστροφή κερδών από την ΕΚΤ και τις εθνικές κεντρικές τράπεζες, καθώς και η δυνατότητα να επεκτείνει κατά 10 δισ. ευρώ το βραχυπρόθεσμο δανεισμό (έντοκα γραμμάτια).

Τι πήρε μετά τη συμφωνία της 20ής του Φλεβάρη; Απολύτως τίποτα. Τα μεν 1,9 δισ. θεωρούνται τμήμα της τελευταίας δόσης του προγράμματος και θα εκταμιευθούν μόνο αν ολοκληρωθεί η αξιολόγηση από την τρόικα (θεσμούς), για δε τη διεύρυνση του βραχυπρόθεσμου δανεισμού δεν αναφέρεται τίποτα, γιατί θεωρείται ζήτημα της απόλυτης δικαιοδοσίας της ΕΚΤ.

Επομένως, το μόνο σίγουρο είναι ότι θα συνεχιστεί το μαρτύριο της σταγόνας από την ΕΚΤ, που αποτελεί το καλύτερο «φάρμακο» για την επιτάχυνση των εξελίξεων, ώστε ενδεχομένως να μην χρειαστεί να φτάσουμε στα τέλη του Απρίλη για να ολοκληρωθεί η αξιολόγηση από την τρόικα και να δοθεί η τελευταία δόση (7,2 δισ. ευρώ συνολικά).

Στοιχειώδεις γνώσεις οικονομικών αρκούν για να διαπιστώσει κάποιος ότι στις περίπου τρεις εβδομάδες που κράτησε το νταλαβέρι των Βρυξελλών, οι ελληνικές τράπεζες γνώρισαν ένα bankrun σε αργή κίνηση. Τετρακόσια με πεντακόσια εκατομμύρια ευρώ έβγαιναν καθημερινά από τις τράπεζες και αποθηκεύονταν στα σπίτια. Αν το 2012 έφερναν τα ευρώ από τη Φρανκφούρτη με μυστικές πτήσεις, αυτή τη φορά το έκαναν φανερά, για να ζορίσουν ακόμη περισσότερο τη συγκυβέρνηση. Η ΕΚΤ συνεδρίαζε κάθε βδομάδα και αποφάσιζε αύξηση του ELA της ΤτΕ, ώστε να μπορεί αυτή να αναπληρώνει με ρευστότητα τη φυγή καταθέσεων από τις τράπεζες. Αυτό έγινε δύο φορές. Τη δεύτερη φορά, μάλιστα, ο Στουρνάρας ζήτησε αύξηση του ELA κατά 5 δισ. ευρώ, αλλά του έδωσαν μόνο 3,3 δισ. και άφηναν να εννοηθεί πως αν δεν υπάρξει συμφωνία στο Eurogroup μπορεί την επόμενη εβδομάδα να έκλειναν εντελώς και τη στρόφιγγα του ELA. Δεν νομίζουμε ότι θα το έκαναν, αλλά μ' αυτόν τον τρόπο έσπρωχναν τη συγκυβέρνηση να πάει πιο γρήγορα σε συμφωνία.

Το μαρτύριο της σταγόνας θα επαναληφθεί και το δίμηνο Μάρτη-Απρίλη που θα γίνονται οι συζητήσεις με την τρόικα για το κλείσιμο της αξιολόγησης και τα μέτρα που πρέπει να παρθούν. Με δεδομένο ότι δε θα εκταμιευθούν χρήματα από τη δόση των 7,2 δισ. ενώ λήγουν ομόλογα, θα πρέπει να θεωρήσουμε σίγουρο ότι η ΕΚΤ θα εγκρίνει αυτή τη φορά τη διεύρυνση του ορίου του βραχυπρόθεσμου δανεισμού, ώστε η κυβέρνηση να μπορέσει να πληρώσει τα τοκοχρεολύσια του Μάρτη και του Απρίλη. Είναι άγνωστο, όμως, από πού θα αντλήσουν κεφάλαια οι ελληνικές τράπεζες για να δανείσουν την κυβέρνηση. Θα αρθεί η απαγόρευση πρόσβασης στην ίδια την ΕΚΤ (η οποία δανείζει με επιτόκιο 0.05%) ή θα διατηρηθεί η απαγόρευση και απλώς θα διευρυνθεί ο ELA, ώστε να εξακολουθήσουν να δανείζονται απ' αυτόν οι ελληνικές τράπεζες (με επιτόκιο 1,55%);

Η απόφαση θα ληφθεί από την ΕΚΤ με πολιτικά κριτήρια. Δηλαδή, θα χρησιμοποιηθεί ένας ακόμη εκβιασμός σε βάρος της συγκυβέρνησης, ώστε να προχωρήσει γρήγορα τις διαπραγματεύσεις με την τρόικα και να δεχτεί τα μέτρα που αυτή θα προτείνει. Αν κάποια στιγμή μέσα στον Μάρτη ο Ντράγκι ανακοινώσει ότι η ΕΚΤ δέχεται ξανά ως ενέχυρο ελληνικά ομόλογα, κρίνοντας ότι έχει διαφανεί συμφωνία για συνέχιση του «προγράμματος», αυτό θα σημαίνει ότι οι διαπραγματεύσεις με την τρόικα στο παρασκήνιο έχουν προχωρήσει και βαδίζουν προς το τέλος τους.

Δεν είναι τυχαίο ότι ο Ντράγκι έστειλε επιστολή στον Ντεϊσελμπλούμ, αμέσως μετά την έγκριση της «λίστας Βαρουφάκη» από την τρόικα, στην οποία διευκρινίζει ότι τα όσα περιλαμβάνονται στη λίστα είναι γενικά και πρέπει να συγκεκριμενοποιηθούν γρήγορα. Ο Ντράγκι καταλήγει σημειώνοντας πως η βάση για την ολοκλήρωση της αξιολόγησης είναι το «πρόγραμμα» και πως αν η κυβέρνηση διαφωνεί με κάποιες από τις μεταρρυθμίσεις που έχουν συμφωνηθεί στο παρελθόν, θα πρέπει να τις αντικαταστήσει με άλλες ισοδύναμου αποτελέσματος.

Ανάλογου περιεχομένου επιστολή έστειλε και η Λαγκάρντ, υπενθυμίζοντας ότι το Μνημόνιο (έτσι ακριβώς το αναφέρει) περιλάμβανε συγκεκριμένες δεσμεύσεις για συντάξεις, ΦΠΑ, ιδιωτικοποιήσεις, αγορά εργασίας και άνοιγμα κλειστών επαγγελμάτων, οι οποίες πρέπει να υλοποιηθούν για να ολοκληρωθεί η 6η αξιολόγηση και να αποδεσμεύσει το Ταμείο την εκκρεμούσα δόση.

Είναι φανερό ότι Λαγκάρντ και Ντράγκι καλύπτουν απόλυτα τους τεχνοκράτες τους στην τρόικα και υπενθυμίζουν ότι η ελληνική κυβέρνηση πρέπει να συμφωνήσει σε όσα αυτοί απαιτήσουν, ως τοποτηρητές του Μνημόνιου. Το ΔΝΤ έχει το μεγαλύτερο μερίδιο στην εκκρεμούσα δόση (3,5 από τα 7,2 δισ.), ενώ η ΕΚΤ, εκτός από τα 1,9 δισ. της επιστροφής τόκων, έχει στα χέρια της και την κάνουλα της ρευστότητας (αλλά και του κόστους αυτής της ρευστότητας). Το μαρτύριο της σταγόνας θα συνεχιστεί, ώστε να μην διανοηθεί η συγκυβέρνηση να κρυφτεί πίσω από τη γενικότητα της «λίστας Βαρουφάκη», αλλά να εφαρμόσει τα μέτρα που θα υποδείξει η τρόικα βάσει των γενικών κατευθύνσεων αυτής της λίστας.

Ετσι, η «δημιουργική ασάφεια» για την οποία μιλά ο Βαρουφάκης, σύντομα θα γίνει μνημονιακή σαφήνεια, καθώς θα πρέπει να νομοθετούνται μέτρα που θα υπαγορεύει η τρόικα. Μια κυβέρνηση που έλεγε ότι «δε θέλουμε τα 7,2 δισ.» και υπέβαλε αίτημα παράτασης της δανειακής σύμβασης και του Μνημόνιου για να της δανείσουν αυτά τα 7,2 δισ., δεν έχει περιθώρια για... δημιουργικά τσαλιμάκια. Το χρηματοδοτικό κενό είναι δεδομένο, ο βραχυπρόθεσμος δανεισμός δεν μπορεί να το αναπληρώσει (μόνο στιγμιαίες-μεταβατικές λύσεις μπορεί να δώσει), οι «αγορές» είναι απαγορευτικές, επομένως για να πληρώσει τους δανειστές (τα ομόλογα που λήγουν τους επόμενους μήνες είναι του ΔΝΤ και της ΕΚΤ) θα πρέπει να ξαναδανειστεί από τους ίδιους. Γι' αυτό και το παζάρι θα θυμίζει αυτά που γνωρίζουμε από το παρελθόν.

αντιΚΥΝΩΝΙΚΑ

Βάλθηκε ο ΣυΡιζΑ που τον ψήφισε το είκοσι-και-κάτι-ψιλά τοις εκατό του ελληνικού λαού (τόση είναι η πραγματική εκλογική δύναμη τού 36,34% που πήρε, αν γίνει αναγωγή στο ότι ψήφισε το 63,87% των 9.911.495 Ελλήνων που είχαν δικαίωμα ψήφου), να πείσει ότι –ούτε λίγο ούτε πολύ- όλη η χώρα είναι μαζί του! Και διαβάζουμε εξωφρενικά χαλκεύματα για τις «συγκεντρώσεις αλληλεγγύης»!

Ἐὰν μᾶς δοθῇ συμπληρωματικὴ βοήθεια
ΤΟ ΠΛΟΥΣΙΩΤΕΡΟΝ ΚΡΑΤΟΣ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΘΑ ΚΑΤΑΣΤΗ
Η ΕΛΛΑΣ

Ο ΣυΡιζΑ κάνει τη δουλειά του και ας πούμε ότι ορθώς πράττει, τοκίζοντας τη στενή συνάφεια υποκειμενικότητας, ελιγμών και ψεύδους, με την πάγια αστική πολιτική πρακτική. Τι γίνεται όμως με κάποιους όψιμους υποστηρικτές του που γράφουν για «ικανοποιητικές» συγκεντρώσεις, «πλήθος κόσμου» και άλλα τέτοια εξωφρενικά ψεύδη που υποτιμούν τη νοημοσύνη ακόμη και των διοργανωτών των συγκεντρώσεων, δηλαδή του ΣυΡιζΑ;

Ακριβές δημοσιογραφικές πένες της επαρχίας, αλλά με πολιτική σκέψη επιπέδου συνοικιακού κομμωτηρίου και πρόθυμα εξαγοράσιμες. Σε χέρια σταθερά προσηλωμένων στη λαμπρή προοπτική «να γλείψουν κανένα κοκαλάκι», επαγγελματιών του είδους και γι' αυτό ακάματων γυρολόγων του πολιτικού φάσματος. Χωρίς ντροπή, χωρίς μνήμη, δίχως κανένα ενδοιασμό να βρίσκονται με μια κωλοτούμπα στο πλευρό των εκάστοτε νικητών. Τέτοιοι απίθανοι τύποι είναι εκείνοι που μετράνε πόσοι ήταν στη μία συγκέντρωση, πόσοι στην άλλη, συνυπολογίζουν... το κρύο ή άλλες παραμέτρους και αποφαίνονται με βαθυστόχαστο ύφος για «κάπως λιγότερους» αλλά πάντα για «ικανοποιητικό αριθμό»... Θα ήταν σπαρταριστό αν δεν ήταν τόσο σοβαρό. Η απόλυτη αθλιότητα ζει και βασιλεύει, ενθαρρύνεται δε απ' όσους δεν στέλνουν ένα ραβασάκι για να τους πουν το απλούστατο: - Για βαστάτε ρε τσογλάνια! Οι 20.000 «αλληλέγγυοι» σε μια περιοχή πέντε εκατομμυρίων (Αθήνα), δεν είναι παρά το 0,3%! Κι ακόμη χειρότερα, οι πενήντα και εκατό άνθρωποι στην Ξάνθη δεν είναι παρά ένα απειροελάχιστο ποσοστό που δεν αντέχει σε καμία σοβαρή κριτική!...

Πίκρα! Που μεγαλώνει σαν σκεφτείς ότι θα είναι οι ίδιοι που θα ξυλεύονται την πεσούσα ΣυΡιζική δρυ σαν έρθει η ώρα της, αποπλέοντας ξανά περιχαρείς και βασιλικότεροι των νέων βασιλέων για τα νέα λιμάνια...

«Δεν βλέπω απολύτως κανένα λόγο να χρειάζεται κάποιος έναν υπολογιστή στο σπίτι του» (Ken Olson, ιδρυτής και πρόεδρος της εταιρίας «Digital Equipment», 1977).

Ασφαλώς δεν είναι υποχρεωμένος κάποιος να γνωρίζει την ελληνική γλώσσα για να υπερασπιστεί την Ελλάδα. Εκτός βέβαια κι αν είναι Ελληνας... Πολλώ δε μάλλον αν αρθρώνει δημόσιο λόγο. Κι ακόμη περισσότερο αν πρόκειται για έγκριτη ιστοσελίδα (alfavita.gr) με κέντρο την παιδεία και συντακτικό κορμό από -επώνυμους και μη- εκπαιδευτικούς! Τότε είναι όρος απαράβατος να ξέρει κάποιος τη διαφορά του βρόγχου από τον βρόχο. Και να μην πετάει τέτοια χονδροειδέστατα τούβλα!

Ενοχλήθηκε το ΚΚΕ από ανάρτηση της ιστοσελίδας indexanthi.gr με την ολοσέλιδη καταχώριση της Coca Cola στο οπισθόφυλλο και η Τοπική Επιτροπή Ξάνθης έστειλε στην ιστοσελίδα τη γνωστή πρόσφατη ανακοίνωση του κόμματος. Και η ιστοσελίδα απάντησε ως εξής, αναμένοντας –χρόνια τώρα, μαζί με χιλιάδες άλλους- εναγωνίως ένα σχόλιο επ' αυτής: «Ολα όσα γράφετε είναι γνωστά. Και σωστά. Το indexanthi.gr δεν είπε ποτέ ότι αυτή η φωτογραφία είναι τωρινή ούτε την ενέπλεξε με την απεργία. Απλά τη δημοσίευσε για την μεγάλη αντίφαση να διαφημίζεται ολοσέλιδα και ακριβοπληρωμένα η ναυαρχίδα και σύμβολο του παγκόσμιου καπιταλισμού στο έντυπο όργανο ενός αυτοαποκαλούμενου "κομμουνιστικού" και "αντικαπιταλιστικού" κόμματος, που διαρρηγνύει τα ιμάτιά του κατά όσων εκφράζει και αντιπροσωπεύει η Coca Cola. Με χαρά θα δεχτούμε και θα δημοσιεύσουμε ένα σχόλιο επ' αυτού...». Φυσικά δεν υπήρξε κανένα σχόλιο...

Μ' αυτά και με τ' άλλα αναβαθμίζεται και ο προ copy's, το χρυσό πιπί (Π.Π.) της δεξιάς με το πολλά βαρύ, αντρίκιο, τραχύ όνομα Πάκης. Κι η λαϊκή μούσα μόλις που προλαβαίνει να ψελλίσει κάτι μέσα στην αφωνία της.

Ναίσκε, στο Τζάντε τζόγια μου, λέν' τον μπαμπά «παπάκη».
Κι όπως καθείς στο mail του έχει κι ένα παπάκι
έτσι θα έχει στο εξής στο σβέρκο κι ένα Πάκη.

Κοκκινοσκουφίτσα

Γιατί ενοχλήθηκαν οι νεοφιλελεύθεροι;

Ασφαλώς τα μείζονα προβλήματα της δημόσιας Παιδείας δεν είναι αυτή τη στιγμή τα πρότυπα πειραματικά σχολεία και η κατάργηση των εξετάσεων σε αυτά. Το θέμα κυριαρχεί στον αστικό Τύπο, επειδή ακριβώς όλος ο εσμός του νεοφιλελευθερισμού το ανέδειξε σε μείζον, γιατί ένιωσε ότι με τη δήλωση του υπουργού Παιδείας Αριστείδη Μπαλτά («η αριστεία υπό κάποιους όρους είναι ρετσινιά») του πατήθηκε ο κάλος.

Διότι η κοσμοθεωρία αυτού του εσμού, βασισμένη στην επικράτηση του πιο άγριου καπιταλισμού, απαλλαγμένου από κάθε ίχνος κοινωνικού κριτηρίου, ορίζει και τις προτεραιότητες που βάζει αυτός σε σχέση με το σχολείο. Σε αυτές, εκτός από την εφόρμηση της αγοράς μέσα στο δημόσιο σχολείο και την ιδιωτικοποίηση πλευρών της λειτουργίας του (έννοιες όπως «αποτελεσματικότητα», «ανταγωνιστικότητα», διευθυντής-μάνατζερ, κ.λπ. υπηρετούν αυτό το στόχο), συγκαταλέγονται: Η προώθηση της «αριστείας», η ελιτίστικη δηλαδή, εν ολίγοις ρατσιστική και με ταξικό πρόσημο στρατηγική και τακτική των διακρίσεων σε βάρος των κοινωνικά, οικονομικά και μορφωτικά αδικημένων μαθητών (αδικημένων λόγω της ταξικής τους θέσης στην κοινωνία), που γίνεται κυρίως μέσω του Μινώταυρου των συνεχών εξετάσεων και της βαθμολογίας. Η επιβολή νέων ταξικών φραγμών, ώστε να ανεβαίνουν τις εκπαιδευτικές βαθμίδες οι λίγοι και εκλεκτοί και η «πλέμπα» να καταδικάζεται στην μετά βίας απόκτηση των πλέον απαραίτητων εφοδίων για την μετέπειτα επαγγελματική της απασχόληση στα καπιταλιστικά κάτεργα. Η προώθηση της αξιολόγησης εκπαιδευτικών και σχολικών μονάδων με βάση τα κριτήρια «αποτελεσματικότητας» και «ανταγωνιστικότητας» του αστικού εκπαιδευτικού συστήματος.

Δεν είναι τυχαίο ότι εμπνευστές της επαναφοράς του θεσμού των προτύπων σχολείων ήταν η φράου Αννα Διαμαντοπούλου και ο Κωνσταντίνος Αρβανιτόπουλος, και οι δυο τους πρόσωπα τελειωμένα πολιτικά, λόγω ακριβώς της απίστευτης εμμονής τους στις αγριο-νεοφιλελεύθερες συνταγές στο χώρο της Παιδείας.

Η αξιολόγηση δεν καταργείται, αλλά αναστέλλεται

Παρότι πέρασε ένας μήνας από τις εκλογές, κανένας ως τώρα μνημονιακός νόμος που αφορά στην εκπαίδευση δεν καταργήθηκε, παρά τις προεκλογικές «δεσμεύσεις» του ΣΥΡΙΖΑ, τις οποίες μάλιστα διένημαν τα συνδικαλιστικά του στελέχη και γραπτώς στους εκπαιδευτικούς προς άγραν ψήφων.

Και πώς, αλήθεια, θα μπορούσε να γίνει αυτό όταν από την αρχή οι «θεσμοί» τους τόνισαν ορθά-κοφτά ότι δε θα ανεχτούν καμιά μονομερή ενέργεια και οι συριζαίοι ως πειθήνια σκυλάκια έσπευσαν να γλείψουν το χέρι των αφεντικών;

Σε αυτούς τους μνημονιακούς νόμους συμπεριλαμβάνεται και η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και των σχολικών μονάδων, που αποτελεί όχημα για την κατηγοριοποίηση, άρα και το μελλοντικό ίσως λουκέτο σχολείων, και την απόλυση των εκπαιδευτικών.

Με δεδομένες τις δηλώσεις Τσίπρα, Κατρούγκαλου και των υπουργών Παιδείας ότι τελικά η αξιολόγηση δεν καταργείται, αλλά επανέρχεται με άλλο προσωπείο που τάχα δε θα είναι «τιμωρητικό» (τότε πώς δικαιολογείται η εξαγγελία Κατρούγκαλου ότι η αξιολόγηση που μελετάται θα αποτελεί κριτήριο για την πιο γρήγορη εξέλιξη του δημόσιου υπάλληλου, κοντολογίς πώς εξηγείται η πρόθεση για σύνδεση του βαθμού με το μισθό;) «διαβάζουμε» και τις δηλώσεις του υπουργού Παιδείας Αριστείδη Μπαλτά στο «Εθνος».

Σύμφωνα με την εφημερίδα, ο υπουργός Παιδείας είπε ότι «οι τρέχουσες διαδικασίες αξιολόγησης **αναστέλλονται**, καθώς και οι όποιες πειθαρχικές ή προαγωγικές συνέπειές τους, **προκειμένου να μελετηθούν σε βάθος όλοι οι συναφείς παράγοντες**», ενώ «στο πλαίσιο αυτό το υπουργείο Παιδείας έκλεισε την Παρασκευή τη διαδικτυακή πύλη ανάρτησης των εκθέσεων αξιολόγησης των σχολικών μονάδων» (οι υπογραμμίσεις δικές μας).

Σημειώνουμε το ρήμα «αναστέλλονται» που χρησιμοποίησε, όχι τυχαία, ο υπουργός Παιδείας για «να μελετηθούν σε βάθος όλοι οι συναφείς παράγοντες». Η αναστολή δεν σημαίνει κατ' ανάγκη ολοσχερή κατάργηση. Υπονοείται ότι ο μνημονιακός νόμος περιέχει πτυχές που θέλουν μελέτη και είναι πιθανόν να κρατηθούν. Διότι πώς αλλιώς η αξιολόγηση θα συνδέεται με τη βαθμολογική και μισθολογική εξέλιξη του υπάλληλου και με την πρόθεση της συγκυβέρνησης να αλλάξει εκ νέου (προς το χειρότερο βεβαίως) το μισθολόγιο στο δημόσιο, δέσμευση που περιλαμβάνεται στην επιστολή με τα μέτρα προς τους δανειστές;

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΣΕΛΙΔΑ

θέσεις εργασίας που έταζε μέχρι πρότινος ο ΣΥΡΙΖΑ, η «λίστα» μιλά για *«επέκταση και ανάπτυξη των **υπαρχόντων σχεδίων** που παρέχουν **προσωρινή απασχόληση στους ανέργους**»* και μάλιστα ***«εφόσον υπάρχουν δημοσιονομικά περιθώρια»***. Οι άνεργοι θα πρέπει να «βολευτούν» με τα «βάουτσερ» και τα προγράμματα για «ωφελούμενους», που εξασφαλίζουν τζάμπα εργατική δύναμη στους καπιταλιστές και τεράστια κέρδη στα παράσιτα των ΚΕΠ.

Δεν γίνεται πουθενά λόγος για επαναπροσλήψεις, ενώ γίνεται λόγος μόνο για *«αξιοκρατικούς διορισμούς σε διοικητικές θέσεις»*, για *«πραγματική αξιολόγηση των υπαλλήλων»* και για *«μεγιστοποίηση της κινητικότητας»*.

Ιδιωτικοποιήσεις

- **Η κατάργηση του ΤΑΙΠΕΔ γίνεται γαργάρα**. Για να σωθούν κάποια προσχήματα, γίνεται λόγος για ενοποίησή του «με διάφορους δημόσιους οργανισμούς».

- Οσες ιδιωτικοποιήσεις ολοκληρώθηκαν δεν επανεξετάζονται. Και η επανεξέταση της σύμβασης για τον ΟΠΑΠ, που έταζε ο Τσίπρας στους προποτζήδες, λίγες μέρες πριν τις εκλογές; Ε, εκλογές είχαμε, λέγαμε και καμιά μαλακία για να μαζέψουμε ψηφαλάκια.

- Οπου έχει προκηρυχτεί ο διαγωνισμός *«η κυβέρνηση θα σεβαστεί τη διαδικασία, σύμφωνα με τη νομοθεσία»*. Και η ακύρωση του διαγωνισμού για τα 14 περιφερειακά αεροδρόμια, που υποσχόταν **και μετεκλογικά** ο Σταθάκης; Οι Γερμανοί της Fraport πήραν τη δουλειά, τι θέλετε να κάνουμε ρε παιδιά; Και οι διαγωνισμοί για ΟΛΠ και ΟΛΘ; Θέλετε να διώξουμε την Cosco και να θυμώσουν οι Κινέζοι; Και το Ελληνικό; Χρειαζόμαστε και τον Λάτση και τους συνεταίρους του από τον Κόλπο. Αλλωστε, μπορεί να τσοντάρουν κάτι παραπάνω στο τίμημα.

- Οι υπόλοιπες ιδιωτικοποιήσεις μπορούν να επανεξεταστούν *«αποσκοπώντας στην βελτίωση των όρων έτσι ώστε να βελτιστοποιηθούν τα μακροπρόθεσμα οφέλη του δημοσίου»*. **Καμιά ιδιωτικοποίηση δεν αποκλείεται**, πάντως. Και τα «ασημικά» μπορούν να πουληθούν ή να εκχωρηθούν για δεκαετίες, αν υπάρξει το «κατάλληλο τίμημα».

Ο Μάρτιν Γέγκερ, εκπρόσωπος Τύπου του Σόιμπλε, το είπε καθαρά την περασμένη Τετάρτη: *«Η ελληνική κυβέρνηση δεν μπορεί να αποφασίζει μόνη της να καθυστερήσει ή να σταματήσει τις ιδιωτικοποιήσεις. Αν η Ελλάδα έχει τέτοια πρόθεση, αυτό θα πρέπει να συμφωνηθεί σε στενή συνεργασία **με την τρόικα**»* (η δύναμη της συνήθειας τον έκανε να πει την... κακή λέξη: τρόικα και όχι θεσμοί).

Ολα υπό αίρεση

Ακόμη και ρυθμίσεις που ο Τσίπρας ανακοίνωσε ότι θα προωθηθούν άμεσα και με τη διαδικασία του κατεπείγοντος, τίθενται υπό την κρίση της τρόικας.

- Η ρύθμιση για τις 100 δόσεις, που ανακοινώθηκε με πολλά ταρατατζούμ από τους Βαλαβάνη-Στρατούλη, θα επανεξεταστεί «σε συμφωνία με τους θεσμούς» και σίγουρα θα είναι πιο σκληρή απ' αυτή που ανακοινώθηκε.

- Η ρύθμιση για τα κόκκινα δάνεια θα γίνει έτσι που να εξυπηρετεί πλήρως την κεφαλαιοποίηση των τραπεζών.

- Ανασύρεται πάλι η περιβόητη εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ, με στόχο να «άρει δυσανάλογους και αδικαιολόγητους περιορισμούς στα ρυθμιζόμενα επαγγέλματα ως μέρος μιας ευρύτερης στρατηγικής για να αντιμετωπιστούν κατεστημένα συμφέροντα».

Ανθρωπιστική κρίση

Για την περιβόητη «αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης», την οποία οι συριζαίοι έκαναν σημαία της μουσολινικού τύπου προπαγάνδας τους, αρκεί η τελευταία παράγραφος της «λίστας Βαρουφάκη», που προβλέπει ότι η ελληνική κυβέρνηση θα *«εξασφαλίσει ότι η μάχη κατά της ανθρωπιστικής κρίσης **δεν θα έχει αρνητικό δημοσιονομικό αντίκτυπο**»*.

Ο ίδιος ο ΣΥΡΙΖΑ, όταν παρουσίασε την υποτιθέμενη κοστολόγηση αυτού του «πρώτου πυλώνα» του προεκλογικού του προγράμματος, υπολόγισε ετήσιο κόστος 1,862 δισ. ευρώ! Από πού θα βρει αυτά τα κονδύλια; Ποια θα είναι τα ισοδύναμα που θα προτείνει στην τρόικα; Ξέρετε τι θα μείνει στο τέλος; Τα συσσίτια της Εκκλησίας και των Δήμων, το πρόγραμμα της ΔΕΗ για τα φτωχά νοικοκυριά και τα κοινωνικά ιατρεία και φαρμακεία. Δηλαδή οι υπάρχουσες φιλανθρωπικές δομές, οι οποίες εντάσσονται και σε προγράμματα της Κομισιόν. Μ' άλλα λόγια, προσπαθούν να πουλήσουν φύκια για μεταξωτές κορδέλες.

Λευτεριά στον Ζορζ Ιμπραχίμ Αμπνταλά

Δεκάδες διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν το απόγευμα της περασμένης Τετάρτης έξω από τη Γαλλική Πρεσβεία στην Αθήνα για να εκφράσουν την αλληλεγγύη τους στον λιβανέζο επαναστάτη κομμουνιστή Ζορζ Ιμπραχίμ Αμπνταλά, ο οποίος αποτελεί το μακροβιότερο πολιτικό κρατούμενο στην Ευρώπη, διάγοντας ήδη τον 31ο χρόνο στις γαλλικές φυλακές, ενώ έχει θεμελιώσει δικαίωμα αποφυλάκισης από το 1999.

Η κινητοποίηση οργανώθηκε στο πλαίσιο της διεθνούς καμπάνιας για την αποφυλάκιση του λιβανέζου επαναστάτη, ενόψει της 26ης Φλεβάρη, μέρας που αναμενόταν η απόφαση στην έφεση που άσκησε ο Αμπνταλά στην προηγούμενη απορριπτική απόφαση του δικαστηρίου.

Στην εκδήλωση έξω από τη Γαλλική πρεσβεία κάλεσαν συλλογικότητες όπως η Δικτύωση Αλληλεγγύης στην Παλαιστινιακή Αντίσταση, η Συνέλευση Αλληλεγγύης για τους πολιτικούς κρατούμενους, τους φυλακισμένους και διωκόμενους αγωνιστές, οι Συγγενείς και Φίλοι Κρατουμένων και ο Σύλλογος Αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό Λαό Ιντιφάντα.

Μηνύματα αλληλεγγύης στον Ζορζ Ιμπραχίμ Αμπνταλά εξέδωσαν οι πολιτικοί κρατούμενοι Δημήτρης Κουφοντίνας και Νίκος Μαζιώτης και το Δίκτυο Αγωνιστών Κρατουμένων.

Το γαλλικό πολιτικό σύστημα, αλλά και τη μοντέρνα γαλλική (και όχι μόνο) διανόηση στηλιτεύει στο μήνυμά του ο Δ. Κουφοντίνας και σημειώνει: *«Αυτή η τόσο φλύαρη διανόηση, που απαξιώνει ηθικά κάθε μορφή λαϊκής αντιβίας (είτε πρόκειται για πράξεις εκδίκησης, είτε για ενέργειες των επαναστατικών οργανώσεων που λειτουργούν ιδεολογικά και δημιουργούν συνείδηση), την ίδια ώρα θεωρεί αδιανόητο να υπερασπίσει τα θύματα της γαλλικής άρχουσας τάξης, τόσο έξω όσο και μέσα στη Γαλλία. Ετσι δεν έχει βρει ούτε μια λέξη να πει για τον αγωνιστή της παλαιστινιακής αντίστασης, τον Ζορζ Ιμπραχίμ Αμπνταλά, που παραμένει εδώ και 31 ολόκληρα χρόνια αιχμάλωτος της γαλλικής εξουσίας. Παρακολουθεί με απάθεια και συνένοχη σιωπή το διαρκές βασανιστήριο του σύντροφου Αμπνταλά».*

«Διαχρονικά -τονίζει ο Ν. Μαζιώτης- *ιδιαίτερο σημείο αναφοράς των αγώνων για την απελευθέρωση του ανθρώπου από την τυραννία, από τα δεσμά του καπιταλισμού, του ιμπεριαλισμού και του κράτους, είναι οι συντρόφισσες και οι σύντροφοι που έδωσαν την ζωή τους στον αγώνα αυτό και οι φυλακισμένοι αιχμάλωτοι οι οποίοι δεν λύγισαν, δεν μετανόησαν και δεν αποκήρυξαν τον αγώνα και τις πράξεις τους. Ιδιαίτερα εκείνοι οι οποίοι επιλέγοντας τον ένοπλο αγώνα όσα χρόνια και αν πέρασαν στις φυλακές σε ειδικές συνθήκες κράτησης και απομόνωσης, κράτησαν ψηλά την σημαία του αγώνα. Ενας από αυτούς τους συντρόφους είναι ο Ζωρζ Ιμπραχίμ Αμπντάλλα».*

«Από τις φυλακές του ελληνικού κράτους στέλνουμε ένα σινιάλο αλληλεγγύης στον σύντροφο, ενώ τονίζουμε την ανάγκη έκφρασης πολιτικής αλληλεγγύης σε μια υπόθεση μακροχρόνιας κρατικής εκδικητικότητας από το αντικαπιταλιστικό κίνημα της Ευρώπης» τονίζει το Δίκτυο Αγωνιστών Κρατουμένων (ολόκληρα τα μηνύματα, καθώς και πληροφορίες για την υπόθεση του Ζορζ Ιμπραχίμ Αμπνταλά στην ιστοσελίδα της Δικτύωσης www.palestineresist.gr).

Παραμυθάκια για εσωτερική κατανάλωση

Με το γνωστό ύφος των χιλίων καρδιναλίων, η πρόεδρος της Βουλής Ζ. Κωνσταντοπούλου διάλεξε μια εκδήλωση τιμής για την εκτέλεση 212 πατριωτών από τους ναζί κατακτητές, για να ανακοινώσει ότι τις επόμενες μέρες θα συγκροτηθεί διακομματική κοινοβουλευτική επιτροπή για τη διεκδίκηση των γερμανικών αποζημιώσεων. Δεν είναι, βέβαια, δικό της προνόμιο να συστήνει κοινοβουλευτικές επιτροπές. Αυτό είναι αρμοδιότητα των κομμάτων, την οποία ασκούν μέσω της λεγόμενης διάσκεψης των προέδρων της Βουλής. Είμαστε βέβαιοι, όμως, ότι κανένα κόμμα δε θα έχει αντίρρηση, γιατί θα πρόκειται για επανασύσταση της επιτροπής που είχε δημιουργηθεί από την προηγούμενη Βουλή, με πρωτοβουλία της ΝΔ, η οποία ήθελε να βγάλει από πάνω της την κατηγορία ότι δε διεκδικεί τις γερμανικές επανορθώσεις.

Αυτή η Επιτροπή φρόντισε να επιβεβαιώσει τα λόγια του Λένιν για το αστικό κοινοβούλιο: εκεί φλυαρούν με σκοπό να εξαπατούν το λαουτζίκο, ενώ οι αποφάσεις παίρνονται στα υπουργεία και τις καγκελαρίες. Γράφαμε την προηγούμενη εβδομάδα για την επίσκεψη του υπουργού Εξωτερικών Ν. Κοτζιά στο Βερολίνο, όπου έθεσε το θέμα στον Στάινμαγιερ ως... ταχυδρόμος της Βουλής, όπως είπε! Γεγονός που επέτρεψε στον σοσιαλδημοκράτη γερμανό υπουργό να δηλώσει ότι δεν έχει τεθεί κανένα ζήτημα από την ελληνική κυβέρνηση και πως «μέχρι τώρα έχουμε δηλώσεις προς τον ελληνικό λαό. Αλλο οι δηλώσεις και άλλο κινήσεις σε διεθνές επίπεδο».

Αποθρασύνθηκαν Σαμαράς-Βενιζέλος

Χρειάζεται πραγματικά θράσος να σε λένε Σαμαρά ή Βενιζέλο και να την πέφτεις στον ΣΥΡΙΖΑ κατηγορώντας τον ότι... έφερε τη χώρα πίσω. Την πολιτική τους συνεχίζει ο ΣΥΡΙΖΑ, όμως αυτοί είναι οι τελευταίοι που δικαιούνται να μιλούν. Αλλά το θράσος όχι μόνο δεν έλειψε ποτέ από την αστική πολιτική, αλλά αποτελεί βασικό συστατικό της.

Οσο κρατούσε η «σκληρή διαπραγμάτευση» στις Βρυξέλλες, ΝΔ και ΠΑΣΟΚ είχαν διαφορετική γραμμή. Η ΝΔ πότε κατήγγελνε την κυβέρνηση ότι οδηγεί τη χώρα σε απομόνωση και πότε έλεγε ότι πάει με κωλοτούμπα. Η παλινδρόμηση σ' αυτό το δίπολο καθιστούσε εντελώς αδύναμη την αντιπολιτευτική τακτική της ΝΔ. Κυριολεκτικά κανείς δεν έδινε σημασία στις ανακοινώσεις της Συγγρού και στις δηλώσεις αυτού του ταλαίπωρου του Καραγκούνη που ακόμη δεν έχει ξεπεράσει το τρακ του πρωτάρη. Ηταν και τα εσωκομματικά προβλήματα, η ανοιχτή αμφισβήτηση του Σαμαρά από όλες τις άλλες γαλάζιες φυλές, που απασχολούσαν περισσότερο την επικαιρότητα από τις αντιπολιτευτικές τοποθετήσεις του σαμαρικού επιτελείου. Αλλωστε, η κυβέρνηση έπλεε σε πελάγη ευτυχίας, καθώς το σόου της «σκληρής διαπραγμάτευσης» της έδινε πόντους στον ελληνικό λαό, στους κόλπους του οποίου η ΝΔ είχε ήδη χάσει την έξωθεν καλή μαρτυρία (ακόμη και ψηφοφόροι της ΝΔ εμφανίζονταν να στηρίζουν τη «διαπραγματευτική τακτική» της κυβέρνησης).

Ο Βενιζέλος δεν ακολούθησε τον Σαμαρά στο δρόμο της κινδυνολογίας, αλλά έμεινε σταθερός στη γραμμή «πάτε για κωλοτούμπα». Και έβγαζε το άχτι του με κάτι μακρόσυρτες ανακοινώσεις (απ' αυτές που τις γράφει ο ίδιος), στις οποίες προσπαθούσε να αποδείξει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ ακολουθεί τη γραμμή του ΠΑΣΟΚ. Ποιος μπορούσε, όμως, να δώσει την παραμικρή προσοχή στα όσα έλεγε ο Βενιζέλος, που είναι ένα από τα πιο αποκρουστικά και μισητά πρόσωπα στην ελληνική αστική πολιτική;

Μόλις υπογράφτηκε η συμφωνία στο Eurogroup και ειδικά μόλις δημοσιοποιήθηκε η «λίστα Βαρουφάκη», Σαμαράς και Βενιζέλος ενώθηκαν ξανά «εις σάρκαν μίαν» και άρχισαν να εκστρατεύουν κατά της κυβέρνησης. Οι ειρωνικές καταγγελίες για κωλοτούμπα κράτησαν μόνο μια μέρα. Είτε με προσυνεννόηση είτε χωρίς, ΝΔ και ΠΑΣΟΚ άρχισαν πλέον να καταγγέλλουν την κυβέρνηση όχι μόνο ότι προεκλογικά έλεγε ψέματα στον ελληνικό λαό, αλλά και ότι έφερε τη χώρα πίσω, διότι η δική τους συγκυβέρνηση ήταν έτοιμη να βγάλει τη χώρα από το Μνημόνιο και να τη βάλει στην «προληπτική γραμμή πίστωσης», ενώ την είχε ήδη βάλει στο δρόμο της ανάπτυξης, ενώ η συμφωνία της σημερινής κυβέρνησης, αποτέλεσμα κακής διαπραγματευτικής τακτικής, όπως λένε, όχι μόνο παρέτεινε για τέσσερις ακόμη μήνες το Μνημόνιο, αλλά οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια σε ένα τρίτο Μνημόνιο μετά το τέλος του τετραμήνου.

Το ότι η κυβέρνηση οδηγείται με μαθηματική ακρίβεια στο Μνημόνιο-3 είναι το μόνο βέβαιο. Οχι όμως να καταγγέλλουν αυτή την προοπτική όσοι την προετοίμασαν. Αφού ήταν έτοιμοι να βγάλουν τη χώρα από τα Μνημόνια, γιατί δεν το έκαναν; Πόσοι έχουν ξεχάσει το φιάσκο του περασμένου φθινόπωρου, όταν διακήρυσσαν το τέλος του Μνημονίου και την αποδέσμευση από το υπόλοιπο του δανείου του ΔΝΤ, για να τρέχουν σε λιγότερο από ένα μήνα να παρακαλούν για νέο δανεισμό.

Τα ίδια με τη σημερινή κυβέρνηση θα υπέγραφαν με τους δανειστές κι αυτό το γνωρίζει ολόκληρος ο ελληνικός λαός. Ετσι όμως παίζεται το παιχνίδι της αστικής πολιτικής. «Εμείς κριθήκαμε στις εκλογές» λένε, αντιμετωπίζοντας τις εκλογές σαν κολυμβήθρα του Σιλωάμ. Και σπεύδουν να κάνουν σπέκουλα, αντιλαμβανόμενοι ότι ο ΣΥΡΙΖΑ περνάει πολιτικά ζόρια και θα περάσει χειρότερα στο άμεσο μέλλον.

Ο ΣΥΡΙΖΑ στην αρχή προσπάθησε να μη μπει σε καμιά συζήτηση επί της ουσίας. Στις κατηγορίες της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ απαντούσε με διάφορες παραλλαγές του «δεν δικαιούστε για να ομιλείτε», αντιγράφοντας την τακτική του παλιού ΠΑΣΟΚ απέναντι στον Μητσοτάκη. Από τον Σακελλαρίδη μέχρι τον Παπαδημούλη όλα τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ ακολουθούσαν αυτή τη γραμμή. Να μην συζητούν επί της ουσίας με τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, αλλά να επιστρατεύουν ειρωνείες και αναφορές στο πρόσφατο εκλογικό αποτέλεσμα. Μετά τη δημοσιοποίηση της «λίστας Βαρουφάκη», όμως, το Μαξίμου χρειάστηκε να γράψει ένα μακροσκελέστατο non paper για ν' απαντήσει στις κατηγορίες ότι η «λίστα Βαρουφάκη» ταυτίζεται με το «mail Χαρδούβελη». Αυτό ήταν σημάδι ότι η κυβέρνηση έχασε την επικοινωνιακή παντοδυναμία και πλέον είναι αναγκασμένη να αμύνεται, μπαίνοντας σε επί της ουσίας συζήτηση με τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ.

Στελέχη όπως ο Παπαδημούλης άρχισαν ήδη να κάνουν λόγο και για ανάγκη να συγκροτηθεί εθνική ομάδα διαπραγμάτευσης που θα συνδράμει την κυβέρνηση! Γιατί όμως έκαναν τη σοβαρότερη διαπραγμάτευση μόνοι τους, χωρίς να ενημερώνουν ούτε την ίδια την κυβέρνηση, όπως υποστηρίζουν ακόμη και υπουργοί (Λαφαζάνης); Τι τους χρειάζονται τώρα τους «μνημονιακούς», αν όχι για να τους βυσματώσουν και να τους κόψουν τη δυνατότητα για πολιτική σπέκουλα;

Νέος κύκλος προβολών και συζητήσεων

Η ΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΗ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΗ ΤΗΣ «ΟΜΑΔΑΣ ΤΖΙΓΚΑ ΒΕΡΤΟΦ»

«Κατά την προβολή μιας ιμπεριαλιστικής ταινίας, η οθόνη πουλά στο θεατή τη φωνή του Κράτους-Αφέντη: η φωνή κολακεύει, καταστέλλει ή ξυλοκοπεί. Κατά την προβολή μιας ρεφορμιστικής ταινίας, η οθόνη είναι απλώς το μεγάφωνο από το οποίο βγαίνει μια φωνή που κάποτε είχε την εντολή του λαού, αλλά δεν είναι πια η φωνή του λαού, καθώς ο λαός παρακολουθεί σιωπηλός το ίδιο του το πρόσωπο παραμορφωμένο. Κατά την προβολή μιας στρατευμένης ταινίας, η οθόνη δεν είναι παρά ένας μαυροπίνακας στον οποίο γράφονται οι εικόνες και οι ήχοι που παράγονται από τη συγκεκριμένη ανάλυση μιας συγκεκριμένης κατάστασης, δηλαδή της ταξικής πάλης. Μπροστά σε αυτή την οθόνη, ο λαός σκέφτεται, μαθαίνει, μάχεται, ασκεί κριτική και μεταμορφώνεται».

Ζαν-Λικ Γκοντάρ
για την Ομάδα Τζίγκα Βερτόφ
(περιοδικό Cinetique, Οκτώβρης 1969)

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Χυδαίοι υποκριτές

Είμαστε υποχρεωμένοι για μια ακόμη φορά να χαρακτηρίσουμε χυδαίους υποκριτές τους ΣΥΡΙΖΑίους. Ο λόγος είναι η απόφασή τους να αναστείλουν τη διεξαγωγή του πρωταθλήματος ποδοσφαίρου της Super League, αφήνοντας να διεξαχθούν κανονικά το πρωτάθλημα της Β' Εθνικής και τα ερασιτεχνικά και τοπικά πρωταθλήματα.

Ισως να απορούν κάποιοι για αυτή την απόφαση, όμως η επιδίωξή τους είναι προφανής. Προσπαθούν να διαχωρίσουν τον επαγγελματικό από τον ερασιτεχνικό αθλητισμό και να δείξουν ότι η αθλητική βία είναι προϊόν της κόντρας των καπιταλιστών προέδρων των μεγάλων ομάδων, οι οποίοι χρησιμοποιούν το ποδόσφαιρο για να βγάλουν κέρδη. Αυτός ο διαχωρισμός που κάνουν τους είναι αναγκαίος, γιατί σε διαφορετική περίπτωση θα έπρεπε να αντιμετωπίσουν την αθλητική βία ως κοινωνικό φαινόμενο και κατά συνέπεια να προσπαθήσουν να βρουν λύσεις με βάση αυτό το δεδομένο.

Δυστυχώς για αυτούς, είναι ακόμη νωπή στην αθλητική επικαιρότητα η είδηση για τον άγριο ξυλοδαρμό διαιτητή και επόπτη σε αγώνα ποδοσφαίρου της Β' τοπικής κατηγορίας της Ηλείας και ο ξυλοδαρμός ενός σεκιούριτι από οπαδούς της ΑΕΚ γιατί τον μπέρδεψαν με ένα μπράβο της ασφάλειας του προέδρου της Παναχαϊκής Αλέξη Κούγια. Ας θυμηθούμε τα περιστατικά.

Ο αγώνας ανάμεσα στον Ηρακλή Πύργου και τον Αφοβο Βροχίτσας δεν τελείωσε ποτέ με αφορμή ένα πέναλτι υπέρ των φιλοξενουμένων που καταλόγισε ο διαιτητής στο 85ο λεπτό. Το πέναλτι αμφισβητήθηκε έντονα από τους παίχτες και τους παράγοντες της γηπεδούχου ομάδας, εκτελέστηκε μερικά λεπτά μετά τον καταλογισμό του, οι φιλοξενούμενοι ισοφάρισαν και ακολούθησε ο ξυλοδαρμός διαιτητή και επόπτη, με τυφλά χτυπήματα, μπουνιές και κλωτσιές.

Στο ΟΑΚΑ, κατά τη διάρκεια του ντέρμπι ΑΕΚ – Παναχαϊκή για τη Football League, οπαδοί της ΑΕΚ αναγνώρισαν ανάμεσα στους άντρες της ασφάλειας του Κούγια ένα άτομο που συμμετείχε στα επεισόδια που έγιναν στο γήπεδο του Αιγάλεω πριν μερικούς μήνες ανάμεσα στους κιτρινόμαυρους και τους οπαδούς της γηπεδούχου ομάδας. Κινήθηκαν εναντίον του, όμως ο μπράβος κατάφερε να την κάνει και το ξύλο το έφαγε ο σεκιούριτι.

Μπορεί να μας πει ο φίλτατος υφυπουργός Αθλητισμού Σταύρος Κοντονής τα επιχειρηματικά συμφέροντα στην αναμέτρηση των δυο ερασιτεχνικών ομάδων της Ηλείας και στο ΟΑΚΑ, τα οποία οδήγησαν σε άσκηση υπέρμετρης βίας;

Εξουσιαστές με κατασταλτικές επιλογές

Οι παλιότεροι θα θυμούνται το σύνθημα: «από τον Λένιν στον Τζαννή», το οποίο σχολίαζε με ειρωνικό τρόπο την απόφαση της ηγεσίας του πάλαι ποτέ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ της Αριστεράς και της Προόδου, το «βρώμικο '89», να συγκυβερνήσει με τη ΝΔ με σκοπό να ξεμπερδέψουν μια και καλή με το ΠΑΣΟΚ του Ανδρέα Παπανδρέου. Είκοσι πέντε χρόνια αργότερα, οι απόγονοί τους του ΣΥΡΙΖΑ αποφάσισαν να αντιμετωπίσουν το φαινόμενο της αθλητικής βίας με βάση τις κατευθύνσεις της Μάργκαρετ Θάτσερ.

Με αφορμή τα όσα διαδραματίστηκαν στο γήπεδο της Λεωφόρου, πριν την έναρξη και κατά τη διάρκεια του ποδοσφαιρικού ντέρμπι Παναθηναϊκός – Ολυμπιακός, ο πρωθυπουργός Τσίπρας αποφάσισε, κατόπιν εισήγησης του αρμόδιου υφυπουργού Κοντονή, την αναστολή της διεξαγωγής του πρωταθλήματος της επαγγελματικής Super League για μια αγωνιστική και σε μια βδομάδα επανεξέταση και νέα απόφαση, μετά από εισήγηση των μπάτσων και της επιτροπής καταπολέμησης της αθλητικής βίας και διαβούλευση με τα θεσμικά όργανα του επαγγελματικού ποδοσφαίρου και τους «ανιδιοτελείς εργάτες του αθλήματος». Σύμφωνα με την ανακοίνωση του Κοντονή, η κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να τελειώσει με το θέμα της βίας και ως πρώτη προτεραιότητα έχει την πλήρη εφαρμογή του νόμου για τις λέσχες φιλάθλων και το ηλεκτρονικό εισιτήριο.

Οπως όλα δείχνουν, οι ΣΥΡΙΖΑίοι στην πράξη αποδεικνύονται θιασώτες της πολιτικής της Θάτσερ και θα ακολουθήσουν κατασταλτική πολιτική απέναντι στους νεολαίους στις εξέδρες, αφήνοντας στο απυρόβλητο τους πραγματικούς ενόχους. Λεκτικά μπορεί να «ξεκαθαρίζουν» ότι δε θα ανεχθούν τα επιχειρηματικά συμφέροντα που αναπτύσσονται με απαράδεκτο τρόπο στο χώρο του επαγγελματικού αθλητισμού, γιατί στρέφονται κατά του αθλητισμού, των φιλάθλων και των εργαζόμενων στον Αθλητισμό, όμως αρκεί το γεγονός ότι οι πρόεδροι των ΠΑΕ είναι οι συνομιλητές της κυβέρνησης για να καταλάβουμε ότι οι συγκεκριμένες εξαγγελίες ανήκουν στην κατηγορία «λέμε καμιά μαλακία για να περνάει η ώρα».

Αν κάποιος ρίξει μια ματιά στις συζητήσεις των φιλάθλων στα αθλητικά σάιτ, θα καταλάβει ότι η συντριπτική πλειοψηφία τους αντιμετωπίζει με ειρωνικό τρόπο τις κυβερνητικές εξαγγελίες για καταπολέμηση της βίας. Περισσότερο σοβαρή ήταν η συζήτηση σε ένα σάιτ πάνω στο επιχείρημα ενός οπαδού του Παναθηναϊκού ότι ο Κοντονής παίζει το παιχνίδι του Ολυμπιακού και του Μαρινάκη και διακόπτει το πρωτάθλημα για να ξεκουραστούν οι παίχτες του Ολυμπιακού που παραπαίουν αγωνιστικά, από τις αντίστοιχες συζητήσεις για το αν είναι ή όχι στη σωστή κατεύθυνση η απόφαση της κυβέρνησης.

Στο διπλανό μονόστηλο δίνουμε την εξήγηση της απόφασης να αναστείλει μόνο το πρωτάθλημα της Super League και για ποιο λόγο γίνεται προσπάθεια να διαχωριστεί το επαγγελματικό από το ερασιτεχνικό ποδόσφαιρο. Εχουμε τονίσει αρκετές φορές στο παρελθόν ότι η αθλητική βία έχει κοινωνικές αιτίες και είναι άμεσα συνυφασμένη με την καθημερινή βαρβαρότητα πουν βιώνουν οι νεολαίοι και ειδικότεροι οι νεολαίοι της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων ως απόρροια της οικονομικής κρίσης. Οποιος θέλει πραγματικά να βρει λύσεις και να αντιμετωπίσει το πρόβλημα θα πρέπει να αντιμετωπίσει τις αιτίες που το γεννούν, θα πρέπει με άλλα λόγια να έρθει αντιμέτωπος με τον καπιταλισμό.

Σε κάθε άλλη περίπτωση, ανεξάρτητα από προθέσεις και διακηρύξεις, ο στόχος θα είναι η καταστολή των νεολαίων στις οπαδικές θύρες και όχι η λύση του προβλήματος. Δυστυχώς για την ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ δεν μπορούμε να αποδεχτούμε το αγαθό των προθέσεών της και συνεπώς τις πράξεις και τις αποφάσεις της θα πρέπει να τις κρίνουμε με τον ίδιο τρόπο που θα κρίναμε κάθε αστική κυβέρνηση. Κάποιοι ίσως να ισχυριστούν ότι οι ιδιωτικοί στρατοί των καπιταλιστών προέδρων των ΠΑΕ προέρχονται από τις τάξεις των οργανωμένων οπαδών, άρα, αν καταργηθούν οι οπαδικές θύρες, θα καταργηθούν και οι οπαδικές συμμορίες που δρουν σαν αιχμή του δόρατος για την προώθηση των επιχειρηματικών τους συμφερόντων.

Δε χρειάζεται να επιχειρηματολογήσουμε ιδιαίτερα για να αντικρούσουμε το επιχείρημα αυτό. Αρκεί να τους ρωτήσουμε αν πιστεύουν ότι η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ (ή κάποια άλλη κυβέρνηση στο παρελθόν) έχει ως στόχο να ξεκαθαρίσει στο τοπίο και να τα βάλει με τους καπιταλιστές που λυμαίνονται το επαγγελματικό ποδόσφαιρο. Από τη στιγμή που ο εκάστοτε Κοντονής έχει συνομιλητές για τα θέματα του ποδοσφαίρου τους εκάστοτε Μαρινάκη, Μελισσανίδη, Σαββίδη ή Αλαφούζο, οι οπαδικές συμμορίες και οι ιδιωτικοί στρατοί θα είναι στο απυρόβλητο και η καταστολή θα στοχεύει στη μεγάλη μάζα των νεολαίων που δραστηριοποιούνται στις εξέδρες των γηπέδων. Αλλωστε διαχρονικά η καταστολή των «χούλιγκαν» αποτελούσε μια πρόβα τζενεράλε για την καταστολή της νεολαίας και του «εσωτερικού εχθρού» για τις αστικές κυβερνήσεις και η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ δεν μπορεί να αποτελέσει εξαίρεση, σε μια περίοδο μάλιστα που έκανε την κωλοτούμπα της και ετοιμάζεται να πάρει τα πρώτα μέτρα λιτότητας και καταστολής των λαϊκών δικαιωμάτων με «αριστερό» πρόσημο.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

Οι εξαγγελίες Τσίπρα θα έπρεπε να είναι αντικείμενο των γελοιογραφιών, όμως από τη στιγμή που είναι πρωθυπουργός και με τις αποφάσεις του καθορίζει τις ζωές μας δεν υπάρχει η πολυτέλεια να γελάμε με αυτά που λέει και κυρίως με αυτά που κάνει. Επειδή θεωρώ ότι μόνο οι αφελείς πίστεψαν ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα φορολογήσει το μεγάλο κεφάλαιο και τους καπιταλιστές για να βρει φράγκα για τα κρατικά ταμεία και επειδή έχουμε ανάγκη από χαμόγελο στη μιζέρια της βάρβαρης καθημερινότητας που ζούμε, επιλέξαμε τη συγκεκριμένη γελοιογραφία-κολάζ.

ΣΙΝΕΜΑ

ΠΟΛ ΤΟΜΑΣ ΑΝΤΕΡΣΟΝ
Εμφυτο ελάττωμα

Πίσω, στις δεκαετίες του '60 και του '70, μας μεταφέρει η τελευταία ταινία του Πολ Τόμας Αντερσον («Ξέφρενες νύχτες», «Μανόλια», «Θα χυθεί αίμα», «The master»), η οποία αποτελεί την πρώτη απόπειρα μεταφοράς στην οθόνη μυθιστορήματος του Τόμας Πίντσον («Vineland», «Ουράνιο τόξο της βαρύτητας»).

Ο Λάρι «Ντοκ» Σπορτέλο, ιδιωτικός ντετέκτιβ του Λος Αντζελες (τον οποίο υποδύεται ο Χοακίν Φίνιξ με τρόπο μοναδικό), δέχεται αργά το βράδυ μια απρόσμενη επίσκεψη από μια παλιά φίλη και μια περίεργη περιπέτεια ξεκινά. Τα πράγματα όμως, όπως πάντα, δεν είναι όπως φαίνονται. Εξαφανίσεις, δολοπλοκίες, πολύ χρήμα, ναρκωτικά, εύκολο σεξ και φασιστικές ομάδες αποτελούν το ιδιαίτερο περιβάλλον της ταινίας. Ο πρωταγωνιστής ενσαρκώνει το πρότυπο του χίπη, χαλαρού, σχεδόν πάντα μαστουρωμένου τύπου, ο οποίος ακόμη έχει μια ρομαντική αφέλεια για τη ζωή και την κοινωνία. Η εμπειρία παρολαυτά θα του δείξει ότι στη σύγχρονη εποχή η αφέλεια δε συγχωρείται.

Γενικά, είναι εξαιρετικά δύσκολο εγχείρημα η κινηματογραφική μεταφορά ενός λογοτεχνικού έργου. Ο σκηνοθέτης πετυχαίνει να μας μεταφέρει στοιχεία από την ιδιότυπη και λίγο ψυχεδελική γραφή του Πίντσον. Ταυτόχρονα, αναβιώνει μια εποχή με τα όποια ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της, αφήνοντας τελικά μια γεύση νοσταλγίας και μελαγχολίας, όχι τόσο για το παρελθόν, αλλά κυρίως εξαιτίας μιας αίσθησης μοναξιάς και χάους που διαχέεται σε όλα τα στοιχεία της ταινίας.

ΑΓΓΕΛΟΥ ΚΟΒΟΤΣΟΥ, ΚΑΛΛΙΟΠΗΣ ΛΕΓΑΚΗ
Καιρός για ήρωες

Ο Ροβήρος Μανθούλης (ο σκηνοθέτης) συναντά τον Ηλία Δημητρακόπουλο (τον δημοσιογράφο) στον οίκο ευγηρίας όπου διαμένει στην Ουάσινγκτον. Μέσα από το διάλογό τους μαθαίνουμε την πορεία του δημοσιογράφου, ο οποίος ήρθε σε σύγκρουση με τον Κωνσταντίνο Καραμανλή, έκανε αποκαλύψεις στην Αμερική εναντίον της ελληνικής χούντας και ενεπλάκη αρκετά στο σκάνδαλο «Watergate» μαχόμενος την κυβέρνηση Νίξον.

Οι σκηνοθέτες επέλεξαν να αρχίσουν και να τελειώσουν το ντοκιμαντέρ αυτό με εικόνες από ανθρώπους που υποφέρουν λόγω της κρίσης στην Ελλάδα, εικόνες από το κλείσιμο της ΕΡΤ, από πορείες κτλ., επιδιώκοντας ίσως ένα πολιτικό σχόλιο, το οποίο όμως δε δένεται οργανικά με το θέμα της ταινίας, που δεν είναι άλλο από την πορεία του δημοσιογράφου, ανταποκριτή της «Καθημερινής» στην Αμερική Ηλία Δημητρακόπουλου. Ταυτόχρονα, βλέπουμε πλάνα από κάποιες ταινίες του Μανθούλη, τα οποία επίσης δεν έχουν οργανική σχέση με την ταινία. Ντοκιμαντέρ καθαρά τηλεοπτικής κοπής, το οποίο έχει κάποια αξία μόνο γιατί ο 85χρονος δημοσιογράφος αφηγείται ο ίδιος την ιστορία του.

Και μια επισήμανση στους συντελεστές για την προφανή ηρωοποίηση ενός μαχητικού αστού δημοσιογράφου. Τόσο μέσα από το περιεχόμενο της ταινίας όσο και από τον τίτλο της διακρίνεται μια αμετροέπεια. Ειδικά, όταν αναφερόμαστε σε τόσο ταραγμένες εποχές, ας είμαστε λίγο πιο προσεκτικοί με τη χρήση του όρου «ήρωας».

Dixi et salvavi animam meam

Χαίρεσθε και αγαλλιάσθε! Η συγκυβέρνηση τετραγώνισε τον κύκλο...

Και η γλώσσα της προπαγάνδας: Newspeak

ΕΝΦΙΑ (the sequel)

Του πήρανε τα σώβρακα, ενώ τους ε...ηδούσε

(Τα) τρία, τρόικα, θεσμοί (να μην ξεχνάμε ποιος συναινεί και ποιος μας αμεί)

Αλληλεγγύη στον Ζωρζ Ι. Αμπνταλά!

➤ Η συγκυβέρνηση δε μασάει (μόνο... ρουφάει).

➤ ΕΝΦΙΑ: Ενοχλητικός Φόρος Ιπιμόνως Αφαρμοζόμενος (surreal...).

➤ Το Μνημόνιο, του Μνημονίου, τη τρόικα, τον ΑΝΕΛξη Τσίπρα, ω θεσμοί.

➤ Αυτοί που στα «social media» «εξέπεμπαν» παιάνες του στυλ «Νικάμε» τι να λένε πλέον μετά την «περήφανη νίκη» στο Eurogroup;

➤ Ο Μπαρουφάκης, του Τσίπρα, τον Σύριζα, ω Δραγασάκη (που είσαι;).

➤ «Η 4η Αυγούστου καλλιεργεί την ψυχολογία του είλωτα, μετατρέπει τους νεοέλληνες σε είλωτες των πλουτοκρατών. Μα ένα καθεστώς που εφαρμόζει την εσωτερική υποδούλωση, φέρνει έτσι είτε αλλιώς, αργά είτε γρήγορα, μα αναπότρεπτα, και στην ξενική υποταγή, στην ξενική κατάχτηση. Οποιος μαθαίνει να σηκώνει το ένα χέρι, θα σηκώσει αύριο και τα δυό. Αυτό κάνει η 4η Αυγούστου. Εφαρμόζοντας εσωτερικά το φασισμό και διδάσκοντας τη χιτλερομουσολινολατρεία δεν έκανε άλλο παρά να ανοίξει το δρόμο στο φασισμό. Σ' αυτουνού τ' αυλάκι έχυνε νερό. Και τα γεγονότα το απέδειξαν με καταπληχτική ωμότητα. Και αυτά τα ίδια γεγονότα διακήρυξαν την ουσιαστική και αναμφισβήτητη ιδεολογική χρεωκοπία της 4ης Αυγούστου, δίπλα και στην εσωτερική της αποτυχία. Αφού δείξαν ότι ο φασισμός είναι άμεσος εχθρός μας εξωτερικά, γιατί απειλεί την ακεραιότητα και ανεξαρτησία, και εσωτερικά, γιατί μας θέλει είλωτες, δηλαδή μας θέλει και μας κάνει ανίκανους να υπερασπίσουμε τη λευτεριά μας εσωτερικά και εξωτερικά. Και ο λαός θα είχε σαρώσει την πανούκλα της 4ης Αυγούστου αν η απειλή του Μουσολίνι-Χίτλερ δε συγκέντρωνε όλη την προσοχή του. Περνάμε στιγμές δύσκολες. Και τις δυσκολίες αυτές μπορεί να τις αντιμετωπίσει μόνο ένα εθνικό μέτωπο. Το εθνικό μέτωπο θα συγκεντρώσει όλους που καταλαβαίνουν ότι μια πραγματική εσωτερική ενότητα θα επιτρέψει την πανελλαδική παλλαϊκή πανστρατιά, που με τη βοήθεια και του παγκόσμιου αντιφασισμού, θα χαλάσει τα σχέδια του Μουσολίνι και του Χίτλερ. Μια τέτοια εσωτερική ενότητα είναι δυνατή μόνο αν αποκατασταθεί εσωτερικά η λαϊκή λευτεριά και αν εξυπηρετηθεί το πραγματικό λαϊκό συμφέρο. Το ότι η μοναρχοφασιστική δικτατορία συνεχίζει την εσωτερική αντιλαϊκή της πολιτική, δείχνει για μια ακόμη φορά ότι δεν έχει καμμιά απόλυτα σχέση με το πραγματικό εθνικό συμφέρο. Φοβάται περισσότερο τον ελεύθερο λαό από την εξωτερική φασιστική κατάχτηση. Και είναι έτοιμη να συνθηκολογήσει, να δεχτεί την κατάχτηση για να κρατήσει δούλο το λαό. (...) Ενα καθήκον επιβάλλει στον κάθε κάτοικο της χώρας αυτής: πραγματοποίηση του εθνικού μετώπου παρά τη θέληση και ενάντια στη θέληση των ντόπιων και ξένων πλουτοκρατών». (Ν. Ζαχαριάδης: «Θέσεις για την ιστορία του ΚΚΕ», 12-6-39).

➤ Μα και φυσικά είναι πρόθυμη η συγκυβέρνηση να λάβει μέρος στον αγώνα «κατά της τρομοκρατίας» - και με τον Σίσι της Αιγύπτου και με την Τόρινγκ-Σμιτ της Δανίας.

➤ Κι άλλη δολοφονία παλαιστίνιου έφηβου από τις σιωνιστικές δυνάμεις κατοχής (πρόσφατη δεν είναι η «ένδειξη φιλίας» του ελληνικού ΥΠΕΘΑ με το Ισραήλ;).

➤ (Δεν πληρώνω-δεν πληρώνω) δόσεις εκατό σου χώνω.

➤ Νεκρός από σφαίρα της αστυνομίας 14χρονος διαδηλωτής στο Σαν Κριστόμπαλ της Βενεζουέλας. Μα, είναι δυνατόν, στη «χώρα πρότυπο» του πρωθυπουργού;

➤ Στη «λίστα Βαρουφάκη» ουδεμία νύξη για επαναπρόσληψη όσων απολύθηκαν λόγω μνημονιακών μέτρων (π.χ. καθαρίστριες, σχολικοί φύλακες)...

➤ «Οπως και η προηγούμενη κυβέρνηση, και η σημερινή προτάσσει την ανάγκη να αναπροσαρμοστούν οι αμοιβές και να προβλεφθεί κάποιο πριμ για τους αποδοτικούς υπαλλήλους» (από tanea.gr) – έτσι μπράβο: η σημερινή κυβέρνηση φυσιολογική συνέχεια της προηγούμενης.

➤ Νάτη και η «αξιοποίηση» του Ελληνικού! (Ελεγκτικό Συνέδριο).

➤ Τζίφος ΚΑΙ οι φετεινές χειμερινές εκπτώσεις – διαπιστώσεις του Εμπορικού Συλλόγου Αθήνας. Δουλειά γιοκ, φράγκα γιοκ, οι εκπτώσεις μας μάραναν.

➤ Πρόβλημα ρευστότητας: «οπωσδήποτε θα έχουμε πρόβλημα με την αποπληρωμή των δόσεων τώρα και της ΕΚΤ τον Ιούλιο». Κατά τα άλλα η φιλοσυγκυβερνητική προπαγάνδα βλέπει, ως συνήθως, θετικό πρόσημο σε αυτές τις εξελίξεις...

➤ Οταν υπάρχει υστέρηση φορολογικών εσόδων (1.054 δισ. ευρώ ή 23,8% έναντι του στόχου), πώς, άραγε, θα «παλατζάρει η κυβέρνηση την κατάσταση»;

➤ Γλαφυρότατος ο «Economist»: «Η Ελλάδα παραιτήθηκε σχεδόν όλων των αξιώσεών της» (kathimerini.gr, Πολιτική, 24-2-2015, ώρα 21:28). Ποιος πήρε ποιανού τα σώβρακα...

➤ Μένουμε πρόγραμμα όπως «Μένουμε Ελλάδα».

➤ «Παράτυπους» χαρακτηρίζει η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ τους πρώτους μετανάστες που αφέθηκαν από την Αμυγδαλέζα. Εχει μια μύγα-εμμονή η εφημερίδα...

Βασίλης

Ριχάρδος ο Γεροντόκαρδος

Αλητείες τσογλαναράδων

Τον Γλέζο τον αντιμετώπισαν σαν ξεμωραμένο γέρο που δεν ξέρει τι λέει. Τους είναι χρήσιμος μόνο όταν μπορούν να τον περιφέρουν σαν σύμβολο και να μαζεύουν ψήφους. Απαξίωσαν και να συζητήσουν αυτά που είπε. Και βάλθηκαν να κάνουν κονέ με τον Θεοδωράκη (ο οποίος είναι εμφανές ότι αντιμετωπίζει προβλήματα), ξεφτιλίζοντάς τον μπροστά στις κάμερες σε ρόλο γλάστρας του Τσίπρα.

ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Japan Anime Film Festival

Η Πρεσβεία της Ιαπωνίας στην Ελλάδα, σε συνεργασία με το Japan Foundation και την Ταινιοθήκη της Ελλάδος, παρουσιάζουν το Φεστιβάλ Ιαπωνικών Ταινιών Anime που οργανώνεται στο πλαίσιο του προγράμματος «Περιοδεύον Φεστιβάλ Ιαπωνικού Κινηματογράφου», μέρος των πολιτιστικών δράσεων του Japan Foundation στο εξωτερικό, από την Πέμπτη 26/2 έως και την Κυριακή 1/3. Στο πρόγραμμα του αφιερώματος, μεταξύ άλλων, περιλαμβάνονται έξι διακεκριμένες ταινίες που παρουσιάζονται σε πρώτη προβολή στην Ελλάδα. Πληροφορίες αναλυτικά στο www.tainiothiki.gr.

Ελένη Π.

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Τη θυμόσαστε την αφίσα; Μόλις ένας μήνας πέρασε από τότε κι είναι σαν να πέρασε ένας αιώνας. Δε θα σταθούμε στην ελπίδα που... χάθηκε στο δρόμο και δεν έφτασε ποτέ (σε λίγο καιρό θα κυκλοφορούν ανέκδοτα, όπως έγινε με την ανάπτυξη των Σαμαροβανιζέλων). Σ' εκείνο το **«Η Ευρώπη αλλάζει»** θα σταθούμε. Η ΕΕ (την οποία οι ευρωλιγούρηδες συριζαίοι ταυτίζουν με την Ευρώπη, λες και δεν είναι Ευρώπη η Ρωσία ή η Ελβετία) δεν άλλαξε. Ούτε πρόκειται ν' αλλάξει. Είναι ένας ιμπεριαλιστικού τύπου συνασπισμός, στον οποίο κάνει κουμάντο η πιο ισχυρή ιμπεριαλιστική δύναμη (η Γερμανία), ενώ το σύνολο των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων μοιράζεται την επικράτεια των εξαρτημένων χωρών (στις οποίες συγκαταλέγεται και η καπιταλιστική Ελλάδα), **ανάλογα με τη δύναμη του κεφαλαίου**, όπως έλεγε ο... παλιομοδίτης Λένιν. Ηρθαν, όμως, ο Τσίπρας με την παρέα του, μια κλίκα αδίστακτων πολιτικάντηδων, και μ' ένα αισχρό εμπόριο ελπίδων πούλησαν στον μπαϊλντισμένο, απογοητευμένο και απηυδισμένο (από τις απανωτές ήττες) ελληνικό λαό φύκια για μεταξωτές κορδέλες. Ο Βενιζέλος τού το είχε πει προεκλογικά και φρόντισε να το διαρρεύσει ο ίδιος: «Αλέξη, με το που θ' αναλάβεις θα σε γαμήσουν». Δεν χρειαζόταν, όμως, να του το πει ο Βενιζέλος. Ακόμη κι ένας μαρξιστικά αστοιχείωτος όπως ο Τσίπρας, ακόμη και η ομάδα των καβαλημένων καλαμιών που τον περιστοιχίζει, πλέοντας σε πελάγη τσογλανίστικης αλαζονείας, ήταν σε θέση να γνωρίζουν ότι η ΕΕ δεν πρόκειται ν' αλλάξει κι ότι αυτοί, ως εκπρόσωποι του ψωραλέου ελληνικού καπιταλισμού, δεν πρόκειται να επιβάλουν πολιτική στη Γερμανία και τις άλλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις. Το μόνο που τους ενδιέφερε ήταν ν' ανέβουν στα ύπατα αξιώματα της αστικής πολιτικής, να αναλάβουν τη διαχείριση του κράτους των καπιταλιστών. Γι' αυτό και εξαπάτησαν με τον πιο αισχρό τρόπο τον ελληνικό λαό. Τα υπόλοιπα θεωρούσαν ότι μπορούν να τα ξεπεράσουν, όπως τα ξεπέρασαν και οι άλλες αστικές κυβερνήσεις στο παρελθόν.

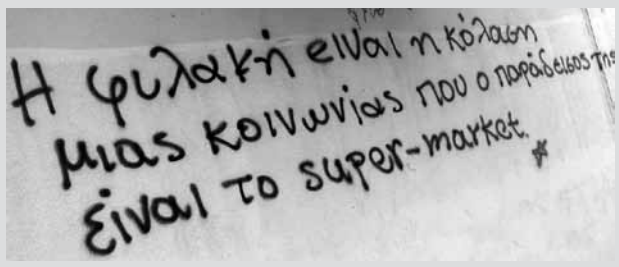

◆ Το σύνθημα είναι γραμμένο -κατά παράδοξο τρόπο- με γαλάζια μπογιά. Και το περιεχόμενό του, όμως, και το αστέρι της υπογραφής δείχνουν προέλευση α-α. Ισως ο συνθηματογράφος να ήθελε να ξεπεράσει το φετίχ του μαύρου, ίσως οι λόγοι να είναι απλώς... λόγοι ανάγκης: αυτό το χρώμα είχε διαθέσιμο και το αξιοποίησε δεόντως. Το περιεχόμενο είναι που έχει σημασία και όχι το χρώμα. Και το περιεχόμενο αναφέρεται σ' ένα ακόμη φτιαχτό δίπολο, που δεν έχει καμιά σχέση με την πραγματικότητα. Ναι, η φυλακή είναι κόλαση, αλλά δεν είναι η μόνη κόλαση της αστικής κοινωνίας. Ο χώρος εργασίας είναι, επίσης, κόλαση - ιδιαίτερα από τότε που ο ελληνικός καπιταλισμός μπήκε σε κρίση. Η ανεργία είναι κόλαση. Τα παιδιά που πηγαίνουν στο σχολείο πεινασμένα ζουν τη δική τους κόλαση. Από την άλλη, το σούπερ μάρκετ δεν είναι παράδεισος. Η πλειοψηφία των ανθρώπων πηγαίνει στο σούπερ μάρκετ για να ψωνίσει τα αναγκαία. Κι όταν στο πορτοφόλι δεν υπάρχουν τα λεφτά για όλα τα χρειώδη, τότε η περιδιάβαση ανάμεσα στα κατάφορτα ράφια μπορεί να γίνει κόλαση. Ισως ο συνθηματογράφος δεν «έκανε» φτωχός και δεν μπορεί να το καταλάβει αυτό. Από τα ύψη της επαναστατικής ονειροφαντασίας του κουνάει επιτιμητικά το δάχτυλο σε όσους θεωρεί συμβιβασμένους, επειδή ψωνίζουν από σούπερ μάρκετ. Κι είναι έτοιμος, στην επόμενη διαδήλωση, να φωνάξει «λευτεριά σ' όσους είναι στα κελιά», τοποθετώντας στον κοινό παρονομαστή της φυλακής πολιτικούς και ποινικούς κρατούμενους. Αποκαλύπτοντας βαθύτατη άγνοια και για τη δομή της ίδιας της φυλακής. Δυστυχώς.

οικονομική εξόρμηση για τη στήριξη της «Κ»

για τη στήριξη της ΚΟΝΤΡΑ

Οκτώβρης 2014-Φλεβάρης 2015

Αριθμός λογαριασμού ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

100/87804638

Εξουδετερώσαμε το σχέδιο για αριστερή παρένθεση. Αυτό είπε, σύμφωνα με «κυβερνητικές πηγές», ο Τσίπρας, μιλώντας στην κεκλεισμένων των θυρών συνεδρίαση της κοινοβουλευτικής ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ την περασμένη Τετάρτη. Με μια μικρή φράση τα είπε όλα. Στόχος του ΣΥΡΙΖΑ δεν ήταν να καταργήσει τα Μνημόνια και τους εφαρμοστικούς νόμους, αλλά να μείνει στην εξουσία, χωρίς ν' αντιμετωπίσει έναν λαϊκό ξεσηκωμό!

Αντίστροφη μέτρηση για μια ακόμη μνημονιακή συγκυβέρνηση

Είναι όλοι συνυπεύθυνοι

Η συνωμοσία της «αριστερής παρένθεσης», που τάχα έστησαν ο Σαμαράς με τον Χρύσανθο, είναι σίγουρα για γέλια. Πρόκειται για ένα φανταστικό εχθρό, τον οποίο κατασκεύασε ο ΣΥΡΙΖΑ, για να δικαιολογήσει την πλήρη και απόλυτη υποταγή του στις απαιτήσεις των ιμπεριαλιστών δανειστών. Και μάλιστα αυτή η κατασκευή έγινε πολύ όψιμα. Οταν η συγκυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων έφερε στην προηγούμενη Βουλή τη δίμηνη παράταση δανειακής σύμβασης και Μνημόνιου, ουδείς από τον ΣΥΡΙΖΑ διαμαρτυρήθηκε, ουδείς μίλησε για συνωμοσία αριστερής παρένθεσης, ουδείς ζήτησε η παράταση να πάει στο εξάμηνο, για να έχει άνεση χρόνου η νέα κυβέρνηση. Αντίθετα, ο ΣΥΡΙΖΑ ανέβηκε στα κεραμίδια και κατήγγειλε τους Σαμαροβενιζέλους ότι παρατείνουν το Μνημόνιο.

Τώρα, με επίκληση αυτού του φανταστικού σενάριου, η ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ βάζει μπροστά στους βουλευτές του το δίλημμα: ή στηρίζετε τη συμφωνία του Eurogroup και τη «λίστα Βαρουφάκη» ή αλλιώς παίζετε το παιχνίδι της αριστερής παρένθεσης. Σε ελεύθερη μετάφραση, αυτό το ψευτοδίλημμα μετατρέπεται σε εξουσιαστικό δίλημμα: θέλετε να παραμείνουμε στην εξουσία ή θέλετε να τα τινάξουμε όλα στον αέρα και να πέσουμε ηρωικώς;

Ολη η ιστορία, λοιπόν, ήταν να γίνει ένα σόου «σκληρής διαπραγμάτευσης» και να παρθεί μια τετράμηνη παράταση του Μνημόνιου, ώστε τα διάφορα μέτρα να μην εφαρμοστούν αμέσως (να μην απαιτήσουν, δηλαδή, οι δανειστές να κλείσει η αξιολόγηση μέχρι τις 28 Φλεβάρη), αλλά να εφαρμοστούν σταδιακά μέσα σ' αυτό το τετράμηνο. Στο τέλος δε του τετράμηνου, να δουν υπό ποιους όρους θα υπογράψουν μια νέα δανειακή σύμβαση και το Μνημόνιο-3 που θα τη συνοδεύει. Υπολογίζουν ότι το τετράμηνο (εξάμηνο είχαν ζητήσει οι ίδιοι, αλλά δεν τους το έδωσαν) είναι αρκετό για να απορροφηθεί το σοκ από τον ελληνικό λαό, με τη βοήθεια και των αστικών ΜΜΕ που στηρίζουν με φανατισμό τη σημερινή συγκυβέρνηση, ελλείψει αξιόπιστης εναλλακτικής λύσης εξουσίας. Οπως άντεξε ο Σαμαράς δυόμισι χρόνια, μπορούμε ν' αντέξουμε κι εμείς. Αυτή είναι η σκέψη που κάνει η ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ.

Η προπαγάνδα με την οποία πλασάρονται η συμφωνία του Eurogroup και η «λίστα Βαρουφάκη» είναι καθαρά **μουσολινικού τύπου**. Ο Παππάς γράφει καθημερινά μακροσκελέστατα non paper, τα οποία περιλαμβάνουν τερατώδη ψέματα. Οχι μόνο διαφορετικές ερμηνείες και πρόστυχα επιχειρήματα, αλλά και τερατώδη ψέματα. Αυτά τα ψέματα αναλαμβάνουν να τα αναπαράξουν σε καθημερινή βάση και με διάφορους τρόπους τα παπαγαλάκια των μεγάλων μιντιακών συγκροτημάτων, τα οποία στηρίζουν τη σημερινή μνημονιακή κυβέρνηση με τον ίδιο φανατισμό που στήριζαν και τις προηγούμενες (Παπανδρέου, Παπαδήμου, Σαμαρά). Πέραν των άλλων, αυτή η μανιώδης στήριξη των Τσιπραμμένων από τα Συγκροτήματα που παλαιότερα τους πολεμούσαν, μας δείχνει και πόσο ειλικρινείς είναι οι δηλώσεις των συριζαίων ότι θα πολεμήσουν ενάντια στους «ολιγάρχες των ΜΜΕ». Ενα κόμμα και μια κυβέρνηση που σε λίγο θα είναι πλήρως απομονωμένη από το λαό έχει ανάγκη τη στήριξη των αστικών ΜΜΕ για να κρατηθεί στην εξουσία.

Με τον ίδιο μουσολινικού τύπου φανατισμό γίνεται ο πολιτικός και προσωπικός εξευτελισμός όσων εξέφρασαν δημόσια τη διαφωνία τους. Ο Μ. Γλέζος πήρε μια καλή γεύση «περιποίησης», καθώς αυτοί που τον αποθέωναν τον έβγαλαν... ξεκούτη. Ο Μηλιός το ίδιο. Στόχος είναι να μαντρωθούν όλοι, να μείνουν στην ψιλογκρίνια και να σκύψουν το κεφάλι, μιμούμενοι τη νεόκοπη συνάδελφό τους Θ. Τζάκρη, η οποία ψήφιζε τα Μνημόνια και τους εφιαλτικούς εφαρμοστικούς τους νόμους «με το πιστόλι στον κρόταφο».

Σ' αυτή τη φάση, ο στόχος μπορεί να επιτευχθεί. Λίγο με την απαξίωση από τα μνημονιακά ΜΜΕ, λίγο με επικλήσεις στον κομματικό πατριωτισμό, λίγο με το μοίρασμα πόστων (από υπουργεία μέχρι γενικές γραμματείες και διοικήσεις δημόσιων οργανισμών), επιδιώκεται να κλείσει το θέμα γρήγορα. Εδώ μελετούν ακόμη και τρόπο να μην πάνε την παράταση στη Βουλή! Δεν ξέρουμε αν θα το τολμήσουν, αλλά αν το κάνουν, θα το στηρίξουν νομικά στη δικτατορικού τύπου διάταξη, που πέρασε με πραξικοπηματικό τρόπο ο Παπακωνσταντίνου στο νόμο για το πρώτο Μνημόνιο, δίνοντας στον υπουργό Οικονομικών το δικαίωμα να υπογράφει δανειακές συμβάσεις ερήμην της Βουλής.

Εκείνο που έχουμε να επισημάνουμε εμείς είναι πως οι εμφανιζόμενοι ως διαφωνούντες παίζουν το γνωστό παιχνίδι που επί δεκαετίες έπαιζαν οι «αριστερές» φράξιες του ΠΑΣΟΚ: «διαφωνούμε αλλά πειθαρχούμε για να μη ρίξουμε την κυβέρνηση». Δεν μπορεί ο Γλέζος να ζητά συγνώμη για την καλλιέργεια ψευδαισθήσεων, αλλά να κρατάει την έδρα στην Ευρωβουλή, την οποία κατέκτησε χάρη στο πούλημα ψευδαισθήσεων. Δεν μπορεί οι «Λαφαζανικοί» να δηλώνουν ότι διαφωνούν, αλλά να παραμένουν στην κυβέρνηση ή η Κωνσταντοπούλου στην προεδρία της Βουλής. Και τι να πεις για διάφορες μικρο-συνιστώσες (ΔΕΑ, ΚΟΕ), που βγήκαν και μίλησαν μόνο αφότου είχε μιλήσει ο Γλέζος, για να μη μείνουν πίσω.

Οι πολιτικοί κρίνονται **από τις πράξεις** τους και όχι από τα ωραία λογάκια. Σε κάθε περίπτωση, ένα κόμμα που δηλώνει αριστερό και είχε τάξει πως θα τ' αλλάξει όλα και πως θ' απαλλάξει τον ελληνικό λαό από το άχθος των μνημονίων και των εφαρμοστικών τους νόμων, από τη βαρβαρότητα της κινεζοποίησης, έχει αρχίσει να **μετράει αντίστροφα**, όταν κάνει τόσο κυνικούς υπολογισμούς. Ακόμα κι αν δε βρεθεί αντιμέτωπη με οργισμένες λαϊκές κινητοποιήσεις, ακόμη και αν αναγκαστεί να πάει την επέκταση στη Βουλή και την ψηφίσουν όλοι οι βουλευτές της, μια κυβέρνηση που συμπεριφέρεται στο λαό σαν να πρόκειται για έναν χασισωμένο όχλο, δεν πρόκειται να μακροημερεύσει στην εξουσία. Μόλις ο λαός αρχίσει να καταλαβαίνει και να κινητοποιείται, θ' αρχίσουν να την κάνουν και οι πρώτοι βουλευτές από το μαντρί. Αυτή τη στιγμή είναι όλοι συνυπεύθυνοι για την αισχρή εξαπάτηση του ελληνικού λαού.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

ΚΟΝΤΡΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση**:** Εκτύπωση**:** ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση

βαθύ κόκκινο

Σε αστική γλώσσα

Το τέλος των ιδεολογημάτων σε αστική γλώσσα, από τον Μοχάμεντ ελ Εριάν, επικεφαλής οικονομολόγο της Allianz και σύμβουλο του Μπαράκ Ομπάμα (τον έχει τοποθετήσει πρόεδρο του Παγκόσμιου Συμβούλιου Ανάπτυξης). Το σχόλιο του ελ Εριάν μεταδόθηκε από το Bloomberg.

«Με θητεία μικρότερη του μήνα, η ελληνική κυβέρνηση ανακαλύπτει ότι θα είναι πολύ δύσκολο να εκπληρώσει τις προεκλογικές υποσχέσεις για αλλαγή της οικονομικής διαχείρισης της χώρας και των σχέσεων με τους ευρωπαίους εταίρους της. Η Ελλάδα έχει ήδη πάρει δυσάρεστα μαθήματα που περιπλέκουν την προσπάθειά της και προκαλούν δημόσια αντιπαράθεση με ορισμένους από τους εταίρους της (...)

Η Ελλάδα βρέθηκε αντιμέτωπη με πέντε άβολες πραγματικότητες που θα παραμείνουν στο προσκήνιο αν η χώρα αποφασίσει να παραμείνει στην Ευρωζώνη.

Πρώτο, δεν μπορεί να γλιτώσει από την τρόικα (...) Δεύτερο, περίπλοκες πολιτικές καθορίζουν τα οικονομικά στην Ευρωζώνη (...) Τρίτο, η Ελλάδα ανακαλύπτει ότι δε θα βρει απαραίτητα συμμάχους μεταξύ των περιφερειακών χωρών της Ευρωζώνης (...) Τέταρτο, οι πιο πολλοί εταίροι δε νιώθουν άνετα που η νέα κυβέρνηση εμφανίζεται τόσο άνετη στην ανάκληση των δεσμεύσεων των προκατόχων της. Πέμπτο, η Ελλάδα δεν έχει εύκολο τρόπο για να σταματήσει την εκροή των καταθέσεων (...)

Το συμπέρασμα για την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ είναι ξεκάθαρο. Ο δρόμος θα είναι δύσκολος και δε θα μπορέσει να πραγματοποιήσει σύντομα τις προεκλογικές δεσμεύσεις της. Τσίπρας και Βαρουφάκης δεν έχουν άλλη επιλογή από το να δείξουν υπομονή. Αν οι Ευρωπαίοι συμφωνούν να παραμείνει η Ελλάδα στην Ευρωζώνη, η κατάσταση θα αλλάξει στο τέλος υπέρ μιας θεμελιώδους επανεκκίνησης του ελληνικού προγράμματος, επειδή θα επικρατήσει η οικονομική λογική.

Στο μεταξύ, οι ηγέτες της Ελλάδας πρέπει να καλλιεργούν πιο λογικές προσδοκίες για τους πολίτες της. Η ρητορική και οι μη ρεαλιστικές διορίες θα πρέπει να αντικατασταθούν από ειλικρίνεια και εφικτά χρονοδιαγράμματα».

Η συμπυκνωμένη αυτή ανάλυση, από έναν οικονομολόγο που πήρε τη θέση του παρατηρητή, χωρίς να είναι επιθετικός προς την ελληνική κυβέρνηση (γιατί διακατέχεται από μίσος για το γερμανικό ιμπεριαλισμό), γράφτηκε δυο μέρες πριν τη συμφωνία του Eurogroup. Και επιβεβαιώθηκε πλήρως από τις εξελίξεις, οι οποίες μάλιστα είναι πιο ονειδιστικές για τη συγκυβέρνηση Τσίπρα σε σχέση με την ευγενική-άχρωμη γλώσσα του αμερικανού αναλυτή.

Αναλυτές σαν τον ελ Εριάν δεν έχουν καμιά ανάγκη να εξηγήσουν τα «γιατί», όπως κάναμε εμείς στο προηγούμενο φύλλο («Το τέλος των ιδεολογημάτων»). Μια σε βάθος ανάλυση φαινομένων, όπως η διαπραγμάτευση της νέας ελληνικής κυβέρνησης με τους δανειστές, δεν βολεύει το αστικό στρατόπεδο, γιατί εφοδιάζει τους εργαζόμενους με γνώση και τους κάνει λιγότερο ευάλωτους στην κοινωνική δημαγωγία-ψευδολογία των αστικών κομμάτων. Γι' αυτό και οι θεωρούμενοι ως έγκυροι αναλυτές επιλέγουν να περιγράψουν τα συμπεράσματα, συχνά με κυνικό τρόπο.

Ο ελ Εριάν έπεσε μέσα στην πρόβλεψή του. Εμείς πέσαμε μέσα στη δική μας. Αλλοι έπεσαν από τα σύννεφα. Κάποιοι υποκριτικά, οι περισσότεροι -οι απλοί άνθρωποι που πίστεψαν τις υποσχέσεις του ΣΥΡΙΖΑ- ειλικρινά. Δεν είναι καθόλου δύσκολο να πέσεις μέσα σε μια τέτοια πρόβλεψη. Είτε είσαι αστός αναλυτής και γνωρίζεις από πρώτο χέρι πως ο ΣΥΡΙΖΑ είναι αριστερό κόμμα μόνο για να κερδίσει ψήφους (περίπτωση ελ Εριάν) είτε αναλύεις την πραγματικότητα με θεωρητικά εργαλεία τη διαλεκτική και τη μαρξιστική πολιτική οικονομία (εμείς). Στην πρώτη περίπτωση κάνεις απλώς κυνικές διαπιστώσεις, ενώ στη δεύτερη ενισχύεις την άποψη πως η μόνη γλώσσα που καταλαβαίνουν οι ιμπεριαλιστές είναι η γλώσσα της εθνικοαπελευθερωτικής ή κομμουνιστικής επανάστασης.

Π.Γ.